

**Београдски форум
за свет равноправних**

**Извештај о раду
Београдског форума за период јун 2019 – април 2023.**

**|20^{00.}
20.|**

**ДВАДЕСЕТ ГОДИНА
БЕОГРАДСКОГ ФОРУМА**

Београд, април 2023. године

У складу са Статутом Београдског форума за свет равноправних, предходна Скупштина Београдског форума одржана је 01. јуна 2019. године у Свечаној сали Градске општине Врачар у Београду.

I

Скупштина Форума једногласно је усвојила Извештај о раду за 2018/2019. годину, Извештај Надзорног одбора и Оквирни план рада за 2020. годину. У складу са Статутом, изабрани су органи Форума. За **председника Форума:** Живадин Јовановић, за **председника Скупштине:** Драгомир Вучићевић, за **потпредседника Скупштине:** Милица Арежина. У **Управни одбор** изабрани су: Драгутин Брчин, директор Форума, Драгомир Вучићевић, проф. др Радован Радиновић, проф. др Радош Смиљковић, др Станислав Стојановић, Вељко Ђурчић, др Зоран Вујовић, Бранислава Митровић, Сандра Давидовић, Слободан Поповац, Раде Дробац, Милан Бјелогрлић (Зрењанин), проф. др Јован Базић (Универзитет у Косовској Митровици), проф. др Љубиша Митровић (Ниш), Бранислав Ташић (Варварин), Милорад Вукашиновић (Нови Сад). У **Надзорни одбор** изабрани су: Славољуб Матић, председник, Божидар Милосављевић, Душан Јукић, Никола Чубрић и Драган Бешлић. У **Програмски савет** Форума изабрани су: проф. др Ратко Марковић, проф. др Слободан Рељић, проф. др Александар Растовић, Александар Тодоровић, проф. др Славко Гордић, Владимир Кршљанин, проф. др Јагош Зеленовић, др Станислав Стојановић, проф. др Предраг Ђорђевић, Милош Марковић, проф. др Оливер Антић, проф. др Зоран Аранђеловић, проф. др Мирко Зуровац, Станислав Гашпаровски, проф. др Радош Смиљковић, проф. др Сава Живанов и проф. др Павле Бубања.

Сви чланови органа Београдског форума изабрани су једногласно, на мандат од четири године.

На састанку Управног одбора, 03. 12. 2019. године, Раде Дробац, амбасадор у пензији, изабран је за заменика председника Беофорума.

* * *

На интезитет и облике рада Београдског форума у овом извештајном периоду, утицала је пандемија вируса COVID 19, која је променила начин друштвеног живота у свету и у Србији. Као последица ширења пандемије у Србији је, одлуком државних органа 15. марта уведено ванредно стање, а укинута 06. маја 2020. године Одлуком Народне скупштине Републике Србије. То је подразумевало ограничење кретања грађана, као и ограничења и забрану окупљања на отвореном и у затвореном простору. Форум је поштовао све епидемиолошке мере које су прописивале одговарајуће државне институције. У периоду пре проглашења и након укидања ванредног стања, Београдски форум остварује интезивне и садржајне програмске активности на афирмацији својих програмских циљева, у складу са угледом који има у Србији и свету. На значају је добио интернет, посебно кроз

друштвене мреже и онлајн конференције у земљи и иностранству у које смо се веома успешно уклопили и свакодневно користили.

У 2020. години Форум је навршио двадесет година, две деценије свог успешног рада. Тим поводом Раде Дробац заменик председника Београдског форума у свом ауторском тексту у угледном недељнику „Печат“ (бр.620/2020) оценио је да се **током две деценије рада и постојања Београдски форум афирмисао као осведочена партиотска организација, савремени светионик ширења истине и симбол отпора нападима на Србију и покушајима њеног тоталног урушавања у условима окупације** (интегрални текст из недељника „Печат“ је у прилогу Извештаја).

Поводом двадесет година Форума, на проширеној седници Управног одбора уз учешће пријатеља и сарадника, повели смо серију разговора на тему шта предстоји Форуму и његовој будућности. О томе су говорили: Владислав Јовановић некадашњи председник Форума и проф. др Слободан Рељић, 03. децембра 2019. Средином 2020. године започели смо са припремама округлог стола на тему “Стање српске нације данас”. Реч је о несумњиво значајној и увек актуелној теми. Треба наставити са припремама оваквог скупа јер је концепт добро постављен и треба га разрадити и реализовати. Такође, средином 2021. покренули смо припрему разговора на тему “Мултилатерализација глобалних односа и спољна политика Србије”. Ова тема је и сада актуелна и треба радити и на њеној реализацији.

Нажалост због пандемије covid 19 нисмо наставили ове изузетно корисне разговоре за дефинисање правца развоја, рада и организовања Форума у времену које долази и променама које су дубоке.

Управни одбор је иницирао и рад на иновацији Декларације форума, која је донета далеке 2000. године, имајући у виду нове околности и изазове. Овај важан посао, нажалост није одмакао, али потреба да се уради је евидентна.

И у овом извештајном периоду у центру активности Форума била су најважнија национална и државна питања, као и главни процеси и проблеми на Балкану, у Европи и свету. Са посебном пажњом Форум је пратио и анализирао међународне односе и кризна

жаришта на европском и глобалном плану, залажући се за решавање свих проблема мирним, политичким средствима и уз поштовање основних принципа међународног права, посебно Повеље УН.

Форум је активно и објективно анализирао и заузимао јасне ставове о најважнијим унутрашњим питањима развоја и међународног положаја Републике Србије, посебно питања везана за Косово и Метохију. Јасне ставове Форум има о односима Србије и Републике Српске, Европске уније, Србије и НАТО, позицији Србије у процесу евроинтеграција, о агресији НАТО, сарадњи са суседима, регионалним односима и положају српског народа ван Србије итд.

Рад Форума одвијао се у складу са програмским циљевима Форума, као независне, непрофитне и нестраначке организације и патриотског удружења. Управни одбор одржао је више десетина седница и организовао тематске расправе и дискусије, промоције књига и друге активности у складу са својим циљевима. Остваривао је веома успешну сарадњу са српским расејањем и његовим удружењима, организацијама и појединцима, као и са домаћим и страним удружењима блиске или сличне програмске орјентације, Форум је кроз расправе на седницама Управног одбора, саопштења, ауторске текстове, интервјуе, изјаве, реаговао на најважнија, најактуелнија унутрашња, економска, социјална и политичка питања, као и догађаје у свету. У целини активности и резултати Форума у овом извештајном периоду могу се оценити изузетно успешним и њих карактеришу континуитет и доследност. Посебно је запажено у земљи и свету да је Београдски форум постављен на стабилним основама, на трајним вредностима, да је од свог оснивања, далеке 2000-те године, сачувао јасну орјентацију, програмске циљеве и препознатљивост у борби за националне и државне интересе, слободу и независност, мир и равноправност у свету.

Београдски форум има за собом 22 године континуираног ангажовања на промовисању идеје мира и сарадње, равноправности људи, народа и држава. Одржава активне контакте и сарадњу са великим бројем организација, покрета и појединаца сличног усмерења, у земљи и иностранству, посебно у оквиру Светског савета за мир (World Peace Council), чији је пуноправни члан.

Од свог оснивања Форум сваке године на пригодан начин обележава почетак агресије НАТО (24. марта 1999.), а на сваку пету годишњицу (2004, 2009, 2019.) међународном конференцијом.

Београдски форум се и у овом периоду свог деловања највише бавио питањима која су од највећег значаја за Републику Србију и српски народ у целини и заштиту, очување и промоцију његових националних и државних интереса.

1.

О КОСОВУ И МЕТОХИЈИ

Председник Београдског форума за свет равноправних Живадин Јовановић, као и један број чланова Форума, током овог периода, у јавним иступима, кроз учешће на скуповима у земљи и иностранству, иступе на електронским и штампаних медијима износили ставове Београдског форума по овом најзначајнијем питању за Републику Србију. Формулисању ставова Форума је значајно допринела књига “Резолуција СБ УН 1244 – кључ мира у Европи” аутора Живадина Јовановића, чији је издавач Форум.

ТРАЈНИ КАРАКТЕР РЕЗОЛУЦИЈЕ 1244 СБ УН

Прошло је више од двадест две године откада је Савет безбедности УН (10. јуна 1999.) усвојио Резолуцију 1244 којом је окончана агресија НАТО на СРЈ и постављена правна и политичка основа за мирно и политичко решавање будућег статуса Покрајине Косово и Метохија. Резолуција је усвојена без иједног гласа против, а састоји се од уводног дела од 13 ставова и оперативног дела од 21 тачке, као и два прилога. До овог документа дошло се током сложених преговора. Посредничку улогу у преговорима започео је тадашњи руски премијер Јевгеније Примаков разговором са председником Слободаном Милошевићем 30. марта 1999. године. Примаков је потом отпутовао у Берлин на разговоре са канцеларом Гехрардом Шредером. САД, међутим нису биле задовољне Примаковим, као посредником па је ту улогу преузео бивши руски премијер Виктор Черномирдин, који је уживао наклоност америчког председника Клинтона и потпредседника Гора, у својству личног изасланика председника Русије Бориса Јелџина. Током агресије одржана су четири круга преговора Милошевић-Черномирдин: 22. и 23. априла, 19. и 28. маја. Паралелно Черномирдин је водио разговоре са замеником државног секретара Стробом Талботом Ал Гором, као и са највишим представницима Немачке, Француске, Велике Британије, Финске, ЕУ и УН.

Завршни састанци одржани су 2. и 3. јуна 1999. у Београду када су документ о окончању агресије представили председник Финске Марти Ахтисари, у својству представника ЕУ и УН и Черномирдин. На првом састанку председници Милошевић и Милутиновић, као и други чланови наше делегације изнели су примедбе на представљени текст, које је Ахтисари прихватио. Документ је 3. јуна усвојила Народна скупштина Републике Србије одлуком у којој се констатује – да документ потврђује суверенитет и територијални интегритет наше земље, да потврђује улогу УН и да је изнад свега, основа за мир. Сутрадан су у Куманову отпочели вишедневни преговори о војнотехничком споразуму.

Имајући у виду ратне услове у којима су вођени преговори, ниво, структуру и број учесника, садржину и карактер Резолуције СБ УН 1244 је, може се оценити да се ради о изузетно значајном документу трајне вредности не само за Србију, већ и за међународне

односе и искуства светске организације. Не заборавимо да је тиме окончан први рат на тлу Европе после Другог светског рата после којег ништа није било исто ни у Европи, ни у глобалним односима.

Резолуција је свеобухватан правноопштеобавезујући документ највеће правне снаге у међународном правном систему, јер је донет на основу Повеље УН, уз позивање на Завршни документ ОЕБС из Хелсинкија, и од највишег органа за питање мира и безбедности у свету. На другој страни, наупоредиво мањег значаја су резолуције Генералне скупштине УН или мишљење Међународног суда правде који су саветодавног, необавезујућег карактера. Док је Резолуција 1244 на снази Покрајина Косово и Метохија остаје под мандатом УН што нико, осим Савета безбедности, не може укинути или променити. У више одредаба, како у уводу тако и у оперативном делу и прилозима, потврђује се обавеза свих чланица УН да поштују суверенитет и територијални интегритет СР Југославије. Србија је била правна следбеница СРЈ, пуноправна чланица УН и ОЕБС и других међународних организација. Тзв. споразуме из Рамбујеа представници наше земље (ни Русије) нису потписали, никада није проглашено њихово ступање на снагу, нити је то било могуће. Хенри Кисинџер и многи други светски ауторитети су оценили да је текст из Рамбујеа сраман за ауторе и да никада није смео да се појави, јер је њихов једини мотив био да оправдају незаконити напад на СРЈ.

У целом тексту Резолуције СБ, као и у анексима, „Косово“ се третира искључиво као „суштинска аутономија“ у оквиру СРЈ (Србије).

Решавање косовско-метохијског чвора ће потрајати. То није спор око имена, или регистарских ознака. Чак ни око граница и територија. Статус Покрајине Косово и Метохија је изван и изнад изборног мандата, формата и резона који се тренутно промовишу као богомдани. Зато Резолуцију 1244, као међународно-правни документ највеће правне снаге, треба поштовати и борити се за извршење неизвршеног. То је уједно и услов за још ширу и снажнију подршку пријатеља.

Агресија НАТО 1999. је била терен за 2008. годину и за једнострано и незаконито проглашење „назависности“ српске Покрајине Косово и Метохија. Данас се циљеви агресије настављају тако што се врше незабележени притисци на Србију да призна илегалну творевину „Републику Косово“, да се одрекне својих државних, националних и историјских права. Тражи се да се Србија одрекне најважнијег беоцуга постојања и трајања, извора и темеља националног, културног и духовног идентитета српског народа. Додуше, дају се извесне понуде за „нагодбу“: међусобно признање за обећање чланства у ЕУ.

Компромис за будући статус Косова и Метохије записан у Резолуцији 1244 која потврђује суверенитет и територијални интегритет СРЈ, односно Србије, као правне наследнице СРЈ, а Албанцима на Косову и Метохији, суштинску аутономију, у оквиру Србије. Зато предмет дијалога треба да буду конкретизација, моделитети и оживотворење суштине Резолуције, а не њено заобилажење, умањивање значаја или негирање. Ради се о правном

акту светског тела одговорног за мир и безбедност, која има највећу правну снагу у међународном правном поретку.

Резолуција је резултат тешких преговора за окончање илегалне, оружане агресије НАТО против Србије. Ти преговори само у Београду су вођени под бомбама НАТО. Преговорима у Београду увек су предходили и следили их, разговори на врху у светским центрима као што су Њујорк, Москва, Берлин, Париз, Хелсинки, Брисел. Дакле, ништа од записаног у документу Ахтисари-Черномирдин-Милошевић од 03. јуна 1999. а потом интегрисано у Резолуцију 1244 од 10. јуна 1999. – ни гарантовање суверенитета ни територијалног интегритета СРЈ (Србије), право на враћање континента српске војске и полиције у Покрајину, ни безбедан повратак око 250 000 протераних Срба није дато због „хуманости“ НАТО, Била Клинтона, Тонија Блера, или Герхарда Шредера према Србији, већ због реализма и нужде. Русија је у тим преговорима играла важну улогу посредника. Њена улога је била незаменљива. Она је такође била и израз реализма, не само Србије (СРЈ), већ једнако и реализма НАТО, САД и ЕУ.

СРЈ (Србија) нити је желела, нити је изазвала агресију 1999. Данас, након 23 године од агресије, свима је јасно – да то није била ни „кампања“ ни „хуманитарна интервенција“, ни „мали косовски рат“, већ агресивни освајачки рат у оквиру глобалног похода САД (НАТО) на Исток, на руске границе. О окончање агресије, заустављање разарања земље и убијање недужних грађана био је превасходни интерес Србије. Паралелно, заустављање даљег разарања европског и светског система безбедности заснованих на Финалном документу ОЕБС односно, на Повељи УН – било је у заједничком интересу Европе, Русије и света. Озбиљне разлике у НАТО током саме агресије, посебно у ланцу командовања, био је додатни разлог што је 10. јуна 1999. године она окончана Резолуцијом СБ УН.

Имајући у виду, да је Русија одиграла важну улогу у окончању првог рата на тлу Европе после Другог светског рата, није логично да неко држи Русију по страни преговарачког процеса чији је циљ отклањање последица тог рата.

Преговори у Бриселу, под окриљем Запада, воде се искључиво у складу са геополитичким интересима Запада. Њихов циљ је наметање решења које је у складу са стратегијом експанзије на Исток. Нелогично је у томе што се за такав исход очекује аминавање Русије и Савета безбедности УН.

Идеје које Запад лансира и којима тежи у вези са Косовом и Метохијом усмерене на четири међусобно повезана циља – прво, мања и слабија Србија; друго – независно Косово и Метохија; треће – Србија са руководством окренутим против Русије и четврто – потпуна контрола НАТО до руских граница, односно, учлањење Косова, Србије и Украјине у НАТО. Таква настојања, воде опасној дестабилизацији Балкана и убрзаном акумулирању конфликтних потенцијала у Европи, удаљавању од развоја и заостајању старог континента.

Сматрамо да Србија треба да буде усмерена су на даље учвршћивање политике неутралности и њено уздизање на ниво уставног принципа; уравнотежена сарадња са свим важнијим чионицима међународних односа, добросуседска сарадња на основама

узајамних интереса; инсистирање на поштовању и извршавању неизвршених делова Резолуције 1244 и других докумената. Трговина по моделу – признање независности Косова и Метохије за чланство у ЕУ коју заговарају Владе најутицајнијих западних земаља, није прихватљива, јер је реч о неупоредивим вредностима.

Дијалог о Косову и Метохији у досадашњем формату тешко може дати уравнотежено, праведно и одрживо решење зато што је циљ преговора у Бриселу решење које је саставни део геополитике експанзије НАТО (САД) на Исток. Да би решење било одрживо и у интересу мира потребно је враћање на Резолуцију 1244, Повељу УН и Финални документ из Хелсинкија и Уставу Србије. За то је неопходан детант и стратешки дијалог у четвороуглу Русија – Кина – Вашингтон – ЕУ. Без тог дијалога слаби су изгледи за успех дијалога Београда и Приштине. Игра је глобална геополитика, а игралиште тешко да може бити само Балкан. Политичка доминација, хегемонија и застрашивање значи окретање прошлости и призивање нових сукоба. Поједине силе и даље практикују униполарне хладно-ратовске методе, теже ширењу својих сфера утицаја, не мире се са дубоким променама у глобалној расподели моћи. Такве методе и тежње немају перспективу, нити су одрживи и наилазе на све снажнији отпор у свету. За мир и развој неопходни су дијалог, равноправност и поштовање основних принципа међународног права. Европи и свету потребан је демократски светски поредак заснован на равноправности и поштовању права а не „изузетности“, егоизму и сили.

Ко упорно покушава да одустане од општеобавезујућег правног документа најодговорнијег органа за питања мира и безбедности. Да ли је то неко ко је учествовао у доношењу Резолуције 1244, или ко није извршио своје обавезе, или ко је прекршио њене императивне одредбе, или коме је тај документ препрека у експанзији геополитичких интереса од докумената који је, уз све мањкавости, стуб мира у Европи. Шта је заједнички именован напада на Резолуцију и Дејтонски мировни споразум. Да ли је уопште могуће да неко "одустане" од обавеза и то утврђених трајно важећим међународно-правним актом највеће правне снаге?

Познато је да се Русија од 1999. доследно залаже за мирно политичко решење за будући статус Космета уз поштовање основних принципа међународног права, Повеље УН, на основу и у оквиру Резолуције 1244. Такође, да Русија подржава легитимне интересе и ставове Србије, односно, њен суверенитет и територијални интегритет. Добро је да се представници Србије свих нивоа, све чешће јавно и формално позивају на Резолуцију СБ УН 1244. Одају признање Русији на принципијелним ставовима, недвосмисленој подршци суверенитету и територијалном интегритету Србије како у УН тако и на мултилатералном плану уопште.

Приштински лидери се отворено и јавно декларишу за укидање Резолуције 1244. У том погледу, међу њима нема разлика јер сви имају једног истог ментора. Разуме се, њима највише сметају одредбе Резолуције 1244 о поштовању суверенитета и територијалног интегритета СРЈ, односно Србије као правне следбенице. Једнако им не одговарају ни неизвршене одредбе о праву око 250.000 протераних на слободан, безбедан и достојанствен повратак, о враћању контингента српске војске и полиције на међународне граничне прелазе и друге локације на Космету, гарантовање слободе кретања, безбедности и других људских права.

2.

ДА СЕ НЕ ЗАБОРАВИ!

ГОДИШЊИЦЕ НАТО АГРЕСИЈЕ

ЗАШТО ОБЕЛЕЖАВАМО 24. МАРТ¹

Београдски форум за свет равноправних, Клуб генерала и адмирала и низ других независних, нестраначких, непрофитних организација обележавају 24. март, дан почетка агресије НАТО, сваке године почев од 2000. Чине то комеморативним свечаностима, домаћим и међународним конференцијама, полагањем цвећа на спомен обележја жртвама агресије, прилозима у медијима, подсећањем и позивом пријатељима у земљи и иностранству, посебно младима, да учествују у томе. То је препознатљиви део комеморативних активности српског друштва, а у новије време и државе Србије. Чинимо то, пре свега, из осећања моралне дужности према људским жртвама, како војним и полицијским, тако и цивилним, јер су сви они недужне жртве пале на тлу сопствене земље од оружја агресора. Током саме агресије страдало је од 3500 до 4000 људи, од чега преко 1100 војника и полицајаца; други су цивили, жене, деца, радници, професионалци у радио-телевизији, путници у возовима, људи из колона расељених. Колико је људи изгубило живот по окончању оружане агресије међу око 10000 рањених, колико од заосталих касетних бомби и нарочито, од последица коришћења пројектила са осиромашеним уранијумом и од тровања отровним гасом насталим бомбардовањем рафинерија и хемијских постројења, тек треба утврдити. Свих њих се сећамо одајући им најдубље поштовање. Верујемо да ће и све будуће генерације, памтити ове жртве свесни да је то морални дуг нације, услов очувања достојанства и будућности у миру. Други је разлог, што се и тако брани истина и не оставља празан простор за кривотворење, лажи и подметање чији је циљ био и остао умањивање одговорности агресора и проглашавање жртве за кривца. То није била ни интервенција, ни ваздушна кампања, ни „мали косовски рат“, па ни бомбардовање, већ оружана, противправна агресија извршена без одобрења Савета безбедности УН, кршењем Повеље УН, Завршног документа ОЕБС-а, основних принципа међународног права, кршењем самог оснивачког акта НАТО-а од 1949. године, националних устава држава чланица. То је био први рат на тлу Европе после Другог светског рата, против независне, суверене земље, која није напала, нити је на други начин угрожавала НАТО или било коју његову чланицу. НАТО је тиме задао тежак ударац тековинама Другог светског рата, договорима из Техерана, Јалте, Потстадама, као и Хелсинкија. Агресијом на Србију (СРЈ) 1999. угрожени су основни принципи међународних односа и система безбедности за који су положени десетине милиона људских жртава. Агресор је желео рат, а не одрживо и мирно решење на Косову и Метохији. Рат који ће, и после педесет година, оправдати постојање НАТО и после ере хладног рата и висока буџетска улагања у наоружање, односно у војно-индустријски комплекс, рат који ће у пракси демонстрирати доктрину ширења на Исток и уједно бити преседан за глобализацију, оружани интервенционизам без поштовања међународног

¹ Овај текст Живадина Јовановића објављен је у дневном листу „Политика“ 24. марта 2020. године

права и улоге СБ УН. Рат који ће пресећи аутономност „Старог континента“. Европа је дубоко посрнула прихвативши учешће у рату против себе саме. То што ни данас не успева да се окрене себи, својим интересима и идентитету, што врши притисак на Србију да призна насилно одузимање дела српске државне територије, да се сагласи са ревизијом Дејтонског мировног споразума и стварањем унитарне БиХ, сведочи о забрињавајућем синдрому прошлости који угрожава њено јединство, самосталност и развој.

Треће, зато што се не миримо са дефетизмом и склоношћу дела медија, тзв. невладиног сектора и појединих јавних личности, који агресију НАТО интелептирају на начин да се умањи одговорност агресора, сугеришући да Србија, у име наводног реализма и боље будућности, тему агресије треба да гурне у страну, а да се Косова и Метохије „ослободи“ као „терета о врату“, који наводно кочи њен улазак у „срећну будућност“. Међутим, одговорност НАТО-а за агресију као злочин против мира и безбедности, у савезу са терористичком и сепаратистичком ОВК, не могу се ничим умањити. Чињенице, корени и идентитет нације, нови трендови у свету то не дозвољавају. Иако европски опредељена, Србија не може одрицањем од Косова и Метохије, своје државне, културне и духовне постојбине, плаћати цену успостављања нарушеног јединства ЕУ и НАТО, нити освајачке, геополитичке циљеве њихових кључних чланица. Зато ће, уверени смо, остати трајно опредељена за мирно, праведно и одрживо решење у складу са основним принципима мира, безбедности и сарадње, поштујући свој Устав и Резолуцију СБ УН 1244. Човечанство је схватило да не постоје хуманитарни, нити тзв. ратови „за заштиту“, да се обојеним револуцијама и крстарелим ракетама не „извозе“ демократија и људска права, већ доминација и себични интереси либералног мултинационалног корпоративног капитала. Шта год се чинило са позиција политике сила и „изузетности“ историја се не може зауставити, нити униполарност реинкарнирати.

Четврто, дубоко смо забринути због сталног заоштравања глобалних односа, трке у наоружању, одсуства дијалога и продубљивања поврења међу главним актерима светских односа. Јавно маркирање нуклеарних сила и сталних чланица СБ УН за непријатеље, планови за стварање „демократских колација“ ради обуздавања „ауторитативних система“, масовне војне вежбе НАТО од Балтика и Црног мора до Индо-Пацифика ради наводне одбране од „малигних“ претњи – представљају знаке озбиљних погоршања глобалних односа са непредвидивим последицама. Глобална конфронтација не тиче се само великих сила, иако излаз највише зависи од њих, већ се негативно одражава на положај и развој свих земаља у свету, па тако и на положај Србије. Како је мир недељив, тако су и опасности по мир и безбедност, такође, недељиви. Зато, позивамо на дијалог и попуштање, заустављање продубљивања неповерења, позивамо на разум и одговорност пре него што би се опасни токови отргли контроли.

Пето, зато што не желимо да се патње, жртве и разарања које је наш народ проживео током и након оружане агресије НАТО 1999. године понови било када, у било ком делу света. Трагична судбина деце у Београду, Нишу, Варварину, Косовској Митровици, Муринама не сме се нигде поновити“.

2.1. Двадесетпрва годишњица од почетка агресије НАТО

Конференција поводом 21. годишњице НАТО агресије на тему: „Настављање агресије другим средствима“, која је била заказана 23. марта 2020. у Дому Војске у Београду, због пандемије вируса COVID 19, морала је да буде отказана. Низ конференцији, изложби и других манифестација удружења грађана у земљи и иностранству, поводом ове годишњице такође су отказане. Међународне конференције су отказане у Београду, Москви, Паризу, где је поред конференције, била предвиђена и премијера филма „Балканска међа“, посвећеног десанту јединица Руске армије на аеродром „Слатина“ у Приштини.

У тим условима делегација Беофорума у којој су били Марина Чолић, извршни секретар и Никола Попевић, члан Форума, положили су цвеће на споменик деци жртвама агресије у Ташмајданском парку 24. марта 2020. Ова годишњица била је повод да Београдски форум, Клуб генерала и адмирала и Фондација уједињени за младе коју успешно води проф. др Даница Грујичић, обнове своје иницијативе да државни органи од НАТО земаља затраже накнаду ратне штете, да се што пре напишу све жртве агресије како не би пале у заборав и како би престала јавна спорења око њиховог броја, да се покрене рад Владиног интересорног и стручног тела за утврђивање последица коришћења пројектила са осиромашеним уранијумом, да се што пре активира вечни пламен на споменику жртвама агресије у Парку пријатељства на Новом Београду, да се установи и изгради Српски меморијал жртава геноцида у 20. веку, попут меморијала «Јад Вашем», у Израелу и меморијала «Арарат», у Јерменији.

Сматра се да је дошло време да владе земаља чланица НАТО и ЕУ преиспитају своју улогу у агресији 1999. и политику према Србији и српском народу, да се јавно извине за жртве и незаконито разарање Србије.

Београдски форум за свет равноправних, Клуб генерала и адмирала Србије су 10. јуна 2020. уз присуство чланова удружења и других активиста, положили цвеће на Споменик Дечи жртвама агресије у Парку Ташмајдан

2.2. Двадесетдруга годишњица почетка агресије на НАТО

Београдски форум и Клуб адмирала и генерала Србије, заједничком седницом су обележили 22. годишњицу од почетка оружане агресије НАТО. Седница је одржана у седишту Форума 25. марта 2021. Излагања су поднели: Живадин Јовановић, председник Беофорума, генерал Миломир Миладиновић, председник Скупштине Клуба генерала и адмирала Србије, Млађен Цицовић, директор Представништва Републике Српске у Србији, проф. др Слободан Рељић, Раде Дробац, потпредседник Беофорума. Репродукована је и специјална аудио-видео порука Јевгенија Максимовича Примакова Мл., руководиоца Россотрудичества РФ.

Одата је пошта цивилима, војним и полицијским жртвама агресије, као и свим грађанима преминулим од последица тешких рањавања, неексплодираних касетних бомби, пројектила са осиромашеним уранијумом и отровних гасова насталих услед разарања рафинерија и других хемијских постројења.

Изражено је дубоко признање свим пријатељским земљама на принципијелној подршци суверенитету и територијалном интегритету Србије, а посебно Руској Федерацији и НР Кини, као стратешким партнерима и сталним чланицама Савета безбедности УН на њиховој подршци, разумевању и јасном ставу да се питање будућег статуса српске покрајине Косово и Метохија може успешно решавати само уз пуно поштовање принципа међународног права, Повеље УН, Устава Србије и Резолуције СБ УН 1244. Није прихватљиво да се решење везује за рокове или да се притисцима и уценама намеће по мери било чијих геополитичких интереса.

Затражено је да надлежни органи приведу крају поступак поименичног утврђивања цивилних жртава агресије, како би престала јавна спорења око тачног броја. Завршавање овог поступка представља прворазредну одговорност државних и органа локалне самоуправе. Изражено је очекивање да се без одлагања настави рад Комисије Народне скупштине и интерресорног тела Владе Србије за утврђивање последица коришћења пројектила са осиромашеним уранијумом, како би јавност Србије што пре била упозната са званичним резултатима о питањима која се тичу здравља нације.

Поздрављена је делимична реконструкција Споменика жртвама агресије НАТО на Ушћу, у Парку пријатељства и изражено очекивање да се радови комплетирају паљењем Вечне ватре и формалним легализовањем споменика који је постао део споменичке мреже и културе у Србији. Затражена је подршка иницијативи Београдског форума, за оснивање истраживачког центра у Београду о агресији НАТО, њеним правим узроцима, циљевима и последицама на систем мира, безбедности и сарадње у Европи и у свету. Центар би на једном месту имао многобројна дела домаћих и страних аутора и анализе о агресији НАТО, као и документа која имају научно истраживачку вредност. Омогућио би рад младим истраживачима из земље и света о агресији НАТО као тачки прелома у глобалним односима – од униполарности ка полицентричности глобалних односа. Имао би важну улогу у чувању и промовисању истине и попунио празнину која се очитује када је реч о присутности легитимних српских интереса, ставова и оцена.

Обновљена је иницијатива да се тема о агресији НАТО на Србију уврсти у образовни процес, као посебна наставна јединица за ученике основних и средњих школа и студенте одговарајућих усмерења. Организатори скупа су изразили спремност да пруже стучну помоћ у дефинисању садржаја ове наставне јединице, уколико надлежни органи оцене да је та помоћ потребна. Напоменуто је да европски и глобални односи пролазе фазу најдубљих промена, да печат тим променама дају свестрани успон Кине, обнова и напредак Русије као незаобилазних актера глобалних односа, носилаца мултиполарног светског поретка те одрживог решавања светске економске, безбедносне и здравствене кризе, као и других криза и жаришта сукоба на планети.

Поводом 22. годишњице агресије НАТО на Србију (СРЈ) венце и цвеће код Споменика деци жртвама агресије НАТО 1999. у Ташмајданском парку и код Споменика „Вечна ватра“ у Парку пријатељства на Новом Београду положио је већи број друштвених организација, политичких странака, локалне самоуправе, српске дијаспоре, студентских и омладинских организација и појединаца. У односу на досадашње, овогодишње комеморације су показале ширу заступљеност омладине и политичких странака, укључујући и странке на власти. Цвеће су положили Београдски форум, Клуб генерала и адмирала Србије, Друштво српских домаћина – организације које традиционално више од две деценије организују ове и друге сличне комеморативне активности. У њихово име венце су положили Живадин Јовановић, председник Београдског форума, Генерал – потпуковник Миломир Миладиновић, председник Скупштине Клуба генерала и адмирала, проф. Др Миладин Шеварлић председник Извршног одбора Друштва српских домаћина. Почаст жртвама агресије уједно су одали амбасадор Белорусије г. Валериј Бриљов, са сарадницима, директор Руског дома Јевгениј Александрович Баранов, са сарадницима. Делегацију СПС-а је предводио Никола Шаиновић, Покрета Социјалиста Владимир Илић, председник Градског одбора општине Нови Београд, потпредседник Скупштине Срђан Минић, СУБНОР-а Драган Стевић потпредседник ОО, Савеза извиђача Жељко Валковић члан Републичког руководства, Удружења Стара Бежанија књижевник Ранко Спалевић. «Током агресије НАТО убијено је најмање 89–оро деце што сведочи о њеном злочиначком карактеру», подсетио је присутне Драгутин Брчин, директор Београдског форума. Код споменика Вечна ватра присутнима се, у име орагнизатора, обратио генерал Лука

Кастратовић, председник Извршног одбора Клуба генерала и адмирала, који је истакао да народ који се бори за слободу и достојанство не може бити поражен. Дужни смо да се стално боримо и изборима за истину о НАТО агресији, као противправном акту и злочину против мира и човечности који се никада и нигде не сме поновити, истакао је генерал Кастратовић.

У Дому Војске Србије, 09. јуна 2022. одржан је округли сто на тему „АГРЕСИЈА НАТО НА СРЈ 1999. И НОВИ ХЛАДНИ РАТ“. Организатори скупа су Клуб адмирала и генерала Србије и Београдски форум.

На округлом столу је поред осталог речено да, ако је Резолуција 1244 СБ УН 1999. године док је земља била под бомбама НАТО, представљао максимум могућег, Резолуција 1244 данас предстаља минимум испод кога не сме да се иде у дијалогу о решењу статуса КиМ.

На скупу су говорили: Владика мохачки Исихије, др Момчило Вуксановић (председник Српског националног савјета Црне Горе), Константин Затулин (посланик Државне думе Русије, који се укључио онлајн уживо са Крима), проф. др Даница Грујичић, генерал Миломир Миладиновић, Никола Шаиновић, генерал Обрад Стевановић, проф. др Слободан Рељић, др Небојша Вуковић (Институт за међународну политику и привреду), проф. др Душан Пророковић (Институт за међународну политику и привреду), генерал Лука Кастратовић, Раде Дробац и Живадин Јовановић. Скупу су присуствовали и представници Амбасаде Русије и Амбасаде Палестине.

Наглашено је да ничим не треба умањивати одговорност НАТО-а за људске жртве, разарања и за коришћење забрањеног оружја, као што су пројектили са осиромашеним уранијумом и касетне бомбе. То је био нуклерни рат ниског интезитета.

Изнесено је мишљење да се Нови хладни рат огледа у наметнутим поделама на алијансу демократских земаља и земаља које Запад назива „ауторитарним системима“. Нови хладни рат је довео до пораста неповерења и конфронтације на глобалном плану, трке у наоружању, економског рата санкцијама и ратно-хушкачке пропаганде. Таква ситуација неминовно рађа и непредвидиве инциденте и развоје. У том смислу је наведено да НАТО лансира масовне војне вежбе, највеће по обиму од краја Другог светског рата, попут Defender Euro 21 и Defender Indo-Pacific 21, које обухватају три континента истовремено - Европу, Африку и Азију. Чини се као да жели да постави челични обруч око Русије и Кине.

Изражено је мишљење да Бриселски дијалог о Косову и Метохији има конструкциону грешку јер почива на фикцији о статусној неутралности ЕУ, односно Немачке. Зато су изостали резултати и изневерени интереси Србије.

На округлом столу одато је признање председнику Чешке, Милошу Земану, који се извинио због учешћа Чешке у агресији НАТО и изражено је уверење да ће то пробудити савест лидера других земаља да следе Земанов пример. Ако не сада, то се у будућности мора десити зато што није само у интересу Балкана, него и у интересу Европе како би она почела да води аутономну политику. Признање је одато и судији Приске Матимба Ијамбе из Замбије на издвојеном мишљењу на пресуду Хашког трибунала генералу Ратку Младићу.

Процењује се да је око 38% бомбардованих објеката имало цивилну намену. Ратна штета је процењена на око 100 милијарди САД долара. Током бомбардовања територије Републике Србије масовно је коришћена муниција забрањена по Женевској конвенцији. На Србију је бачено 15 тона уранијума а као последица бомбардовања осиромашеним уранијумом, 2015. објављено да је Србија прва земља у Европи по смртности од малигних тумора. Истовремено, на 219 локација на површини од 23 000 km² бачено је око 1.000 касетних бомби од којих је страдао велики број цивила. Као последица тога, од завршетка агресије до 2006. на територији Србије и Црне Горе је од касетних бомби погинуло шест особа, док је 12 рањено. Колико је жртава одложених дејстава оружја са осиромашеним уранијумом, неексплодираних касетних бомби и других убојних средстава тешко да ће икада бити утврђено. Београдски форум позива надлежне државне органе да обезбеде настављање рада специјалних тела за утврђивање последица коришћења оружја са осиромашеним уранијумом и других средстава и метода примењиваних током агресије НАТО.

2.4. Двдесеттрећа годишњица: АГРЕСИЈА НАТО БИЛА ЈЕ И ОСТАЛА ЗЛОЧИН!

24. марта 2022. навршило се 23 године од како је НАТО започео илегалну, неиспровоцирану агресију против Србије. И овог 24. марта широм Србије одата је пошта свима који су пали и за чију смрт одговорност сноси НАТО и наредбодавци водећих чланица. Агресија НАТО представља први рат на тлу Европе после Другог светског рата, рат у коме је Западна Европа учествовала против Европе, њеног мира, стабилности и њене

будућности. НАТО је поставио себе изван међународно-правног система, а изнад СБ УН као најодговорнијег органа за мир и безбедност. На тај начин НАТО је грубо прекршио Повељу УН, надлежност СБ УН, Финални акт ОЕБС-а из Хелсинкија, Нирнбершке принципе, Резолуцију ГС УН о дефиницији и забрани агресије и многе друге међународно-правне конвенције и акте. Бомбе и ракете НАТО су нештедимице сејане изнад Србије (СРЈ) али су, сејући разарање и смрт у Србији, разориле Европски и светски правни и безбедносни поредак. НАТО је одговоран за коришћење недозвољеног оружја као што су пројектили са осиромашеним уранијумом, касетне бомбе, отровне материје и гасови из бомбардованих рафинерија, трафо-станица и сличних постројења на свом смртоносном походу. НАТО је почео бомбардовањем војних циљева, али је током читаве агресије, нарочито у њеном завршном делу са предумишљајем разарао цивилне објекте, укључујући станове, болнице, обданишта, школе, електро-мрежу. Бомбардујући централу РТС-а убијено је 16 медијских новинара и разрушио је близу 30 радио и ТВ релеја, разорена је и зграда РТВ Војводине у Новом Саду. Лидери НАТО су априла 2000. године у Братислави напад на Србију (СРЈ) прогласили за преседан који ће користити „увек када затреба“. Тужба против агресорских земаља и њихових лидера, упућена Међународном суду правде у Хагу, одбијена је јер се суд прогласио ненадлежним. Тако су злочини против мира и човечности остали до данашњег дана, без правне осуде. Тадашњи лидери пет водећих земаља чланица НАТО, осуђени су на казне затвора пресудом Окружног суда у Београду коју су лидери нових „демократских“ власти у Београду укинули после преврата октобра 2000.

Код споменика деци жртвама агресије НАТО у парку „Ташмајдан“ и код споменика „Вечна ватра“, у парку „Ушће“, на Новом Београду, венце и цвеће положили су многобројне делегације и грађани међу којима делегација Владе Србије, града Београда, СУБНОР-а Београдског форума, Клуба генерала и адмирала Србије, српске дијаспоре, СО Нови Београд, студентских организација Правног Факулета и Факултета политичких наука у Београду, делегација Извиђача Нови Београд и друге.

Венце су положили и амбасадори Руске федерације, његова екселенција Александар Боцан-Харченко, Белорусије, његова екселенција Валериј Бриљов, Палестине, његова екселенција Мохамед Набхан. Обраћајући се присутнима код споменика Вечна ватра, генерал Лука Кастратовић, председник Извршног одбора Клуба генерала и адмирала Србије, поред осталог је рекао: „Срби су кроз историју научили да је навећа вредност слобода и независност – поштујемо све али не прихватамо туђе, непријатељске налоге. Иако слободољубиве државе и покрети у свету осуђују агресију САД НАТО и њихови сателити, стално понављају да је агресија била оправдана. Због тога смо обавезни иако је све јасно и познато, да стално подсећамо на истину.“

ОКРУГЛИ СТО: 23 ГОДИНЕ ПОСЛЕ: ЗНАЧАЈ РЕЗОЛУЦИЈЕ 1244 СБ УН И КУМАНОВСКОГ СПОРАЗУМА

Округли сто са овом темом одржан је 9. јуна 2022, године у Дому Војске Србије, а организовали су га Клуб генерала и адмирала Србије и Беофорум.

Након одавања поште жртвама агресије, о теми су говорили Живадин Јовановић, генерали у пензији Обрад Стевановић, потписник Кумановског споразума, Лука Кастратовић, и генрал Милош Ђошан, један од команданата ВЈ током одбране од агресије НАТО, као и генерал Бранко Крга, ранији начелник Генералштаба ВЈ. Присуствовали су представници амбасада више пријатељских земаља, српског расејања, друштвених, научних и других организација и медија.

Агресија НАТО против Србије, која је ушла у историју као први рат на европском тлу од краја Другог светског рата, извршена је са јавним образложењем да би се „спречила хуманитарна катастрофа“. Међутим, према извештају Вилија Вимера, представници САД су на

конференцији НАТО у Братислави крајем априла 2000. саопштили, да је „рат против СРЈ вођен да би се исправила једна погрешна одлука генерала Ајзенхауера из Другог светског рата, због чега се тамо из стратешких разлога морају накнадно стационарирати америчке снаге“.

Многи европски и светски ауторитети из области дипломатије и међународних односа обелоданили су обиље аргумената који потврђују оцену да је агресија НАТО под лажним изговорима, коршћењем „алиби дипломатије“ и, што је посебно значајно - пре него што су била исцрпљена средства за мирно решење. Међу њима су и француски генерал Пјер Мари Галоа, немачки генерал Ајнц Локвај, потпредседник Парламентарне скупштине ОЕБС Вили Вимер, шеф мисије ЕУ на Косову и Метохији, немачки дипломата Дитмар Хартвиг и многи други. Многи европски и светски медији, укључујући немачке, француске, чешке и друге, изнели су чињенице о манипулацијама и лажима којима су се служили западни политичари да би обмањивали јавност и обезбедили подршку за експанзионистичке циљеве агресије.

Све то потврђује закључак да је агресија НАТО имала геостратешке циљеве везане за експанзију НАТО на Исток. То је била тачка преокрета ка рушењу система безбедности успостављеног на резултатима Другог светског рата (УН, ОЕБС), глобализација оружаног интервенционизма и замени универзалних принципа «правилима» по мери једног дела света – Запада. Од 19 чланица колико их је било у време агресије, данас НАТО има 30, ускоро ће, пријемом Шведске и Финске, имати 32. После успостављања војне базе „Бондстил“, код Урошевца на Косову и Метохији, САД и НАТО базе су се множиле према Истоку. У Европи је данас далеко више страних војних база и оружаног арсенала, укључујући и нуклеарно, него што их је било на врхунцу хладног рата. Цивилна инфраструктура у земљама ЕУ годинама се прилагођава војним потребама, а плина милитаризације не заобилази ни економију, образовање, науку, медије. Војни издаци достижу неслућене размере. Немачка је, на пример, повећала војни буџет за нових 100 милијарди евра. Агресија је окончана мировним пакетом који чине три, међусобно усклађена и повезана документа: 1. Споразум Милошевић – Ахтисари - Черномирдин од 3. Јуна 1999 2. Војно- технички споразум, познат као Кумановски споразум, од 9. јуна 1999 и 3. Резолуција СБ УН 1244, од 10. јуна 1999. Ови договори и документи настали су након двомесечних преговора у којима су, уз посредништво Русије, учествовали лидери САД, Велике Британије, Немачке, Француске, Италије, Финске, као и представници ОУН и ЕУ. Преговори су се одвијали док је агресија била у току. Агресори се нису обазирали ни на чије захтеве за прекид, или паузу у разарањима, док теку преговори. Напротив, уочи и одмах након сваког круга преговора, НАТО је појачавао бомбардовање и разарање цивилних циљева, мостова, школа, насеља, фабрика, болница, обданишта.

Мировни преговори нису били једноставни на неком чиновничком нивоу. Иако посреднички, у њима су непосредно били ангажовани лидери најмоћнијих светских сила и важнијих чланица НАТО пакта, које су уједно најважније чланице Европске уније. Суштина ових докумената одликује се највишом правном снагом у хијерархији међународно-правних аката, њиховом императивном обавезношћу за све чланице Уједињених нација и незаобилазним, активним учешћем државног руководства СР Југославије као жртве агресије. Са становишта садашњих и дугорочних интереса Србије, најважније је то што се овим документима потврђује суверенитет и територијални интегритет Србије, као правне наследнице СРЈ и што се решење за статус Косова и Метохије дефинише као широка аутономија у саставу Србије. Ово се потврђује и

одредбама које садрже сва три документа. Дозволиће се накнадно распоређивање континента војске и полиције Србије, на разним локацијама и са различитим дужностима, укључујући и њихово распоређивање на најважнијим граничним прелазима према Албанији и Македонији. Такође се гарантује слободно окружење за цело становништво Косова и Метохије, као и слободан, безбедан и достојанствен повратак расељених лица и избеглица. Ове две важне одредбе о легитимним правима и интересима Србије и припадника српског народа нису ни до данашњег дана извршене. Такође, ова документа утврђују да ће у Покрајини Косово и Метохија једине оружане снаге и снаге безбедности, бити оне у оквиру КФОР и УМНИК, по овлашћењу СБУН. Оног часа када је СРЈ, односно Србија извршила све своје обавезе које произилазе из документа мировног пакета, тог часа су НАТО, ЕУ, Запад у целини, не само престали са напорима за целовито и доследно извршење ових правно-општеобавезујућих докумената, већ су се директно окренули против њиховог даљег спровођења, па чак и против њиховог спомињања. Ишли су толико далеко да су на Србију вршили притиске да заборави на Резолуцију СБУН 1244. Оно што данас траже САД, Немачка и Велика Британија, то је да се Србија трајно одрекне Резолуције 1244. То, разуме се, није реално очекивање јер Србија не може да се окрене сама против себе.

2.5. Двадесетчетврта годишњица

Округли сто под називом „Агресија НАТО – 24 године после“, који су организовали Београдски форум за свет равноправних, Клуб генерала и адмирала Србије, СУБНОР Србије и Друштво српских домаћина, одржан је 23. марта 2023.

На Округлом столу су говорили: генерал Миломир Миладиновић, председник Клуба генерала и адмирала Србије; Никола Шаиновић, ранији потпредседник Савезне владе СРЈ у време агресије НАТО; Живадин Јовановић, председник Београдског форума за свет равноправних; проф. др Миладин Шеварлић, председник Извршног одбора Друштва

српских домаћина; др Момчило Вуксановић, председник Српског националног савјета Црне Горе; Млађен Цицковић, шеф Представништа Републике Српске у Србији; Новак Бјелић, генерални директор комбината «Трепча» у последњој декади ХХ века.

Округлом столу, у свечаној сали Дома Војске Србије присуствовао је велики број чланова и симпатизера организација домаћина овог скупа. Присуствовао је државни секретар Министарства унутрашњих послова др Данило Стевандић. Округлом столу су присуствовали и амбасадори више пријатељских земаља, већи број народних посланика Народне Скупштине Србије и угледни културни, друштвени и научни радници.

Са скупа су упућена три апела:

Први, да се обнови рад Скупштинске комисије за утврђивање последица употребе оружја са осиромашеним уранијумом и других оружја чија је употреба забрањена међународним конвенцијама током агресије НАТО и Владиног интересорног тела;

Други, да се до обележавања 25. годишњице агресије НАТО марта идуће године, оконча рад на утврђивању списка свих цивилних жртава агресије;

Трећи, да се изврши анализа обраде наставне јединице о агресији НАТО у свим уџбеницима свих нивоа образовања и обезбеди очување истине.

Интегрална излагања су доступна на интернет страници Београдског форума за свет равноправних www.beoforum.rs.

У оквиру обележавања 24. годишњице почетка оружане агресије НАТО пакта на Србију (СРЈ) данас, 24. марта 2023. године, представници државних органа, амбасадори пријатељских земаља, друштвених организација и појединци положили су цвеће код споменика Деци - жртвама агресије НАТО у Парку Ташмајдан и код споменика свим жртвама агресије НАТО „Вечна ватра” у Парку пријатељства, на Новом Београду.

На споменик деци - жртвама НАТО агресије, на Ташмајдану цвеће су положили министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Никола Селаковић и менаџер града Београда Мирослав Чучковић.

Венце је на оба споменика положио је државни секретар Министарства унутрашњих послова др Данило Стевандић.

На позив Београдског форума за свет равноправних, венце су положили и амбасадори пријатељских земаља: амбасадор Белорусије Валериј Бриљов, амбасадор Русије Федерације Александар Боцан-Харченко, амбасадор Боливарске Републике Венецуеле Димас Хесус Алваренда Гера, амбасадор Кубе Леиде Ернесто Родригез Ернандез.

У име Београдског форума за свет равноправних цвеће је положила делегација на челу са председником Форума Живадином Јовановићем. У име Клуба генерала и адмирала Србије, делегацију је предводио генерал Миломир Миладиновић. У име СУБНОР-а Србије, делегацију је предводио председник организације, генерал Видосав Ковачевић. У име Друштва српских домаћина, проф. др Миладин Шеварлић. У име српске дијаспоре, Удружења "Фонд дијаспора за матицу" и Фондације за стипендирање талената из

математике и техничких наука "Сања Миленковић", венце су положили др Љиљана Вернер из Хановера, др Мирко Луковић, српски научник из Швајцарске и Слободан Аћимовић.

Што се тиче друштвених организација, венце су положили студентске организације Правног факултета и Факултета политичких наука, извиђачке организације Новог Београда, Социјалистичка партија Србије, бројна удружења и покрети.

Код Споменика свим жртвама агресије НАТО, након полагања цвећа, великом броју присутних грађана и делегација обратио се ранији председник Владе Републике Србије и ранији потпредседник Савезне владе СРЈ, господин Никола Шаиновић.

Ово је било подсећање на око 4000 жртава палих током агресије НАТО, од којих је три четвртине цивила и 78-оро деце од једне и по године, колико је имала Милица Ракић из Батајнице, до 18 година колико је имала млада српска математичарка Сања Миленковић из Варварина.

Запажено је далеко веће присуство грађана и учешће омладине у овим манифестацијама у односу на раније сличне прилике.

3.

МЕЂУНАРОДНЕ АКТИВНОСТИ И КОНФЕРЕНЦИЈЕ

3.1. XXVII Конференција у организацији удружења „Храброст за морал“ 30. август - 01. септембра 2019. (Сирнах, Швајцарска)

Тема скупа била је „Како да живимо заједно; Алтернативе глобализму и глобализацији“ и одвијала се кроз излагања учесника и отворени дијалог. Питање глобализације је, као једно од најактуелнијих међународних тема, било у центру пажње многих излагања. Општа је осуда тежње великих сила (САД, ЕУ...), не само због покушаја да остваре укупну глобалну доминацију, већ и због политике притисака на оне који јој пружају отпор, па и ратова које започињу како би их приволели на послушност.

Учесници на овом скупу су били из различитих земаља Европе и света, највише из Швајцарске, потом Немачке и Аустрије, али и из Француске, Мађарске, Ирске, Конга, В. Британије, као и Србије. .

У име Београдског форума на скупу су учествовали Раде Дробац и Марина Чолић. Из Србије су на конференцији учествовали и адвокат Срђан Алексић, из Ниша, који је имао запажено излагање о последицама бомбардовања Србије од стране НАТО муницијом са осиромашеним уранијумом, као и проф. др Велимир Недељковић, такође из Ниша, који је говорио о загађености животне средине у Србији, као последици бомбардовања.

У својим излагањима, амбасадор Дробац је указао на опасности глобализације која се одвија у форми притисака и тоталитаризма, уз агресију и непоштовање међународног права. Посебно је указао на двоструке аршине међународне заједнице према Србији, илуструјући то бројним примерима, нагласивши да је однос западних сила, које се често погрешно представљају као “међународна заједница”, пример глобализације на делу, као и да ће начин решавања ситуације на КиМ и у БиХ, створене агресијом, рефлектовати и на укупне будуће међународне односе. Или ће свет кренути путем поштовања међународног права или ће се проблеми решавати силом највећих и најачих, што неће бити добро за човечанство. У том контексту је истакао да се проблеми на КиМ могу решити само поштовањем Резолуције 1244 и територијалног суверенитета и интегритета Србије, јер све остало води у нестабилност и сукоб.

У припреми скупа, као гост, говорио је Вили Вимер, наикадашњи државни секретар Министарства одбране Немачке и посланик у Бундестагу, који је, између осталог, у више наврата поновио да је агресија на Југославију била нелегална.

Већина учесника конференције, као и гостију, била је врло критична према начину на који се глобализација у међународним односима спроводи, према политици силе и непоштовања воље народа, доминацији интереса над принципима, а учесници из

Швајцарске су врло позитивно говорили о “директној демократији” која је у пракси у Швајцарској.

Посебно занимљиве теме односиле су се на приступ проблемима миграната у Мађарској, на могући развој ситуације у В. Британији у погледу БРЕГЗИТ-а, на утицај БРЕГЗИТ-а на Ирску и остатак Европе, на трговину белим робљем на Балкану и у склопу тога на оцене да је КиМ црна тачка Европе у погледу организованог криминала, дроге, шверца оружја, тероризма и трговине белим робљем, на развој 5г мреже у свету и могуће последице на људе и др.

Организатор ове конференције, Ева-Марија Фолмер Милер, је била изврстан модератор скупа, отворено је подржала ставове учесника из Србије и у више наврата поновила да је НАТО агресија била пример апсолутног непоштовања међународног права и усвојених међународних докумената.

3.2. РУСКО-БАЛКАНСКИ САМИТ НАРОДНЕ ДИПЛОМАТИЈЕ (ВОРОЊЕЖ, 12. НОВЕМБАР 2019. РУСКА ФЕДЕРАЦИЈА)

У организацији „Руско-балканског центра за јавну дипломатију“, чије Координационо веће чине значајне личности Русије и балканских земаља, 12. новембра 2019. у Вороњежу, на Вороњешком државном универзитету, одржао се први „Руско-балкански самит народне дипломатије“. Самит је одржан у онлајн формату, а учествовали су: Леонид Ивашов, Живадин Јовановић, Џевад Галијашевић, Горан Петронијевић, Џамбулат Умаров, Јелена Гускова, Драган Тодоровић, Љубинко Ђурковић, Олег Бондаренко, Змаго Јелинич, Јасминка Ацић Сикирић, Јевгениј Баранов, Гојко Раичевић, Драгана Трифковић, Демо Бериша, Миленко Недељковски, Гуљнара Хаџимурадова, Миломир Савчић, Горан Шимпрага, Фјодор Бирјуков, Григорис Бичахчијев, Владислав Бојовић, Артјом Чекмарјов, Дмитриј Сагал.

У свом излагању Живадин Јовановић је истакао да је Балкан попрште притиска и политичке доминацију оних снага које се залажу за очување униполарног светског поретка. То је поредак заснован на доминације једне силе на челу са САД и он не

омогућава слободу, независност и развој других земаља. Тај поредак претпоставља да сви морају следити интересе и хтења само једне велике силе- САД. Русија је лидер епохалних промена ка мултиполарном светском поретку. Србија се залаже за поштовање принципа Повеље УН и поштовање основних норми међународних односа, међу којима је најважнија норма равноправност, суверена једнакост и поштовање суверенитета и територијалног интегритета других земаља. Нови светски поредак отвара могућност за демократско уређење међународних односа, за разлику од заступника униполарног светског поретка који се залажу дефакто за тоталитаристичко уређивање светских односа на бази доминације и на бази војне и економске моћи. Мултиполаризацију светских односа и изградњу новог светског система најавио је велики државник, дипломата, научник и политичар РФ Јевгеније Примаков 24. марта 1999. године, када је неочекивано и за многе изненађујуће заокренуо лет авиона над Атлантиком, и уместо да иде на састанак са Ал Гором у Вашингтон, вратио се у Москву, јасно осуђујући и припреме и почетак агресије САД на СР Југославију. Од тада улога Русије, као лидера мултиполаризације светског поретка, даље јача и добија плабисцитарну подршку свих земаља. Балкан је суочен са великим притисцима Запада који је умислио да је Балкан сфера утицаја Запада и САД. Посебном притиску је изложена Србија, као земља која води политику војне неутралности. Сматармо да дијалог Балкан-Русија треба унапредити и у интересу Русије и у интересу балканских земаља. Али не само то, тај дијалог је неопходан ради мира и безбедности пре свега у Европи, а затим у целом свету.

ПЕРВЫЙ САММИТ РОССИЙСКО-БАЛКАНСКОЙ НАРОДНОЙ ДИЛОМАТИИ

3.3. Конференција „Покрет нестврстаних – Од Београда до Бакуа, 30 година трансформације у времену“ (Београд, 07. октобар 2019.)

У Центру за азербeјџански језик (Филолошки факултет Универзитета у Београду) одржана је целодневна конференција "Покрет несврстаних - Од Београда до Бакуа, 30 година трансформације у времену неизвесности". Конференцију је организовала Амбасада Азербeјџана у Републици Србији. Учествовале су уважене личности из света дипломатије, политичких наука и историје.

Конференцији се обратио и председник Форума Живадин Јовановић, који је подсетио да је Покрет несврстаних земаља, конституисан у Београду 1961. Објединио је велики број земаља ослобођених од колонијалног јарма и других облика стране доминације. Управо зато су његови позиви за мир, немешање, слободу и напредак целог човечанства били уверљиви и прихватљиви. Историјска је заслуга ПНЗ за убрзање и окончање процеса деколонизације. Брз раст броја чланова Покрета уједно одражава и његове огромне заслуге за деколонизацију. На првом самиту ПНЗ одржаном у Београду учествовало је 25 делегација, док данас ПНЗ броји 120 чланица, што је око две трећине укупног броја чланица УН. Једноставно, ПНЗ је најзаслужнији фактор за то што је колонијализам као историјска грешка цивилизације, предата историји и што су на тај начин земље и народи који су вековима били жртве туђе доминације и експлоатације, изборили слободу и могућност да равноправно учествују у међународним односима. Свет је данас суочен са великим тензијама на глобалном плану, са милитаризацијом многих области привреде, инфраструктуре, политике, образовања, медији. Сведоци смо чињенице да данас у Европи има више страних база, него у време када је хладни рат био на свом врхунцу. Издаци на оружје су већи него икад, трка у наоружању, укључујући нуклеарно, космичко, сајбер, прети да се отме свакој контроли. Важећи споразуми о контроли наоружања крше се и отказују без помака да се замене бољим и адекватнијим решењем. На све то надовезује се размештање нових оружаних система где их никад није било, многе претеће ратнохушкачке изјаве праћене војним вежбама које су масовније него у ери блоковских подела и хладног рата. На крају, трговински, економски и пропагандни ратови који су у току, све безочнија ревизија историје резултата два светска рата, упозоравају на опасност у прерастање у друге, још опасније видове ратовања и ревидирања историје. У таквим условима, нико не може и не сме бити опуштен, лакомислен и уљуљкан наивним веровањем да ће неко други, одговорнији наћи решење за мир, стабилност и напредак. Данас је позив на разум и допринос миру једнако потребан, ако не и потребнији него у прошлости, дакле и глас ПНЗ, истакао је у свом излагању Живадин Јовановић.

3.4. Округли сто: Пут до победе, друштвено-политички и научни значај циклуса путујућих изложби за 75. годишњицу ослобођења народа Европе од нацизма (Москва, 24. јул 2020.)

Руско историјско друштво Државног централног музеја савремене уметности Фондације "Историја Отаџбине" је позвало представнике Беофорума на онлајн Округли сто са наведеном темом. У име Беофорума учествовао је Раде Дробац. Он је подестио је да у мултинационалној и мултиконфесионалној земљи, каква је била предратна Југославија, српски народ је био језгро изузетно снажног отпора против нацизма. Много је Срба изгубило животе у борбама против фашиста. Поред тога, стотине хиљада је изгубило животе у концентрационим логорима на територији Југославије и у суседним земљама, као жртве стравичног и бруталног истребљења од стране окупационих снага у Југославији, у концентрационим логорима у иностранству и, посебно, у марионетској злочиначкој држави под називом "Независна Држава Хрватска". Само у концентрационом логору Јасеновац у тој злочиначкој држави, убијено је око 700.000 Срба, око 33.000 Јевреја и око 80.000 Рома. Сви су били цивили, а међу њима било је много жена и деце. У вези са савременим идентитетом народа Европе и Другим светским ратом и историјским искуствима XX века, можда је неопходно да се подсетимо да није само Немачка окупирала Југославију, већ су делови земље били под окупацијом Италије, Мађарске и Бугарске. Делови њене територије дати су народима који су били пријатељски настројени према фашистима, попут Хрвата у „Независној Држави Хрватској“ или Албанаца на Косову и Метохији, које је формално било под Италијом, али где су Албанци угњетавали српско становништво, без мере или ограничења. Важно је знати да је током Другог светског рата ту Покрајину напустило више од 120.000 Срба, како би избегли убиства и терор од стране Албанаца. Немачка је данас предводник демократије, економски лидер Европске уније, политички веома утицајна у Европи и нарочито у Европској унији. Али, веома чудно, у односу на Југославију, Немачка је била међу земљама које су се највише ангажовале у њеном насилном разбијању, подржавајући исте партнере из периода Другог светског рата - Хрвате и Албанце против Срба, навео је, између осталог Раде Дробац у свом говору.

3.5. Онлајн Округли сто: „Покрет отпора: људи, историја, сећање“ (Москва, 11. јун 2020.)

Руско историјско друштво Државног централног музеја савремене уметности Фондације "Историја Отаџбине" је позвало представнике Беофорума на онлајн Округли сто са темом „Покрет отпора: људи, историја и сећање“. У име Беофорума учествовао је Раде Дробац, који је био једини учесник из Србије. На почетку свог излагања истакао да Форум постоји већ 20 година, залаже се за мир, једнакост и поштовање међународног права, за одбрану интереса Србије и српског народа. У том циљу сарађује са многим међународним

организацијама сличне оријентације, и изразио је задовољство што је овакво окупљање уприличено поводом 75. годишњице завршетка Другог светског рата.

Прави је тренутак да се поново поведе разговор о борби против фашизма јер смо већ извесно време суочени са покушајима широм света, а нарочито у западним државама, да се историјске чињенице измене и да се историја изнова напише, у покушају да се очисти прошлост агресорских сила које су у рату биле поражене и које су у том рату починиле злочине против човечности. Истовремено се ради на умањивању и занемаривању улоге и победа сила које су успеле, у првом реду да се одбране, а потом и да добију рат, униште фашистичку пошаст и помогну у ослобођењу многих окупираних земаља. Данас, након 75 година, морамо да понављамо чињенице за које се веровало да су општепознате и историјски доказане, не само да би био потврђен њихов неоспорни значај, него и да би се спречило рађење неког новог фашизма и да би се заштитио интегритет и достојанство држава које су највише допринеле у борби против злочина и за то платиле велику цену у људским животима и разарањима.

Многи су допринели борби против фашизма, али је победи највише допринео Совјетски Савез и за то је платио страдањем огромног броја својих становника. Са поносом могу рећи да је Југославија, у Европи, била међу најистакнутијим државама у регионалном отпору против фашизма и значајно допринела победи Савезника, а на првом месту Совјетског Савеза, истакао је Раде Дробац.

Други светски рат је збрлатио ослободилачке војске читавог напредног света, уливајући наду да се такве страхоте више неће поновити. Немамо право да то заборавимо, нити да занемаримо обавезу да бранимо истину о тим временима, догађајима, чињеницама и учесницима, нити да прекинемо борбу против историјског ревизионизма. Организатор је најавио да ће са овог скупа бити штампан Зборник на руском језику.

3.6. Међународна конференција «Руско-српски односи: прошлост, садашњост и будућност» (Београд, 29. април 2021.)

У организацији Руско-балканског центра у Београду, одржана је ова међународна конференција уз учешће бројних научника и дипломата, као и академика САНУ. Конференцији је присуствовао и Ивица Дачић, председник Народне скупштине.

У раду Конференције учествовао је Живадин Јовановић који је рекао да у условима глобалних промена од униполарности ка мултиполарности, у условима четврте индустријске револуције, као и у условима санкција и антируске хистерије према Русији, а великим притисцима и уценама према Србији да се одрекне Косова и Метохије за интересе носилаца концепта експанзије на Исток и глобалне доминације –стратешко партнерство између Србије и Русије, сваким даном добија на значају. Српско-руско стратешко партнерство кристалисало се кроз историју и данас се заснива на подударности и сличности интереса и односа према суштинским, дугорочним вредностима и принципима као што су мир, слобода, независност, суверенитет и територијални интегритет. Подразумева се, да заједнички тежимо савременом привредном развоју, инвестицијама, вишем животном стандарду. И једној и другој земљи у центру политике су интереси сваког грађанина. Визија бољег живота, људских права и демократије није редукована на политичка права и задовољавање елементарних потреба већ обухвата равноправност људи у најширем смислу, једнаку доступност квалитетном образовању, здравственој и социјалној заштити, култури, информисаности и многим другим потребама.

Косово и Метохија – Резолуција 1244 за Србију има трајну важност и карактер до њеног потпуног извршења. Она садржи компромис: најшира аутономија за Косово и Метохији,

суверенитет и територијални интегритет за Србију. Мандат преговора и преговарача је да конкретизују и операционализују тај компромис. Једино решење на основу и у оквирима Резолуције 1244 гарантује одрживост договора, мир, безбедност и

просперитет на Балкану и у Европи. Решење изван или мање од Резолуције 1244 је супротно тим циљевима. Решење које би одговарало искључиво геополитичким интересима Запада (НАТО), односно, САД, ВБ и Немачкој није било могуће ни 1999, а данас још мање. Резолуција 1244 је минимум права и интереса Србије обезбеђен уз велике жртве, у изузетно тешким условима. Данас су услови сложени, али далеко мање тешки. Распоред снага на глобалном плану је повољнији. Међународни положај Србије је бољи. Зато се Србија тешко може обманути и понудама и обећањима «бољег живота», инвестиција, донација и чланства у «ексклузивним клубовима» навести да директно, или индиректно, призна незаконито, насилно отимање своје државне територије као законито, да прихвати чланство у УН, другим међународним организацијама и међународни субјективитет илегалне творевине, да амнестира носиоце противправне, злочиначке агресије и терористе, да повреди људске жртве, и све људе који и данас пате од продужених последица агресије и тероризма.

Верујем, нагласио је Јовановић, да у тим напорима и истрајавању на легитимним интересима и правима Србија у будуће може рачунати на још снажнију подршку Русије, као особеног стратешког партнера и осведоченог пријатеља.

3.7. Zoom конференција „Европа у новом Хладном рату“ (Винипег, Монитоба, Канада, 14. март 2021.)

У обраћању учесницима конференције Раде Дробац је рекао да се данас не може говорити о “Новом хладном рату” зато што су актуелна ситуација у свету и расподела снага на међународном нивоу, чак и у самој Европи, потпуно другачије него што су биле у периоду Хладног рата. Тада смо имали само две суперсиле, идеолошки и стратешки супротстављене. Данас живимо у пост-америчком свету, у време рађања мултиполарне стварности, коју карактерише појава нових сила и једног броја држава које убрзано јачају, до тачке да постају способне да буду изазов свакој суперсили. Поред тога, данас више нема идеолошког сукоба међу супарничким силама, постоје само стратешке, политичке и економске разлике. Али, иако је данас скоро читава Европа политички окренута Западу, то не значи да су чланице ЕУ и остале европске државе које су јој блиске уједињене и без проблема. Током протеклих година Европска унија је прошла године раста и јачања, политичког утицаја и финансијске моћи, нарасла је од мале групе држава до снажне међународне организације, окупила 28 држава чланица, од групе држава окупљених ради остваривања само једног циља до скоро па супердржаве. Током дугог периода од 1952. године кад је ЕУ створена, па до данас, мењала је своју структуру, уједињујући се све више, од Римског уговора 1958, уједињења извршне власти 1967, Мастрихтског уговора из 1993., Амстердамског уговора из 1999, усвајања заједничке валуте евро 2002, уговора из Нице 2003. па све до Лисабонског уговора 2009. Та међународна организација, са амбицијом да постане глобална сила и глобална мултиетничка и мултиконфесионална

супер држава, мењала је облике и праксе, привукла је бројне европске државе да постану њене чланице, а све у покушају да постане суперсила. Од 1952. године, проширивала се шест пута: 1973., 1981., 1987., 1995., 2004., 2007., па све до 2013. године кад је Хрватска постала њена 28. чланица. Међутим, чини се да је у последњих десет година ЕУ суочена са озбиљним проблемима, и осипањем свог јединства и моћи. Међу државама чланицама почела је да попушта дисциплина, јединство у вези са заједничким циљевима, снага, визија, као и подршка држава чланица, суочавајући се са неслагањима између држава чланица у погледу унутрашње и спољне политике, политике проширења и других питања. Чини се да Брисел почиње да схвата, уколико је та оцена тачна, да је преценио свој утицај на толико различитих држава и своје способности да их присиљава, упркос њиховим појединачним интересима, да се уједине око циљева који су им заједнички. Уједињено Краљевство је напустило ЕУ у потрази за својом слободом, суверенитетом и независношћу, не без проблема и последица на обе стране. Одлазак УК учинило је ЕУ много слабијом него што је била пре тога, оштетивши нарочито њену слику оличења напретка, благостања и прогреса, и што је још горе, оставивши је без идеје како да превазиђе излазак из ЕУ једне од, донедавно, најутицајнијих чланица ове организације. Такође, више је него јасно да међу државама чланицама постоји неслагање у вези са структуром организације и њеним будућим трансформацијама. Постоји група држава која се залаже за снажније уједињење извршне власти у покушају да се створи глобална мултинационална супердржава са седиштем у Бриселу, са преовлађујућим утицајем Брисела над националним државама и њиховом извршном власти. С друге стране, један број држава се томе противи, а најотвореније то раде припаднице Вишеградске групе - Мађарска, Пољска, Словачка и Чешка Република, које не желе да своју националну извршну власт подреде Бриселу. Овај проблем постаје све очигледнији и значајнији јер омета ефикасност организације на многим пољима, попут финансија, буџета, унутрашње и спољне политике.

3.8. Међународна конференција поводом Међународног дана мира УН (Пекинг, Кина, 21. септембар 2022.)

У Пекингу је 21. септембра 2022. године у Великој сали Народа одржан међународни скуп посвећен годишњици Међународног дана мира Уједињених нација. Организатор и домаћин скупа била је Асоцијација за мир и разоружање у свету (Association for Peace and Disarmament - CPAFD) у оквиру Глобалне иницијативе за очување мира и стабилности.

У име Београдског форума, на позив организатора, на скупу је, путем видео линка, учествовао Раде Дробац. Скуп, коме је, што лично, што преко видео линка, присуствовало око 250 учесника из целог света отворен је поруком Председника Народне Републике Кине Си Ђинпинга коју је прочитао ПП Владе Републике Кине, у његово име. Си Ђинпинг је истакао значај мира за Кину и њен убрзани економски и друштвени развој, али и потребу да се међународни односи одвијају на бази равноправне и обострано корисне сарадње, у интересу целе међународне заједнице. Након поздравне речи кинеског председника говорили су бројни председници држава, парламената, влада, подпредседници влада, министри, посланици, бројне невладине организације и угледни појединци из целог света.

У временски ограниченим излагањима огроман број говорника је истицао значај мира за безбедност, развој и благостање њихових и других народа а значајан број њих је истакао да је за то потребно међународне односе довести у раван равноправне сарадње, без предрасуда, притисака, уцена и условљавања јер се само тако све земље и народи света могу успешно и свестрано развијати, а то је и најважнији услов за мир у свету.

3.9. Шангајски форум 2020:

„Глобално управљање и Азија- Азијско ново путовање у деценију која је пред нама“
(Шангај, Кина, 18. децембар 2020.)

Шангајски форум су заједнички организовали Универзитет Фудан, Корејска фондација за напредне студије и Чеј институт за напредне студије. У име Беофорума, учествовала је Марина Чолић извршни секретар, у договору са председником Форума.

Петнаести Шангајски Форум је под називом „Ново путовање Азије: деценија испред нас“ био фокусиран на теме бројних проблема животне средине, геополитичке тензије и економску сарадњу.

Присутни стручњаци оценили су да азијске земље могу да обезбеде нови модел за свет за суочавање са изазовима и стварање могућности у наредној деценији.

На форуму је било речи и о могућим правцима азијске и политике Сједињених Држава. Сузан Торнтон, бивша вршилац дужности помоћника државног секретара САД, рекла је да САД пролазе кроз дубоке унутрашње промене и да је њихово јавно мњење подељено између национализма и изолационизма, насупрот интернационалистичком и отвореном друштву.

Што се тиче питања животне средине, сви су били сагласни да су неконтролисана похлепа и себичност човечанства довели до многих еколошких проблема, угрожавајући само постојање људске врсте.

3.10. Међународна конференција посвећена 140. годишњици дипломатских односа Србије и САД (Београд, 25. фебруара 2021.)

У организацији Института за међународну политику и привреду, одржана је конференција у zoom формату. Конференцији је посвећена обележавању 140 година од успостављања дипломатских односа између Србије и САД, била је то изузетна прилика да се сумирају успеси и анализирају падови, када се промишља о отклањању препрека и трасирању будућности тих односа и сарадње, истакао је Живадин Јовановић, учествовајући у раду ове међународне конференције.

Разум налаже да се у грађењу српско-америчких односа у будућности ослањамо на позитивна искуства и тековине, посебно, оне стечене кроз савезништво у два светска рата, као и на допринос српске заједнице просперитету САД који је, у низу подручја као, на пример, у науци и технологији, био изузетан, рекао је Јовановић, и додао: верујем да смо из дуге традиције наших односа научили главну лекцију: да су се наши односи и сарадња развијали узлазном линијом остварујући велике домете увек када су у тим односима преовлађивали поверење, партнерство и поштовање узајамности интереса. И обратно, запостављање значаја историјских искустава, покушаји супституисања партнерства наметањем односа са позиција силе доводили су до падова, удараца и бумеранг ефеката који су повремено превазилазили билатералне оквире. Треба рећи да се Србија и данас суочава са тешким последицама непринципијелног сврставања одређених влада САД на страну непријатеља српског народа у грађанским ратовима у Хрватској и Босни и Херцеговини (1992-1995), сепаратиста у Црној Гори, иницијатора нехуманих санкција, као и неоснованих оптужби за великодржавље.

Ова Конференција одржава се, управо, у време када српски народ одаје почаст жртвама агресије НАТО, на челу са САД, која је извршена пре 22 године. Напад на суверену и независну земљу, која није угрожавала ни једну чланицу НАТО, најмање САД, извршен је без одобрења Савета безбедности, кршењем Повеље УН, Завршног документа ОЕБС-а из Хелсинкија, устава земаља-чланица, као и самог оснивачког акта НАТО-а од 1949. Да ли је употреба највеће војне силе у историји цивилизације против мале, економски и војно неупоредиво слабије земље био израз исправног тумачења правно заснованих међународних односа или безобзирна демонстрација свемоћи?

Иако називана «хуманитарна интервенција», агресија је изазвала велике људске жртве, превасходно међу цивилима, патње, економска и еколошка разарања. Фаталне последице коришћења недопустивих оружја као што су пројектили са осиромашеним уранијумом, касетне и графитне бомбе, отровни гасови стварани разарањем рафинераја и хемијске индустрије и даље су део свакодневнице милиона људи у Србији. Датум 24.март 1999. је тачка преокрета глобалних односа - од врхунца наметнутог униполарног светског поретка, ка његовој низбрдици, пропадању и одласку са сцене, на једној, односно, ка рађању, успону и конституисању новог, мултиполарног светског поретка, на другој страни. Нови глобални тренд спречава глобалну доминацију, изузетност и пирамидално уређење и отвара могућност конституисања светског поретка заснованог на партнерству,

сувереној равноправности и другим демократским начелима. Мултиполарност не значи просту замену доминације једног центра у кондоминијум више центара, већ спречавање сваког вида империјализма и доминације као негације слободе, хуманизма и демократије.

Агресија НАТО против СРЈ (Србије) 1999. остаће записана у историји савремене цивилизације као велико посрнуће, мрља на лицу елита водећих земаља Запада, која се не може оправдати нити одговорност њених протагониста умањити. Уједно, она је далеко највећи ударац српско-америчким односима задат од тадашње администрације Била Клинтона, уз асистенцију Тонија Блера и Герхарда Шредера.

Око 250.000 Срба и других људи протераних са Косова и Метохије у периоду након што је КФОР (НАТО под вођством САД) преузео бригу за безбедност и слободу кретања, ни после 22 године проведене у прогонству, немају могућности за слободан, безбедан и достојанствен повратак у своје домове. Тешко је, заиста, поверовати да САД и Немачка, односно, НАТО и ЕУ, не располажу реалним полугама да се то оствари, бар приближно онако како је остварено за избеглице и расељена лица других националности. Зашто изостаје извршавање јасне, принципијелне обавезе према српском народу утврђене докуменатима Г-7, КГ, НАТО, ЕУ, ОЕБСА, ПСЕЕ и потврђене резолуцијом СБ УН 1244?

Однос тзв. међународне заједнице према праву 250.000 прогнаних Срба и других неалбанаца на слободан и безбедан повратак у своје домове и имања на Косову и Метохији, није само мера принципијелности и хуманизма, то је је, у исто време, сведочанство о отвореној дискриминацији према српској нацији као целини. САД су као стална чланица Савета безбедности, водећа чланица Контакт групе, Г-7, НАТО, пре и током агресије НАТО, заступале став да се у решавању питања статуса Косова и Метохије морају поштовати суверенитет и територијални интегритет СРЈ (Србије као правне наследнице). САД су биле иницијатор и међу првим земљама које су признале илегално једнострано отцепљење, потом и даље, оне су промотор независности тзв. Косова и координатор притиска на Србију да се одрекне дела силом отете своје државне територије и да нелегалну творевину призна за легалну.

И данас, док обележавамо велику годишњицу дипломатских односа две земље, једнострана политика САД наставља да буде извор дубоке забринутости Србије и српског народа. Та забринутост је тим већа што се, поред непринципијелног захтева за признавање илегалног, насилног отцепљења Косова и Метохије и притисака да Србија то прихвати као свршени чин, настављају паралелни притисци и на Републику Српску да прихвати ревизију Дејтонског споразума и унитаризацију Босне и Херцеговине, на штету стечених права српског народа и свођење Републике Српске на голу форму.

Питање будућег статуса Косова и Метохије одавно је превазишло оквире локалног, или регионалног питања. На њему се прелама однос према принципима мира и безбедности, неповредивости суверенитета и територијалног интегритета у трећем миленијуму.

Већи део човечанства одбија да прихвати илегално отцепљење као свршени чин. Забринутост због преседана илегалног, насилног отцепљења територије једне суверене земље, оснивача Друштва народа, УН, ОЕБС и многих других међународних

организација, територије која је, уз све друго, још увек под мандатом УН, не смањује се ни после 20 година. Напротив. Све је већи број земаља које не крију да су биле изложене великим притисцима америчке дипломатије да илегални чин прихвате као легални. Досад је 18 земаља повукло своја признања, а није мали број оних које преиспитују своје исхитрене одлуке о признању. Тешко је, заиста, поверовати да Србија икада може да се одрекне свог суверенитета и територијалног интегритета, да директно или индиректно призна одузимање виталног дела своје државне територије, колевку националног, државног и духовног идентитета. Вероватније је да ће се поделе даље продубљивати и ширити, осим, разуме се, уколико би дошло до преиспитивања досадашње политике свршених чинова, уцена и понижавања Србије. Кључ будућих односа Србије и САД налази се у враћању међусобног поверења и уважавања. Притом је јасно да се поверење не може наметнути, декларисати, нити купити. Темпо његовог поновног успостављања зависи превасходно од америчке спремности да се питање статуса Косова и Метохије решава преговорима, уз уважавање суверенитета и територијалног интегритета Србије, у складу са Повељом УН и, разуме се, у оквирима Резолуције 1244. До агресије 1999. САД су се у свим међународним форумима залагале или се саглашавале са ставом да се решење тражи мирним путем, преговорима, уз широку аутономију за Косово и Метохију, поштовање суверенитета и територијалног интегритета СРЈ, односно Србије као правне следбенице, као и Резолуције 1244 чији су иницијатор. Србија је доказала отвореност за пуно поштовање и извршавање неизвршених делова тог и других документа и очекује једнаку спремност других чему САД могу допринети.

Србија и српски народ баштине дуго и богато историјско искуство, никада се нису огрешили о савезништво и пријатељство са било којом земљом па ни са САД-ом, са којима желе разумевање, добре односе и обострано корисну сарадњу.

3.11. Међународна конференција „Јачање солидарности и сарадње међународног цивилног друштва у изградњи бољег света за све“

(Пекинг, Кина, 15. новембар 2022.)

У организацији Ренмин Универзитета и СНИЕ организована је онлајн међународна конференција о цивилном друштву. У свом обраћању који је за тему имао „Дијалог, дипломатија и детант“ Живадин Јовановић је нагласио да: „Промовишући партнерство засновано на равноправности, немешању у унутрашње ствари, win-win сарадњи и солидарности, ми се супротстављамо свакој хегемонији, принуди, провокацијама, посебно новим вештачким поделама и сврставањима било војним, економским или верским. Мир, безбедност и просперитет су недељиви и морају бити подједнако доступни свим сувереним земљама света, без икакве дискриминације или употребе двоструких стандарда. Да би човечанство напредовало, нису потребне нове поделе, нове гвоздене завесе, већ повезаност, солидарност и одговорно лидерство посвећено заједничком просперитету свих. Право сваке земље да изабере сопствени пут друштвено-економског развоја у складу са својом специфичном историјом, културом и другим условима, нико не сме да доводи у

питање“. У раду конференције учествовали су истакнути научници, представници невладиних организација, и доскорашњи представници државни функционери из Ирана, Камбоџе, Кине, Египта, Шри Ланке. Ж. Јовановић је био једини представник из Србије.

**3.12. Међународна конференција „Народна дипломатија као фактор развоја дипломатије, ширења међународних, друштвено-економских односа, јачање безбедности и стабилизације мира у свету“
(Софија, 24.-27. јуна 2021. година)**

У организацији „Славјани фондације“ (Бугарска), организована је поменута Међународна конференција у којој су учесници били народни посланици, дипломати, аналитичари и научници из Бугарске, Русије, Азије и Европе. У име Форума учествовао је проф. др Радош Смиљковић, дипломата у пензији и члан Управног одбора Беофорума. Путем видео поруке обратио се учесницима конференције на тему „Геополитичко сучељавање на Балкану; Народна демократија за свет равноправних“. Професор је нагласио да је заостравање односа у свету, превасходно, међу великим силама, стигло је до тачке социјално-политичког кључања. Најугледније личности светске културе и политике упозоравају на сличност између атмосфере уочи претходна два велика светска рата и ове данас. Ратни сукоби широм планете постали су свакодневница. У Европи је извршена агресија НАТО на СР Југославију 1999. године. Сетимо се бомбардовања кинеске амбасаде у Београду. Ми у Србији смо обележили +двадесет-двогодишњицу трагедије. Европи и свету наше ратне ране су неизбрисива опомена. Задали су их наши некадашњи савезници заједно са нашим заједничким тадашњим непријатељима.

Вишеструке последице овог рата настављају да нам разарају живот. Отварају нове сумње у будућност Балкана, планете. Моћници настављају агресију. Новум је њено трансформисано настављање у другим формама – санкцијама, судским процесима, окупацијом дела територије, колонизацијом. Оно што посебно иритира, не само нас, већ и већи део светске јавности јесте све драстичније деструирање националних и личних идентитета.

У свом излагању истакао је да је неопходно развијање свестране демократске комуникације међу народима и државама. А то значи да се званични и незванични претставници народа морају да сусрећу и у директној комуникацији решавају неспоразуме и одговарају на питања. Нажалост западне империје су у припреми агресије на Југославију 1999. у Рамбујеу онемогућиле контакт између двеју делегација које су претстављале Југославију и српску покрајину КиМ.

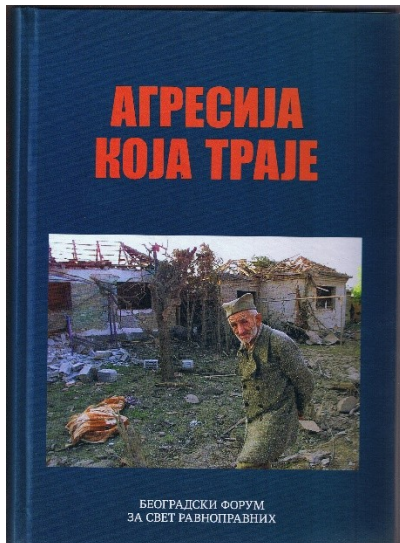
3.13. XXIX Конференција удружења „Храброст за морал“ (2-4. септембра 2022, Thureau, Швајцарска)

Удружење „Храброст за морал“ организује годишње конференције од 1993. године, уз учешће научника и експерата из различитих дисциплина и држава. У 2022. години конференција је имала тему: „EUROPE WHAT FUTURE DO WE WANT“. У раду конференције, на позив организатора, укључио се Живадин Јовановић, својим прилогом-излагањем на енглеском језику „PEACE THROUGH DIALOGUE MUTUAL RESPECT AND PARTNERSHIP“

4.

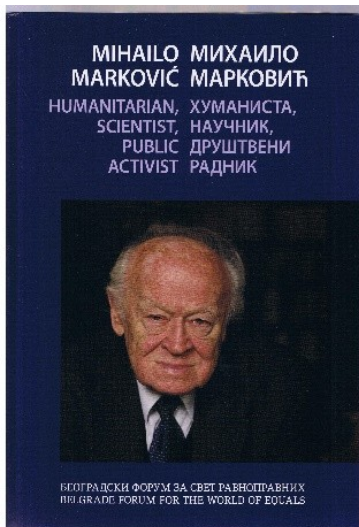
ИЗДАВАЧКА ДЕЛАТНОСТ – НОВА ИЗДАЊА

4.1. АГРЕСИЈА КОЈА ТРАЈЕ

Реч је о Зборнику са Међународне конференције, која је одржана 22. и 23. марта 2019. године уз учешће преко 200 личности, од чега 150 из иностранства, са свих континената. Зборник садржи реферате чији су аутори стручњаци високог реномеа, различитих струка и профила, као и многи некадашњи високи државни званичници. Књига садржи завршни документ – **Београдску декларацију**. Уредници су: Радован Радиновић и Марина Чолић, формат је Б5, тврди повез, обим: 440 стр, тираж: 300 примерака.

4.2. МИХАИЛО МАРКОВИЋ: ХУМАНИСТА, НАУЧНИК, ДРУШТВЕНИ РАДНИК

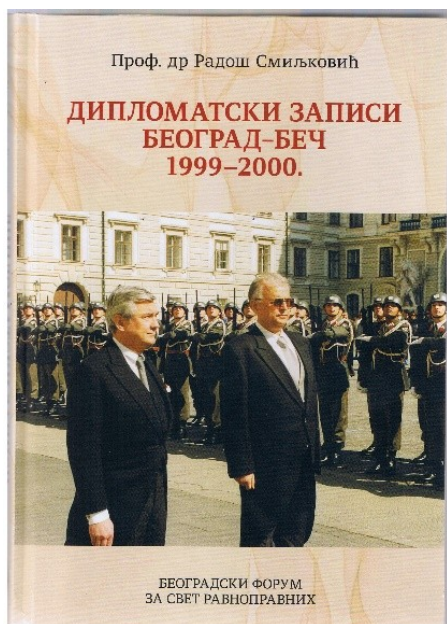
Књига је настала на темељу излагања на Трибини одржаној у САНУ, фебруара 2020. године, посвећеној десетогодишњици смрти академика Михаила Марковића. О стваралаштву, делу и свестраној личности академика Марковића говорили: проф. др Петар Шкундрић, проф. др Славко Гордић, проф. др Зоран Аврамовић, проф. др Миланко Говедарица и Живадин Јовановић.

Књига је подстицај за садашње и будуће генерације, поштоваоце лика и дела Михаила Марковића, да чврсто

приграбе и одлучно бране универзалне вредности слободе, правде и социјалне правде, отвореног и критичког мишљења. Михаило Марковић је јединствена личност, не само српске науке, историје, културе, већ и доказани научни и интелектуални ауторитет, писац кључних филозофских дела 20. века. Ангажовани и борбени интелектуалац, неуморни друштвени и политички активиста, бриљантан говорник и полемичар, Михаило је био човек високих моралних вредности.

Књига је штампана двојезично, на српском и енглеском језику; преводилац је Бранислава Митровић. Уредници су Марина Чолић и Драгутин Брчин, формат: Б5, тврд повез, обим: 155 стр, тираж: 300 примерака.

4.3. РАДОШ СМИЉКОВИЋ: ДИПЛОМАТСКИ ЗАПИСИ БЕОГРАД – БЕЧ 1999 – 2000

Књига амбасадора проф. др Радош Смиљковића представља драгоценост и важно сведочанство о специфичном сегменту политике у кратком, али бурном временском периоду скорије домаће историје. Писана једноставним и разумљивим језиком она је приступачна сваком читаоцу који жели да изблиза упозна рад угледног амбасадора Републике Србије у једној важној Европској држави, а могла би бити од користи и потенцијалним истраживачима који би се одлучили за даље комплексније радове о историји српске дипломатије.

Уредник је Раде Дробац, а рецензенти су: проф. др Александар Растовић и проф. др Урош Шуваковић. Формат: Б5, тврд повез, обим: 310 стр, тираж: 300 примерка.

4.4 МИШЕЛ ЧОСУДОВСКИ: АГРЕСИЈА САД И НАТО НА ЈУГОСЛАВИЈУ

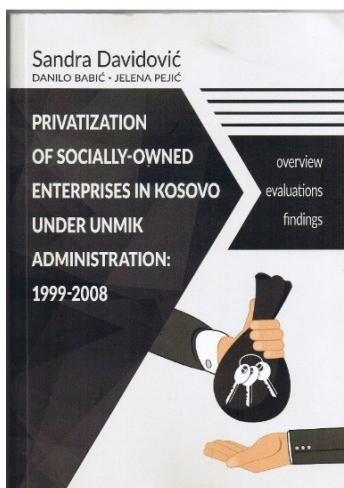

Књига је посвећена двадесетогодишњици агресије. Објављена је 2019. године у електронској форми од стране веома познатог канадског Центра за истраживање и глобализацију из Монреала. Аутор је реномирани професор универзитета у Отави и

оснивач и директор наведеног центра. Носилац је ордена златне медаље за заслуге Републике Србије.

Већина текстова у овој књизи написано је у време агресије, или непосредно после ње и представља анализу онога што се дешавало на просторима Југославије 80-тих и 90-тих година прошлог века. Уредник и преводилац са енглеског језика је Бранислава Митровић, а рецезенти су: Драгомир Вучићевић и проф. др Душан Пророковић. Књига је штампана двојезично на српском и енглеском језику, обим: 340 стр, формат: Б5, меки повез, тираж: 500 примерака.

4.5. SANDRA DAVIDOVIĆ, Danilo Babic, Jelena Pejic: PRIVATIZATION OF SOCIALLY – OWNED ENTERPRISES IN KOSOVO UNDER UNMIK ADMINISTRATION 1999-2008

Реч је о књизи коју је Београдски форум објавио 2018. године на српском језику. Преводилац на енглески језик је Бранислава Митровић. Формат: Б5, меки повез, обим: 173стр + прилози.

Превод и издавање ове књиге омогућила је и помогла Канцеларија за сарадњу са дијаспором и Србе у региону Министарства спољних послова Републике Србије.

4.6. ЕПС ТОКОМ НАТО АГРЕСИЈЕ

Монографија „ЕПС током НАТО агресије“ сведочи, између осталог, о свеобухватном разарању и страдању Електропривреде Србије у време агресије НАТО. Аутори прилога су еминентни стручњаци за област електропривреде, а временска дистанца омогућава целовит, стручан и објективан прилаз једном, по хуманитарним последицама, од најопасанијих аспеката НАТО агресије. Монографија има фактографски приступ теми. Уредници: Слободан Бабић, Миленко Гостојић, Драган Јовановић, Аца Марковић, Драгутин Марковић, Миливоје Стефановић. Формат: Б5, тврди повез, обим: 472 стр; тираж: 500 примерака.

ПРОМОЦИЈЕ

1. Промоција књиге Мишела Чосудовског

Агресија НАТО 1999. године је израз политике ширења на Исток која се наставља до данашњих дана и почетак милитаризације Европе. Ово је, поред осталог, речено на представљању књиге "Агресија САД и НАТО на Југославију" познатог канадског економисте, научника и педагога Мишела Чосудовског. Ова, изузетно посећена промоција, која изазвала велику пажњу у јавности и медијима одржана је 21. октобра 2022. године у сали хотела Москва, у Београду. Аутор овог двојезичног српско-енглеског издања проф. Чосудовски, окарактерисао је агресију као илегални и криминални чин, а његове носиоце одговорне за цивилне жртве, убиство деце, разарање цивилне инфраструктуре и, како је рекао, за нуклеарни напад ниског интензитета.

О књизи и поводом књиге говорили су генерал у пензији, Бранко Крга, генерал у пензији Лука Кастратовић, председник ИО Клуба генерала и адмирала Србије и Живадин Јовановић, у име Београдског форума као издавача. Генерал Крга је истакао три главна утиска о књизи: први, пошто појам агресија представља саму суштину онога што се догађало 1999. године, верује да је наслов књиге апсолутно примерен; други, аутор се потрудио да за сваки процес пронађе саму суштину или, како филозофи кажу, трагао је за одговором на онтолошка питања; трећи, аутор је обухватио широк географски простор и разрадио велики број тема које су у директној вези са агресијом НАТО. Те теме су политичке, геополитичке, економске, међународно-правне, кривично-правне, криминалне, војно-стратегијске, хуманитарне, еколошке, медијске, етичке итд. Свака од ових тема писана је са низом интересантних података, који објективно указују на то шта се заиста догађало и који су узроци тих процеса.

Генерал Кастратовић је истакао да је значај ове књиге у томе што је део текстова написан у току агресије, што је професор Чосудовски од почетка агресије, када смо били усамљени, устао да осуди агресију САД и НАТО, указао на њен карактер, мотиве, циљеве и последице. Посебно је значајно поглавље које је написано шест година после агресије, под називом: "Економски ратни злочини: Разбијање Југославије, реколонизација БиХ", у коме је детаљно, описао "уништавање и поделу Југославије, укључујући и режирани банкрот наметнут од Светске банке који је довео до пропасти производног сектора Југославије крајем 1980-тих година" као и "шок третман" који је активирао ММФ 1. јануара 1990. године. "Сецесионистичке тенденције које се хране друштвеним и етничким подјелама добиле су на замаху управо у периоду бруталног осиромашења југословенског становништва, а економске реформе изазвале су економску и политичку пустош".

Живадин Јовановић је рекао да су НАТО и САД одговорни за враћање првог рата на тло Европе после Другог светског рата, за илегалну сецесију српске покрајине Косово и Метохија и за урушавање архитектуре Европске безбедности и сарадње, која се ни до данас није опоравила од последица те агресије. Питање КиМ никад нико није изместио из надлежности СБ УН, нити предао било коме овлашћења за његово решавање. Генерална скупштина УН је својом саветодавном резолуцијом само констатовала интерес Европске уније (ЕУ) да "олакшава дијалог страна" и ништа више од тога. Ово питање остаје у искључивој надлежности СБ УН. Све покушаје притисака, поготово ултиматума, Србији да призна илегално отцепљење КиМ, односно да дозволи његово чланство у УН и друге међународне организације, треба осудити и одлучно одбити у старту. Притиске и ултиматуме у најави треба одлучно осудити, а не "објективистичким" регистравањем, призивати.

Током своје посете Београду, професор Чосудовски, положио је цвеће на Споменик Деци жртвама агресије у Ташмајданском парку.

Такође, пофесор Чосудовски имао је и разговоре у Министарству културе и информисања са помоћником министра Станком Благојевићем.

Професор Чосудовски посетио је Београдски форум, на фотографији (са лева на десно):

Драгомир Вучићевић, председник Скупштине, Бранислава Митровић члан УО и преводаца, проф. М. Чосудовски, Живадин Јовановић, председник, Раде Дробац, потпредседник и проф. Радош Смиљковић, члан УО

2. Промоција Зборника „Михаило Марковић: хуманиста, научник и друштвени радник“

У сали велике новобеоградске Месне заједнице „Центар“, 08. маја 2021. пред бројном и пажљивом публиком одржана је прва промоција Зборника „Михаило Марковић: хуманиста, научник и друштвени радник“. О грандиозном научном и животном делу

академика Марковића говорили су аутори прилога у Зборнику: проф. Др Зоран Аврамовић, Ранко Спалевић и уредник Марина Чолић. О Михаилу Марковићу као истакнутом левичару, социјалисти и човеку идеје, говорио је Александар Вулин, министар унутрашњих послова и председник Покрета социјалиста, који је изнео и занимљива лична сећања на академика.

На промоцији су подржане иницијативе Беофорума да се постави спомен плоча на кући у којој је Михаило живео и стварао и да се постави његова биста у Академском парку у Београду.

3. Промоција књиге „1244 кључ мира у Европи“

У Крушевцу

У просторијама ГО СПС-а у Крушевцу, 05. јула 2019. одржана је промоција књиге Живадина Јовановића "1244 КЉУЧ МИРА У ЕВРОПИ". О књизи су, поред аутора, говорили и проф. др Слободан Рељић, проф. др Павле Бубања и председник ГО СПС Крушевац Владимир Тасић. Програм промоције водила је Јелена Ђорђевић - председница Форума жена СПС Крушевац. Део женског хора „Мајка Јевросима“, промоцију је улепшао изведбом песама Косовског циклуса.

У Свилајнцу

У организацији Општинског одбора СПС Свилајнац, 10. фебруара 2020. године, у пуној сали одбора, организована је трибина и промоција. Домаћини су пожелели добродошлицу аутору Живадину Јовановићу и изразили жељу да у Свилајнцу буду настављена окупљања на сличне теме.

У Јагодини

У Књижевном клубу „Ђура Јакшић“, у Јагодини, 03. октобра 2019. одржана је промоција књиге „1244 кључ мира у Европи“. Клуб је недавно обележио 65 година рада и постојања. Пред пуном салом аутор је представио своје дело о значајном, међународно обевезујућем, правном документу изузетно важним за српски народ и државу Србију – Резолуцији 1244 СБ УН.

Промоција је била медијски пропраћена, од стране КЦН Телевизије и локалних недељних новина „Нови пут“.

У име Београдског форума Јовановић је Јагодинској библиотеци поклонио по примерак књиге „Србија у Великом рату 1914-1918“, на руском и енглеском језику и примерак своје књиге. Аутор је примерак књиге поклонио и Библиотеци Књижевног клуба.

... и на Новом Београду

У храму културе „Бежанија“, 24. октобра 2022. године одржан је веома добро посећена промоција ове књиге у оквиру обележавања Новобеоградских Дана слободе. Промоцију су организовали УБНОР Нови Београд и Удружење „Стара Бежанија“, а о књизи је говорио аутор.

24. октобар, 17 часова Галерија „Милош Вукадић“ Војводе Стефановића 68	77 ГОДИНА ОРГАНИЗАЦИЈЕ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА На трагу књиге Живадина Јовановића "1944-КЉУЧНИ МИРА У ЕВРОПИ" Издања есејистике на тему МИР коллективира и аутора Р. Славковића
26-30. октобар МАНИ САДАН КЊИГА Храм културе „Бежанија“	Издања Београдског форума за свет равноправних – БЕОФОРУМ, Клуба генерала и академика Војске Србије, Удружења бораца НОР-а Нови Београд, Руског географског друштва у Србији
3. новембар, 12 часова Дни ослобођења Београдске и приоградске Српске, Београда, Београдске Српске, Београда, Кривопањске Српске	Пети, предновински програм Сећање на војску Војвођана и ослобођење Београдске

ПРОГРАМСКИ САВЕТ:
Ратко Р. Славковић – уредник програма, Војта Илић Миленковић, Соња Илић –
продуцент, Весна Марковић – секретар, Зорана Црковић – уредник, Жељко
Вуковић, Мирослав Миленковић, Славомир Тушков, Владимир Петковић.

ОРГАНИЗАТОРИ:
Удружење бораца НОР-а Нови Београд
Удружење „Стара Бежанија“

ПАРТНЕРИ:
Београдски форум за свет равноправних – Клуб генерала и академика Војске Србије
Друштво српских војвођана – Центар Руског географског друштва у Србији – Главни
сабор Покрета социјалиста – Одсек издавача "Пантер" – Креативна агенција "Борис"
– СКОЈ – ОШ "20. октобар"

Издавачка организација: ХРАМ КУЛТУРЕ „БЕЖАНИЈА“
Контакт: 061/186 59 83

4. "Електропривреда Србије током агресије НАТО"

Пред бројном публиком, у препуној Свечаној сали Дома Војске Србије, 14. децембра 2022. промовисана је ова Монографија, која је резултат вишегодишњег рада око 60 аутора и преко 100 волонтера.

Књигу су представили Слободан Бабић, главни уредник Монографије, Аца Марковић члан Савета Агенције за енергетику Републике Србије и Живадин Јовановић председник Београдског форума и издавач.

Промоцији су присуствовали, поред других и Снежана Пауновић потпредседница Народне Скупштине Републике Србије, в.д. генерални директор ЕПС-а Мирослав

Томашевић, чланови САНУ, декани и професори Београдског и других универзитета, представници Клуба генерала и адмирала Србије, истакнути представници привредног, политичког, јавног, културног и друштвеног живота.

Живадин Јовановић је у име издавача рекао да Монографија представља трезор истине о разарању Електропривреде Србије од стране НАТО-а и о одлучности, знању и самопоуздању руководства и радника ЕПС-а у отклањању последица. Захваљујући томе, у условима рата обезбеђено је континуирано функционисање ЕПС-а, као суштинског дела одбране земље и нације. Ова књига обавезује данашње и будуће генерације да сачувају и развијају ЕПС као државни и национални ресурс од виталног значаја за безбедност и независност земље.

Аца Марковић је истакао да је ЕПС у ратним условима функционисао као електро-енергетски систем, без обзира што је био искључен из Европске интерконекције. Успеси ЕПС-а у рату, признати су на међународном плану.

Слободан Бабић је посебно истакао да је ова књига прича о радницима ЕПС-а зато што су били свесни своје улоге у одбрани наше земље. Током агресије ниједна наредба није ником издата, сви су знали шта им је дужност и под бомбама. Стручност, знање, дужност и одговорности у ЕПС-у се подразумевало, а храброст и патриотизам, није могуће наредити. То су радници ЕПС-а имали у својим срцима за своју Србију. После толико година, можемо изговорити да је ЕПС био један од стубова одбране и обнове наше Србије.

ОТКУП КЊИГА

Форум је учествовао на конкурс у коме је Министарство културе и информисања расписало **2021. године** за откуп публикација за библиотеке. Конкурс се односио на издања објављена 2020. године. Форум је учествовао са књигом „Агресија која траје“ – зборник радова са Међународне конференције посвеће девдесетогодишњици агресије НАТО. Министарство је откупило 33 примерка ове књиге које се налазе у општинским и градским библиотекама у: Прешеву, Великој плани, Лозници, Шапцу, Чачку, Панчеву, Сенти, Крагујевцу, Старој пазови, Жабарима, Прокупљу, Деспотовцу, Шиду, Нишу, Краљеву,

Босилеграду, Бечеју, Крушевцу, Пећинцима, Смедерву, Опову, као и у Народној библиотеци Србије, Универзитетској библиотеци, Библиотеци задужбине Хиландар и у Универзитетској библиотеци „Иво Андрић“ из Приштине. Вредност откупљених примерака је готово 40 000 динара.

Форум је учествовао и на конкурс Министарства за откуп књига који је расписан **2022. године** а односи се на издања објављена 2021. године. Форум је на конкурс учествовао са следећим књигама: Мишел Чосудовски „Агресија САД и НАТО на Србију“, Радош Смиљковић „Дипломатски записи Београд – Беч, 1999-2000“ и Зборник радова „Михаило Марковић – хуманиста, научник и друштвени радник“.

Откупљено је 68 примерака и то: „Агресија САД и НАТО на Србију“ 43 примерка, „Дипломатски записи Београд – Беч, 1999-2000“ 23 примерка, „Михаило Марковић – хуманиста, научник и друштвени радник“ 2 примерка. Ове књиге се налазе у општинским и градским библиотекама: Лазаревац, Прешево, Крупањ, Топола, Ивањица, Звечан, Кладово, Гуча, Шабац, Уб, Градска библиотека Београд, Чачак, Мионица, Дољевац, Беоцин, Обреновац, Стара пазова, Петровац, Прокупље, Лесковац, Сурдулица, Ниш, Крушевац, Смедерево, Алибунар, Нови Сад, Приштина, Сопото, Земун, Сурчин, Младеновац, Гроцка, Чукарица, Универзитетска библиотека, Библиотека САНУ. Укупна вредност откупљених примерака је око 56 000 динара.

Култура књиге и читања

Примерке својих издања народним библиотекама по Србији, укључујући Косово и Метохију даривао је Београдски форум заједно са Фондом Хилдергард - Хили Кеслер, којим руководи др. Љиљана Вернер. Хилдергард Кеслер је била члан Београдског форума и велики пријатељ Србије и српског народа и по њеној жељи је основан Фонд за помоћ Србији и њеном народу. Др. Љиљана Вернер је личним средствима и средствима Фонда откупила знатан број књига за акцију ширења читалачке публике, посебно међу младима. Средствима госпође Вернер, откупљено је 120 примерака књиге „Србија у Великом рату 1914-1918“, на српском језику и ћириличном писму, аутора академика САНУ проф. др Мире Радојевић и проф. др Љубодрага Димића. Примерке наведене књиге добили су између осталог: Народна библиотека „Вук Караџић“ у Крагујевцу, Библиотека „Вуковог завичаја“ у Лозници, Библиотека „Радислав Никчевић“ у Јагодина, Народна библиотека „Матија Ненадовић“ у Ваљеву, Народна библиотека у Осечини, Библиотека „Светислав Вуловић“ из Ивањице, Библиотека Пете београдске гимназије, Библиотека „Душан Матић“ из Ћуприје, Библиотека „Др Вићентије Ракић“ у Параћину, Библиотека Гимназије „Стеван Јаковљевић“ у Власотинцу, Средња школа за дизајн у Београду...

Члан Беофорума г. Чедомир Марић уручио је госпођи Љиљани Ђорђевић директорки Народне библиотеке „Душан Матић“ из Туприје 10 примерака књиге „Србија у Великом рату 1914-1918“. Реч је о научном делу које обрађује један од најславнијих периода наше историје, а чији су аутори афирмисани историчари, професори на Филозофском факултету Универзитета у Београду и чланови САНУ. За

ово дело аутори су добили награду Матице српске. Поред српског, ово дело је објављено на енглеском, немачком, руском и много других језика.

Подржавали смо акцију сакупљања књига за омладину и школске Библиотеке у Покрајини Косово и Метохија. Са жељом да покренута акција буде успешна и да искаже нераскидиво јединство српског народа и српске државе, 28. новембра 2019. даровали смо: 10 примерака књиге „Србија у Великом рату 1914-1918“, академика Мире Радојевић и Љубодрага Димића, 2 примерка књиге „1244 кључ мира у Европи“ Живадин Јовановић, 1 примерак књиге „Тако је говорио Михаило Марковић“ група аутора, 1 примерак књиге „Његошево песништво“ Мило Ломпар, 1 примерак књиге „Даница“ издавач Вукова задужбина, 1 примерак књиге „Поруке са трга“ приређивач Драган Миленковић, 1 примерак књиге „Путевима славе“ Горан Полетан.

Књигама смо даривали и Библиотеку Српског националног савјета у Подгорици у Народну библиотеку у Бањалуци.

Велики број својих књига Форум поклања библиотекама, министарствима, амбасадама, Руском дому, појединцима, новинарима, својим члановима и партнерским организацијама. Између осталих, даривали смо Библиотеку Српске академије наука и уметности, чији управник академик Миро Вуксановић, у свом писму захвалности истиче: „Имам част да Вам у име Библиотеке Српске академије наука и уметности изразим захвалност на Вашем дару, којим су обogaђене збирке Библиотеке“.

Факултету заштите на раду Универзитета у Нишу, даривали смо 15 наших књига, Музеју ваздухопловства 11, који у свом писму захвалности истиче да су на овај начин: „обогатили музејски фонд посвећен НАТО агресији“. Даривали смо и Универзитетску библиотеку „Светозар Марковић“ у Београду, библиотеке факултета Политичких наука и Правног факултета у Београду, Библиотеку Музеја ваздухопловства, Библиотеку Музеја науке и технике.

АКТИВНОСТИ, ДОГАЂАЈИ, СУСРЕТИ, РАЗГОВОРИ

5.1. Сећање на Михаила Марковића

Форум различитим активностима негује сећање на Михаила Марковића. Академик Марковић је један од највећих српских и светских мислилаца свога доба, а његово научно и филозофско дело има трајну, непролазну вредност. Између осталог, академик Марковић је један од оснивача, чланова Управе и дугогодишњи председник Програмског савета Београдског форума у коме је својим активним радом оставио трајан печат. Академик Марковић је рођен у Београду 1923. године, а преминуо је 2010. године. Академик САНУ, великан српске, југословенске и европске филозофске мисли и истакнути борац за националну и социјалну правду друге половине 20. века и почетка 21. века.

Поводом десете годишњице од смрти академика Марковића, фебруара 2020. године, у Свечаној сали Српске академије наука и уметности, одржана је Трибина на којој су о Михаилу Марковићу и његовом научном опусу говорили универзитетски професори Петар Шкундрић, Славко Гордић, Зоран Аврамовић и Миланко Говедарица, као и Живадин Јовановић. Трибини су присуствовали председник САНУ Владимир Костић, академици САНУ, државни секретар у Министарству културе и информисања Александар Гајовић, народни посланици, велики број научних, културних и јавних личности из Београда и других градова Србије. Истакнуто је да је Михаило Марковић, најпознатији српски филозоф 20. века и један од водећих европских и светских филозофа. У науци и јавном деловању заступао је напредне погледе, храбро се борио против окупатора и фашизма. Био је педагог, научник и аутор научних дела непролазне вредности. Оснивао је или руководио катедрама, институтима, часописима, организацијама. Предавао је на најпрестижнијим универзитетима у Европи, САД и Канади, Латинској Америци, Африци. Биран је у европске и светске форуме најугледнијих филозофских умова своје епохе. Добитник је високих националних и међународних признања, награда и одликовања. Био је изразити противник догматизма. Као дисидент, изгубио је катедру и професуру на Филозофском факултету у Београду и био оснивач Корчуланске школе. Написао и објавио велики број студија и радова критикујући догму приватизације и систем мултинационалног, неолибералног, корпоративног капитализма који производи масовно сиромаштво на једној и ексклузивно богатство узаног круга екстремно богатих, на другој страни, разарајући хуманизам, морал и цивилизацијске вредности уопште. Залагао се за равноправност разних облика својине, за очување и ефикасност јавног сектора у стратешким гранама (воде, шуме, пољопривредна земљишта, војна индустрија, електропривреда, телекомуникације, железнице), за друштво социјалне правде и партиципативну демократију. Покренута је иницијатива за организовано изучавање научног и филозофског опуса Михајла Марковића, и указано на потребу унапређења развоја филозофских и друштвених наука, уопште. Београдски форум штампао је Зборник са ове Трибине. Наш најугледнији недељник „Печат“ (број 605/2020) на четири стране пренео је излагања учесника трибине.

Тим за културу Пете београдске гиманзије, једној учионици је доделио име по академику Марковићу. Тим поводом Библиотеци Пете београдске гимназије даровали смо по пет примерака зборника: „Како је говорио Михаило Марковић“, и „Михаило Марковић: хуманиста, научник и друштвени радник“. У разговору са директорком Гимназије, професорком Борком Поповић и професором српског језика и књижевности Растком Јевтовићем делегација Форума у којој је била и Анђела Брчин, некадашња ученица школе, која је и организовала ову посету, обавештени смо да се у Библиотеци Гимназије налази легат академика Марковића у којој се чува 14 000 књига из личне библиотеке, од којих су многе не енглеском језику.

Одлуком Скупштине Града Београда, (Службени лист Града Београда, Година LXII, број 119, од 21. децембра 2018.) једној улици у Београду, на територији општине Звездара, додељено је име академика Марковића. У образложењу одлуке пише да је „Михаило

Марковић (1923-2010) био један од најзначајнијих српских филозофа 20. века марксистичко-хуманистичке оријентације и академик САНУ. Предавач на више Универзитета у Европи, Канади и САД-у, научни саветник, списатељ светске филозофске баштине и добитник више значајних одликовања бивше СФРЈ“.

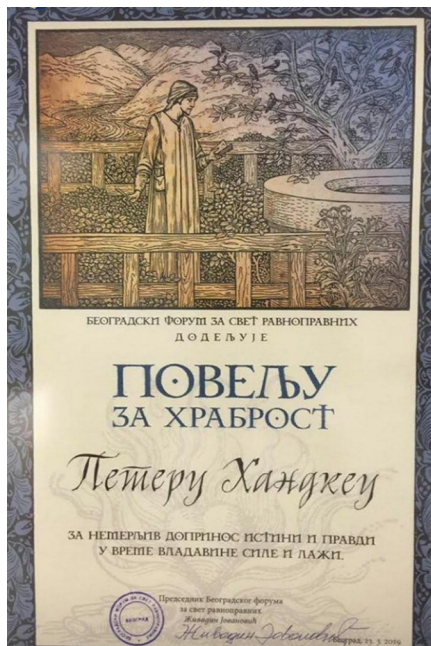

Београдски форум је покренуо иницијативу да се постави одговарајуће спомен-обележје на кући у којој је академик Марковић живео, (или у улици која носи његово име) као и споменик у Академском парку у Београду.

Делегација Београдског форума полаже цвеће на спомен академика Михаила Марковића.

5.2. Петер Хандке добитник Нобелове награде за књижевност

Велики светски и европски књижевник, Петер Хандке добио је Нобелову награду за књижевност за 2019. годину. Петер Хандке је дугогодишњи пријатељ Србије и дао је велики допринос истини о разбијању Југославије, санкцијама и страдању Срба током НАТО агресије. Петер Хандке је доказани пријатељ Београдског форума. Форум му је за његов свеукупни рад и велики допринос ширењу истине у Европи и свету о Србији и српском народу, посебно о Косову и Метохији, доделио Повељу за храброст. Повеља му је уручена 23. 03. 2019. на Међународној конференцији одржаној у Београду.

Поводом Нобелове награде, Београдски форум је упутио честитку:

„Поштовани г. Хандке, Нобелова награда долази као симболично признање за Ваше заслуге, допринос светској књижевности и уметности уопште и најсветлијим вредностима цивилизације, као што су морал, истина и правда. Поносни смо и захвални на Вашу храброст и искрен однос према нашој земљи и народу у најтежим временима наше недавне историје. Желимо Вам пуно среће, нових успеха у књижевности и уметности, у прилогу бољег света и човечанства.

Београдски форум за свет равноправних и мноштво Ваших пријатеља из Србије су поносни, зато што је ово престижно признање коначно дошло у праве руке.“

Поводом харанге против Петера Хандкеа, Београдски форум је подржао писмо српских интелектуалаца Нобеловом комитету, иностраној и домаћој јавности. У писму се, између осталог, каже:

„Од тренутка када је Нобелов комитет за књижевност објавио одлуку о додели награде за књижевност Петеру Хандкеу у једном делу регионалних, западних и домаћих медија, односно политичке јавности, покренута је политичка кампања против књижевне одлуке, а посебно против некњижевних јавних ставова аустријског писца. Такви острашћени гласови негације ауторског погледа на друштво и политику представљају претњу вредности слободног мишљења, оног мишљења по коме нема заштићених оцена и закључака о људима и догађајима. Немогућност ускраћивања права на слободно мишљење о свему што се догађа у друштвима, поништава се онако како се то чини у Хандкеовом случају.

Овде истичемо само два далекосежна обележја демонизације добитника Нобелове награде за књижевност. Највећи број регионалних и западних критичара Хандкеа не реферира на његово дело већ на његове јавне политичке и националне ставове о Србима током разбијања југословенске државе и о Слободану Милошевићу. Оно што је карактеристично у жестоким критикама либерала и демократа, свакако је њихово преузимање тоталитарних средстава у нападима на књижевника Хандкеа. Писци који су се одважили да слободно пишу и мисле у тоталитарним системима били су изложени

нападима сваке врсте а понекад и осудама које су их коштале живота. Данашњи критичари некњижевних ставова добитника Нобелове награде о Србима током последње деценије XX века само обнављају арсенал обрачуна са писцима из тоталитарних времена. То су средства дисквалификације ствараоца због његових јавних ставова. У име слободе мишљења, дижемо глас против харанги у делу западне јавности против Хандкеа и уједно се противимо обнови тоталитарних средстава оспоравања права савременом човеку да каже шта мисли, а да не буде због тога разапињан и да му се при том угрожава награда за књижевноуметничко дело.“

5.3. Подгорица (Црна Гора): Живадин Јовановић говорио о Косову и Метохији и српском националном питању

Српски национални савјет Црне Горе и СИКЦ „Свети Сава“, организовали су серију трибина на којима су најистакнутији српски интелектуалци говорили о великим проблемима српског народа. Живадин Јовановић је пред бројном публиком у Српској кући у Подгорици 29. новембра 2019. говорио на тему: „Косово и Метохија и српско национално питање на Балкану“.

-Што мање Срба то више простора за центре моћи. Срби се и данас третирају као реметилачки фактор. Огољени су свакодневни притисци да се призна илегална сецесија Косова и Метохије, да се одрекне свог дела територије, свог државног и националног идентитета. Србија без тога не може опстати и светски моћници то знају. Сви ми као народ имамо обавезу да се стратешки позабавимо овим тешким питањем – казао је, између осталог Живадин Јовановић, додао да се не сме мирно посматрати погоршавање овог питања, већ се мора реаговати.

-У решавању косовског питања потребан је реализам, мудрост и дугах. Морамо решавати питања на дневном нивоу, али са погледом у далеку будућност. Морамо бити издржљиви и упорни, постојани.

Агресија НАТО била је прекретница у глобалним односима. Сами себи су створили кризу у којој се данас налазе. Он је

нагласио да се, праведно, мирно и дуготрајно решење може тражити само у оквиру Резолуције 1244 Савета безбедности УН.

У Бриселу не постоји шанса да се по питању КиМ постигне праведно и дугорочно решење. То је, најпросто, такав механизам. Он може бити у интересу само великих западних моћника и њиховог војног савеза, а не на корист мира. Такође, то је решење на штету Европе. Морамо бити обазриви и када слушамо обећања, али и када добијамо претње. Ништа бланко не смемо прихватити и увек морамо призивати наше богато историјско искуство. Ми желимо слободу и достојанство.

5.4. НАТО треба укинути: разговори са Хансјорг Милером

Раде Дробац, разговарао је 22. октобра 2019. са Хансјорг Милером, послаником партије „Алтернатива за Немачку“ у немачком Бундестагу.

До разговора је дошло на иницијативу Х. Милера, који се у Београду налази као члан немачке политичко-привредне делегације предвођене министром за економију и енергетику Немачке Петером Алмајером.

Х. Милер је изнео ставове своје партије у односу на визију ЕУ као снажне и просперитетне заједнице суверених националних држава, уједињених заједничким интересима и принципима, а против европске супра државе која би поништила суверенитет и националне интересе својих чланица. Истакао је да се залаже за сарадњу у оквиру најзначајнијих држава Европе, а пре свега између Немачке, Француске и Русије. Сматра да НАТО треба укинути и да Европа, на линији сарадње европских држава, предвођених Немачком, Француском и Русијом треба да изгради своју безбедносну и одбрамбену архитектуру. Истакао је да подржава ставове Србије у односу на питање решавања дијалога између Београда и Приштине и да је због својих ставова по том питању на мети критика и претњи Албанаца у Немачкој.

Р. Дробац је информисао Х. Милера о ставовима Београдског форума у погледу начина решавања питања КиМ, истакавши да је једино исправна, легална и праведна опција придржавања Резолуције 1244 СБ ОУН као и да су тога дужне да се придржавају све чланице УН. Зачуђује да су многе од њих признале лажну државу „Косово“ не поштујући ову резолуцију за коју су својевремено гласали. Ово се посебно односи на оне земље које воле да себе представе као иконе демократије и легалитета. Потврдио је да Србија води политику неутралности у односу на војне блокове и да се та политика неће мењати. С друге стране, Србија жели отворену и искрену сарадњу са свим државама света, на принципима равноправности и обостраног интереса. Принцип равноправности је, истакао је Р. Дробац, и један од основних принципа којих се у раду и

разматрању светских проблема придржава Београдски форум који такву одредницу има и у свом називу.

5.5. Устав Србије и Резолуција 1244 – реинтеграција или разграничење Косова и Метохије

Трибина «Реинтеграција или разграничење - разговори о будућности Косова и Метохије» одржана 30. јануара 2020. у свечаној сали Машинског факултета у Београду. Процењујући штетност изостанка националне сагласности у погледу оптималног решења за будућност косовскометохијског дела Србије, сматрамо да је дужност српске академске заједнице да понуди свој прилог решавању овог важног питања. Учесници Трибине били су: проф. др Оливера Вучић, некадашњи судија Уставног суда, Живадин Јовановић, некадашњи министар иностраних послова, проф. др Игор Вуковић, професор Правног факултета у Београду, проф. др Зоран Чворовић, професор Правног факултета у Крагујевцу и проф. др Часлав Д. Копривица, професор Факултета политичких наука у Београду.

5.6 Отворено писмо Нобеловом комитету

Поводом вести у српским медијима да је извештан број посланика Норвешког парламента званично покренуо иницијативу да се Нобелова награда за мир додели НАТО пакту, Београдски форум за свет равноправних, Клуб генерала и адмирала Србије и Фондација за младе упутили су, марта 2020, отворено писмо Норвешком Нобеловом комитету.

«Уважени чланови Комитета за Нобелову награду за мир,

Пишемо вам у име Београдског форума за свет равноправних, Клуба генерала и адмирала Србије и Фондације Заједно за младе, независних непрофитних, нестраначких организација из Србије и српске дијаспоре.

Из медија смо сазнали да је НАТО званични кандидат за Нобелову награду за мир 2020. године. С тим у вези, дозволите да вам скренемо пажњу на следеће:

1. Пре тачно 21 годину, НАТО је покренуо илегалну војну агресију на Србију (СРЈ) која је трајала 78 дана, од 24. марта до 10. јуна 1999. године, чиме је прекршена Повеља УН-а, завршни документ ОЕБС-а из Хелсинкија, као и сопствени Оснивачки акт (1949). Био је то злочин против мира и човечности.

2. Током агресије погинуло је 3500 до 4000 људи, укључујући 89 деце, а рањено преко 12500 људи. Директна економска штета процењена је на преко 100 милијарди америчких долара. Никада није процењен број људских жртава због пролонгираних последица агресије и нанете штете природном окружењу.

3. Као први рат после Другог светског рата на европском тлу, агресија НАТО на Србију (СРЈ) била је прекретница ка увођењу праксе неограничених агресија и интервенција широм света. Ова агресија била је почетак трансформације самог НАТО-а из дефанзивног у офанзивни савез, занемарујући принцип УН-а да се мир може бранити само мирним средствима.

4. Агресија извршена у савезу са сепаратистичком терористичком организацијом ОВК поставила је преседан охрабрујући ширење сепаратизма, тероризма и кршење међународног права.

5. Током агресије, НАТО снаге су користиле пројектиле са осиромашеним уранијумом и друго забрањено наоружање и методе, оштро осуђене у Европском парламенту, Парламентарној скупштини Савета Европе и националним парламентима многих земаља чланица НАТО (ЕУ). Ово је оставило трајне последице, узрокујући опасност од малигних обољења и одузимајући животе хиљадама недужних особа.

6. Овај злочин против мира и човечности изазвао је трајну нестабилност на Балкану. Озбиљно је утицао на стабилност Европе. Истовремено, НАТО је нанео ненадокнадиву штету европском (ОЕБС) и светском поретку мира и безбедности (УН), уводећи тако еру новог хладног рата.

У нади да ове чињенице завређују вашу пажњу и разматрање, молимо вас прихватите изразе нашег најдубљег поштовања».

Писмо српских организација са чињеницама и принципијелним оценама о илегалној агресији и офанзивној природи НАТО наишло је на широку подршку и публицитет у Србији, српском расејању и у иностранству. Интегрални текст у Србији су објавили угледни дневни листови, више новинских агенција као и многи електронски медији и друштвене мреже, а преведено је и на руски, немачки, италијански језик и објављено у бројним медијима у Италији, Швајцарској, Русији, Грчкој, САД и другим земљама. Писмо су подржале многе организације и познате личности широм света међу којима је и Светски савет за мир, придружени члан ECOSOC-а (ОУН), са седиштем у Атини, који обједињава више хиљада мировних организација и покрета са свих континената. Од познатијих светских личности и интелектуалаца подршку ставовима из писма су изразили бивши француски политичар Ив Боне, руски политичар и научник Сергеј Бабурин, немачки политичар Вили Вимер, фински политичар и књижевница Пирко Турпеинен-Сари, италијанска књижевница Џин Тоши Висконти Маразани, америчка ауторка и борац за мир Шарон Тенисон, познати канадски дипломата амбасадор Џејмс Бисет и многи други.

5.7. Конституисан Савет монографије „ЕПС током НАТО агресије“

У седишту Београдског форума, 09. септембра 2020. конституисан је Издавачки савет за монографију „ЕПС током НАТО агресије“, именована је Редакција и усвојен план припрема.

Издавач монографије је Београдски форум, а чланови Савета и Редакције, као и аутори су познати стручњаци из области електропривреде. Главни уредник је Слободан Бабић.

5.8. Гости са Косова и Метохије

Беофорум су 10. септембра 2020. године посетили инж. Новак Бјелић, бивши генерални директор комбината „Трепча“ и др Милан Барап и Милорад Радивојевић.

Заједничко је мишљење да је мирно и одрживо решење за Косово и Метохију могуће једино уз поштовање суверенитета и територијалног интегритета Србије, Устава Србије и Резолуције 1244. Нису прихватљиви никакви притисци са стране, трговина територијом у замену за обећања инвестицијама, поготову увлачење Србије у глобалну геополитику заостравања преко уношења у дневни ред питања која немају никакве везе са Србијом. Живадин Јовановић, је упознао госте са радом Форума и поклатио им примерке књиге „1244 кључ мира у Европи“.

5.9. Министар Никола Селаковић примио Живадина Јовановића

Министар спољних послова Србије Никола Селаковић примио је 29. јануара 2021. године Живадина Јовановића, ранијег савезног министра за иностране послове СРЈ и председника Београдског форума.

Вођен је разговор о дипломатији и односима матице и дијаспоре.

5.10. Комеморативна свечаност посвећена сећању на жртве холокауста, геноцида и других жртава фашизма у Другом светском рату

На Бежанијском гробљу, где почива преко 8000 жртава нацистичке Немачке и тзв. НДХ, 22. априла 2021. одржана је комеморативна свечаност посвећена сећању на жртве Холокауста, геноцида и других жртава фашизма у Другом светском рату. У име Београдског форума, присуствовао је амбасадор Драгомир Вучићевић, председник Скупштине Форума.

5.11. Пријатељи и сарадници

Народни посланик др мед. Дарко Лакетић и проф. др Даница Грујичић, директор Института за онкологију и радиологију КЦС, посетили су Београдски форум 09. јуна 2021. године. Том приликом др Лакетић је поклатио Форуму репродукцију ратне заставе Гвозденог пука из Првог светског рата.

5.12. Посета делегације из Чешке Беофоруму

Мариан Степановић, председник Чешко-српске асоцијације узајамне сарадње и господин Радим Паненка, чешки новинар који дуго пише и извештава о Србији и Косову и Метохији посетили су 26. новембра 2021. Београдски форум. Госте из Чешке примио је Раде Дробац и кроз

отворени разговор upoznao их са мисијом, циљевима и активностима Форума са нашом богатом издавачком делатношћу.

Посебно су се интересовали за збивања на Косову и Метохији, како историјски тако и са посебним освртом на савремена дешавања, нарочито од 1998. године до данас. Амбасадор Дробац је гостима поклонио неколико књига у циљу подршке истраживачком подухвату Радима Паненке, и што вернијем и истинитијем извештавању чешке јавности о Србији и дешавањима на Косову и Метохији у блиској прошлости.

5.13. Шеф администрације Евроазијског покрета Руске Федерације у посети Форуму

Господин Леонид Савин, геополитички аналитичар, главни уредник geopolitica.ru, оснивач и главни уредник часописа Journal of Eurasian Affairs (eurasianaffairs.net) и шеф администрације Међународног „Евроазијског покрета“, посетио је 25. новембра 2021. године Београдски форум. У пратњи Л. Савина била је Бобана Анђелковић, секретарка огранка Међународног „Евроазијског покрета“ у Републици Србији. Са Л. Савином разговарао је Раде

Дробац. Овим сусретом су успостављени односи и отворена врата за заједничку сарадњу Евроазијског покрета из Москве и Београдског форума са намером да се даље размењују идеје и сарађује у оквиру заједничких пројеката, конференција, предавања, издавачке делатности и на друге погодне и обострано корисне начине.

Београдски форум је организација која своје деловање заснива на трагању за истином, равноправној сарадњи држава и народа и миру у региону и шире у свету, подржава сарадњу са сродним и пријатељским организацијама, које су усмерене ка заједничком циљу.

Госту из Русије поклоњене су књиге: „1244 - Кључ мира у Европи“ и „Србија у Великом рату 1914-1918“ (на руском језику). Господин Леонид Савин је Беофоруму уручио примерак часописа Journal of Eurasian Affairs (Vol.6, No.1, 2021) и брошуру под називом Euroasian Mission: program materials.

5. 14. Посета научнице и професорке из Русије Беофоруму

Дана 22. јуна 2022. године Београдски форум посетила је Екатерина Гендјевна Ентина, доктор политичких наука, редовна професорка Високе школе за економију Универзитета у Москви. Руководилац је одељења Руске академије наука РАН за Црноморски и Медитерански регион. У разговору са Радетом Дробцем, било је речи о актуелној глобалној ситуацији, посебно о односима Русије и Србије, о њеној новој књизи «Незападни Балкан», као и о потенцијалним начинима научне сарадње.

Раде Дробац је у име Беофорума гошћи из Русије поклонио две књиге– „1244 - Кључ мира у Европи“ и „Србија у Великом рату 1914-1918“ на руском језику. Проф. др Јекатерина Гендјевна Ентина је Беофоруму уручила своју књигу «Незападни Балкан» на руском језику.

Изражена је спремност да се повезивање настави и продуби даљом сарадњом на плану организовања заједничких скупова, научним повезивањем и писањем научних чланака, као и умрежавањем људи са Универзитета и Београдског форума.

5.15. Међународни научни скуп: 80 година од почетка антифашистичке борбе у Србији и Југославији

Међународном научном скупу, под називом „Други светски рат – 80 година од почетка антифашистичке борбе у Србији и Југославији“, који је одржан у Београду 20. и 21. децембра 2021. године, уз учешће 8 иностраних и 14 домаћих излагача, у име Београдског форума присуствовали су проф. др Радош Смиљковић и Никола Чубрић. Организатори овог Међународног научног скупа били су СУБНОР Србије и Универзитет одбране. Председник програмског одбора је академик Љубодраг Димић.

Представници форума учествовали су на Београдској конференцији антифашиста (5. јуни 2021. године) који је СУБНОР организовао, поводом 80 годишњице од почетка устанка у Југославији. Такође, учествовали смо на Конференцији антифашиста Европе, која је одржана у Београду од 23-25. октобра 2022, која је за тему имала: „Антифашизам данас и опасности десничарске политике у Европи“. Конференција је по први пут у овом формату окупила антифашисте Европе у организације Европске федерације антифашиста и Покрета отпора – ФИР, који постоји више од 70 године.

5.16. Посета Елене Мелешкине Беофоруму

Др Елена Мелешкина, шеф департмана за политичке науке на Институту за научне информације друштвених наука академије наука Руске федерације (РФ) ИНИОН, РАН (Institute of Scientific Information on Social Sciences of the Russian Academy of Sciences, INION RAN) посетила је 08. новембра 2021. године Београдски форум. У пратњи Е. Мелешкине био је пуковник Војске Србије Велибор Стевић, некадашњи војни изасланик Републике Србије у РФ.

Заменик председника Београдског форума Раде Дробац је истакао да је за Форум посета Др Мелешкине, изузетна част. Гошња је била заинтересована за погледе на актуелне односе у региону о чему ју је Дробац детаљно информисао. Посебна пажња је посвећена узроцима, развоју Југословенске кризе као и последицама које је насилно разбијање заједничке државе произвео по све новостворене државе и њихове међусобне односе. Дробац је истакао да се Србија труди да води политику добросуседских односа и нуди свим државама насталим из претходне Југославије сарадњу на равноправним и обострано корисним основама, али да са друге стране често нема адекватног одговора. Најзначајнији разлог томе спољни фактор, односно континуирано негативно уплитање великих сила, пре свега западних, у односе у региону, које свесно онемогућавају да се ти односи поправе и крену путем сарадње и реализације заједничких интереса. Гошњи из Русије поклоњене су књиге: „1244 - Кључ мира у Европи“, и „Србија у Великом рату 1914-1918“ (на руском језику).

Др Елена Мелешкина је Беофоруму уручила часопис “Политическая наука” (Москва, 2021) који квартално објављује ИНИОН РАН.

Овим сусретом су успостављени односи и отворена врата за заједничку сарадњу Института из Москве и Београдског форума са намером да се даље размењују идеје и сарађује у оквиру истраживачких пројеката и на друге погодне и обострано корисне начине.

5.17. Секретар Удружења Срба из Хрватске посетио Беофорум

Господин Милојко Будимир, секретар Удружења Срба из Хрватске, посетио је 3. октобра 2022. године Београдски форум.

Госта са мисијом, циљевима и активностима Београдског форума, као и са богатом издавачком делатношћу, упознао Раде Дробац. Господин Будимир је изнео садржајне информације о раду Удружења Срба из Хрватске, њиховим активностима и издавачком делатношћу и изразио жељу за повезивањем, дубљом и широм сарадњом.

Истакао је да је присуствовао и учествовао у раду Скупштине Удружења „Фонд дијаспора за матицу“ која је одржана 24. септембра 2022. и да је са великим интересовањем пратио сва излагања, која су по ширини превазишла уобичајену тематику Годишње скупштине. Дробац је позвао представнике овог удружења и његове чланове да учествују у скуповима Форума.

Договорено је да се међусобно размењују информације од значаја за активности оба удружења и позиви на скупове. Господин Будимир је уручио поклон књиге Беофоруму: монографију „Три године избјеглиштва“, Зборника радова „Грађански рат у Хрватској“ и информатор о раду Асоцијације Избегличких и других удружења Срба из Хрватске. Беофорум је госту поклатио књигу генерала Радована Радиновића «Карактер ратова за разбијање Југославије», за коју је господин Будимир изразио посебно интересовање, као и «Поруку српском народу» аутора Пјер-Мари Галоа и и данас актуелну «Декларацију» са међународне конференције Агресија НАТО: 10 година после (из 2009. године). Овим сусретом су успостављени односи и за заједничку сарадњу Удружења Срба из Хрватске и Београдског форума са намером да се даље шири истина и фронт патриотских организација и удружења.

5.18. Давид Стокингер у Беофоруму

Давид Стокингер, публициста и познати хуманитарцац из Беча, посетио је Београдски форум 28. октобра 2022. где је разговарао са Живадином Јовановићем.

Стокингер је боравио у Београду на повратку из хуманитарне мисије у току које је посетио српске енклаве на Косову и Метохији јужно од Ибра где је уручио значајну хуманитарну помоћ. У Гораждевцу је уручио помоћ школи, и Дому здравља (апарат за мерење крвног притиска), као и значајну новчану помоћ коју је сакупио међу својим пријатељима у Бечу.

Давид Стокингер течно говори српски језик, јер је дуги низ година у контакту са Србима са Косова и Метохије и има бројне пријатеље у Београду. Често је присутан у медијима Мировног покрета које уређује. Разговарано је о заједничкој сарадњи на бољем међусобном информисању и у заједничком хуманитарном ангажовању.

5.19. Патрик Бесон у Беофоруму

Француски писац Патрик Бесон посетио је 28. октобра 2022. године Београдски форум где је разговарао са председником Живадином Јовановићем. Бесон борави у Београду поводом Међународног сајма књига и изласка из штампе његове нове књиге на српском језику „Ђоковић: Одбијам“, у издању «Чигоја штампа».

Више од двадесет Бесонових књига преведено је на српски језик. Као велики пријатељ Србије и српског народа ангажован је у француској и српској јавности, у одбрани истине о српском народу, разбијању СФРЈ и посебно о агресији НАТО 1999. године.

Током агресије боравио је у Србији и објављивао текстове и књиге о узроцима и последицама тих дешавања како их је он видео и доживљавао. Познанство Јовановића и Бесона датира из тог периода. Бесон се интересовао о раду Форума и изразио спремност да учествује на конференцијама које Форум организује.

5.20. Форум: «Директан дијалог као средство регионалне стабилности» (Приштина, 4-5. фебруара 2020.)

Форум „Директан дијалог као средство регионалне стабилности“, одржан је 4-5. фебруара 2020. на Косову и Метохији у Приштини, у организацији НВО Актив из Северне Митровице, а у сарадњи и кроз подршку Амбасаде Швајцарске на Косову, Европске уније (ЕУ) на Косову, Мисије ОЕБС-а на Косову, Косовске фондације за отворено друштво (КФОС), као и Фондације Фридрих Еберт (ФЕС).

Организатори у свом позиву наводе да је сврха овог дводневног форума узимајући у обзир дуготрајни застој у политичком дијалогу између Београда и Приштине, да понуди простор за конструктиван и вишеслојан дијалог између актера цивилног друштва о путевима за унапређење односа између Београда и Приштине, као и међу различитим заједницама на Косову.

По одлуци Управног одобра овом форуму су присуствовале Сандра Давидовић, члан УО и Андријана Тасков.

У уводној речи је извршни директор организације Актив Миодраг Милићевић истакао да је срж Форума директни дијалог са нагласком на друштвени дијалог а не елитарни дијалог носилаца политичких функција. Истакао је да је фокус сарадња цивилног друштва, а не државних институција које би требало да буду у позадини целог овог процеса. Поновио је да је улога цивилног друштва од пресудног значаја и да је циљ повезивање представника. Политички дијалог је изневерио и потребни су нови канали за сарадњу, била је порука не само Милићевића, већ и општа оцена многих од панелиста и учесника дискусија. Међутим и поред реторичког фокуса на цивилно друштво елитарни представници су били присутни, макар они екстерни – ЕУ, ОЕБС, Швајцарска.

Организовано је укупно шест панел дискусија у два радна дана. Први дан обухватио је панел дискусије које су разматрале будућност политичког дијалога под окриљем ЕУ, затим економске аспекте дијалога, као и улоге културе у процесу помирења две етничке заједнице. Други дан Форума био је посвећен дискусији о Иницијативи за истину и помирење на Косову, као и улози медија у процесу комуницирања две стране и доприносу медија најширем дијалогу заједница, укључујући и политички дијалог Београда и Приштине. Последња тема другог дана Форума тичала се улоге младих у дијалогу Срба и Албанаца. Брошуре су припремљене на српском, албанском и енглеском језику. Утисак је да је било намерно форсирање коришћења три језика ради испуњавања замишљене форме и почетне идеје која би указала на поштовање различитости, а не због суштинске неопходности у дијалогу. Додатно, ово је и показатељ да Албанци имају значајну предност у односу на Србе у погледу познавања оба локална језика.

Јединствених и специфичних закључака и препорука нема, осим општих места о потреби за сарадњом и дијалогом и да је и овај сусрет допринос сусретању и разговорима. Контекст одржавања дијалога, атмосфера, карактер комуницирања у оквиру Форума, као и степен отворености за критицизам и отварање различитих питања значајнији су индикатор о карактери и сврси Форума. Интереспретација догађаја наводи на закључак да постоји неискоришћени потенцијал за комуникацију у више различитих области, али је основно ограничење сукоб наратива и затвореност за суштинска питања. Оцена је да је присуство на оваквим скуповима важно и сврсисходно из неколико разлога. Најпре, заинтересовани за проблем Косова и Метохије морају пратити друштвена дешавања у различитим областима и кроз различите форме организовања. Форум је омогућио директан увид у атмосферу међу различитим заједницама, однос међу појединцима, организацијама, као и карактер односа локалних и међународних актера на Косову, а најзад и начин и услове рада једне организације цивилног друштва, која је припада северном, претежном српском делу Покрајине. Бављење проблемом Косова и Метохије захтева излазак на терен јер се импресије о томе како се свакодневни живот одвија не могу стећи у Београду. Сматрамо да постоји својеврсна инерција дела српског цивилног, али и академског друштва да се ухвати у коштац са скуповима овог типа и наметне се као релевантни учесник још дуго трајати.

5.21. Капуралин у Форуму

Владимир Капуралин, познати мировни активиста и политичар из Пуле (Република Хрватска), посетио је Београдски форум, 16. децембра 2022. године. У разговору са Драганом Бешлићем чланом Надзорног одбора и директором Драгутином Брчином разматало се о стању у мировним и радничко покрету и сарадњи на Балкану и у Европи. В. Капуралин је учествовао на више међународних скупова које је протеклих деценија организовао форум. Овом приликом уручен му је Зборник са Међународне конференције у коме је и његово излагање.

5.22. Представници Савеза енергетичара у Форуму

У посети Форуму, 9. марта 2023. године били су проф. др Никола Рајаковић, председник и проф. др Милун Бабић, члан Управног одбора Савеза енергетичара. Ово струковно удружење основано је пре више од сто година (основано је 3. септембра 1919. године) и има преко хиљаду чланова, а седиште је на Електротехничком факултету у Београду.

У разговору са Р. Дропцем, С. Бабићем и Д. Брчином, посебно је било речи о Монографији “ЕПС током НАТО агресије”. Предложено је да ово Удружење буде један од организатора промоције Монографије на факултетима у Београду и Крагујевцу, као и да на својим стручним и другим скуповима и путем свог сајта представе Монографију и учине је доступном својим члановима и бројним сарадницима и партнерима.

Гостима је уручен по примерак Монографије и књига “Србија у Великом рату”.

5.23. КИНЕСКА ДЕЛЕГАЦИЈА У ПОСЕТИ БЕОГРАДСКОМ ФОРУМУ

Делегација Кинеског удружења за међународну сарадњу (CNIЕ) посетила је Београдски форум за свет равноправних. Размењена су мишљења о међусобној сарадњи као и о актуелним кретањима у Евро-Азији.

Оцењено је да земље растуће економске и политичке моћи дају одлучујући допринос изградњи новог праведног светског поретка заснованог на сувереној

равноправности, немешању у унутрашње послове и демократизацији, као и да мултиполарни светски прихвата огромна већина земаља света.

Заједнички је оцењено да удружења, научне и културне организације имају важну улогу у промовисању разумевања, равноправне, обострано корисне сарадње између Србије и Кине као свеобухватних стратешких партнера. Представници Београдског форума су истакли да Глобалне иницијативе о безбедности (GSI) и развоју (GDI) Председника НР Кине Си Ђинпинга и план од 12 тачака за мирно решење конфликта у Украјини представљају примере позитивне, конструктивне и одговорне улоге НР Кине у време растућих напетости, подела и опасности од неконтролисаног развоја.

Оцењено је да су мир и безбедност недељиви и да успех у изналажењу мирног решења билоког сукоба или проблема зависи од правилног утврђивања узрока и њиховог отклањања.

Изражена је обострана заинтересованост да се досадашња добра сарадња шири и даље унапређује.

5.24. Форум је подржао многе веома важне иницијативе

У писму Народној скупштини републике Србије, априла 2021. године, упознали смо председника Ивицу Дачића да Београдски форум за свет равноправних даје пуну подршку иницијативи Удружења логораша логора Јасеновац, СУБНОР Србије и Удружењу

инвалида Србије да Народна скупштина Републике Србије, у што краћем року, усвоји **Декларацију о геноциду НДХ над српским народом 1941-1945.**

Сматрамо да је усвајање таквог документа у највишој демократској институцији Републике Србије морални дуг према жртвама геноцида, њиховим потомцима и целом српском народу. Уједно то је дуг према историји и истини.

У спровођењу своје стратегије да трећину Срба треба побити, трећину покатоличити, а трећину протерати, НДХ је успоставила систем и развила најмонструозније методе уништавања српског народа у периоду 1941-1945. Организовано је принудно одвођење српског становништва у сабиралишта, пребацивање у систем логора за мучење и зверско убијање, само зато што су Срби. У логору Јасеновац, једном од најозлоглашенијих губилишта у Европи 1941-1945, ликвидирано је више од 700 000 Срба, Рома и Јевреја. У систем за ликвидације биле су укључене и озлоглашене јаме на Велебиту, као што је Јадовно, у којем су усташе бацале хиљаде живих људи. Жртве никад нису ексхумиране, нити сахрањене, у складу са цивилизацијским нормама. Систем НДХ логора смрти био је јединствен и по томе што је имао специјалне логоре за децу, као што је био логор на Пагу, у којима су деца убијана изгладњивањем и на друге начине.

О свему томе постоји веродостојна документација и налази домаћих и најпознатијих међународних стручњака, који су Вам верујем познати и доступни Народној скупштини, истиче се у Писму.

Поред српског народа, као примарног циља у НДХ, жртве су такође били и припадници Рома, Јевреја, и других народа.

Етничко чишћење и геноцид над српским народом настављени су и током грађанског рата у Хрватској 1992-1995 о чему сведоче и агресивне војне акције под називом „Бљесак“, и „Олуја“ спроведне од хрватских снага потпомогнутих од стране одређених земаља Запада.

Декларација Народне скупштине би уједно била снажна порука и позив да се спречи ревизија историје и умањивање одговорности за планирано, организовано и систематско затирање српског народа, да заустаци растућа плима неоусташтва, неонацизма и неофашизма.

У том смислу Декларација Народне скупштине Србије била би својеврсни одраз и подршка декларацијама ГС УН сличне садржине и усмерења.“

Поводом шест деценија америчке блокаде Кубе, Форум је априла 2021. посебним Саопштењем пружио подршку и изразио солидарност са пријатељском Кубом.

У саопштењу се каже: „Они који претендују да су изузетни носиоци демократије, владавине права, слободе и људских права, већ пуних шест деценија одржавају незаконите и нехумане санкције и блокаду Кубе само зато што кубански народ жели да живи у

слободи, независности и достојнству, што се бори за мир, равноправност и солидарност, што одлучно одбија свако страно мешање, доминацију и ароганцију са позиција силе.

Упркос нецивизацијским санкцијама, блокади и империјалистичкој пропаганди без преседана, кубански народ успешно развија своје друштво остварујући политику и принципе у чијем центру се налази човек и његове потребе у економији, образовању, здравству, науци и култури. Захваљујући великим достигнућима у унутрашњем развоју, као и политици мира, солидарности, равноправне сарадње и несврставања на међународном плану, Куба је постала светионик слободе, независности и достојанства за многе земље и народе у свету.

Изражавамо пуну солидарност, пријатељство и дивљење према пријатељском народу Кубе. Придружимо се захтеву огромне већине савременог човечанства да се незаконите, једностране и нехумане санкције и блокада Кубе од стране САД неодложно укину.“

У августу 2020. године поводом текућих догађања у Белорусији, Београдски форум у свом Саопштењу истиче „да је реч о унутрашњим питањима и да било какво мешање из иностранства није у складу са међународним правом. И према Резолуцији Генералне скупштине УН, забрањено је мешање у изборне процесе било које земље. Сва питања унутрашњих политичких процеса су ствар институција и грађана Белорусије, као независне и суверене земље и треба да се решавају унутрашњим дијалогом.

Недопустиви су, недобронамерни и контрапродуктивни геополитички мотивисани притисци и уцене из иностранства, а поготову једностране санкције које ће бити на штету свих грађана Белорусије.“

Санкције се не уводе пријатељима, савезницима и братским земљама и народима, поготову када су незаконите, једностране, без одобрења Савета безбедности УН“, наводи се у изјави Београдског форума крајем децембра 2021. поводом придруживања Србије новом пакету санкција ЕУ према Белорусији. Као независно, нестраначко и непрофитно удружење грађана сматрамо да санкције ЕУ представљају грубо мешање у унутрашње послове Белорусије са циљем унутрашње дестабилизације, изазивање насилне промене власти и експанзије Запада на Исток ради конфронтације са Русијом. Јасно је да српски народ који је на својој кожи осетио и санкције ЕУ, оружану експанзију НАТО на Исток и „демократску револуцију“, у свему томе не види своје интересе нити било шта добро за мир у Европи и свету. Напротив, санкције пријатељској земљи и народу, савезнику у два светска рата, ослонцу Србије у натежим временима и по најважнијим питањима и поузданом партнеру у равноправној сарадњи, супротне су историјским, културним, духовним и моралним вредностима српског народа. Апелујемо на надлежне државне институције да поново размотре одлуке о придруживању санкцијама ЕУ према Белорусији, да их хитно укину или замрзну. То што су уведене под притиском ЕУ, није оправдање већ понижење. Спољно-политичке одлуке треба да буду принципијелне,

засноване на међународним законима и предвидиве, пре свега, за грађане Србије, пријатеље, савезнике, иначе су контра продуктивне – сматра Београдски форум.

Поводом украјинске кризе, која погађа Европу и свет, Београдски форум у свом саопштењу за јавност из јуна 2022 подсећа да се „ корени украјинске кризе и њене ескладације налазе у стратегији војне експанзије НАТО, на челу са САД, на Исток и угрожавање безбедности Русије коју је Запад у својим доктринама означио за непријатеља.

Прва жртва стратегије експанзије НАТО на Исток био је српски народ и Србија. Методе санкција, сатанизације, и изолације, коришћене 90-тих година против Србије и српског народа користе данас против Русије и руског народа.

Центри моћи који су својевремено спречили примену Плана за мир у БиХ, који траже ревизију Дејтонског мировног споразума, Резолуције СБ УН 1244, данас спречавају примену Споразума из Минска о миру у Украјини, одбијају преговоре о једнакој безбедности и не одустају од експанзије и војног заокруживања Русије.

Србија и Русија, српски и руски народ су вековни пријатељи, савезници и стратешки партнери. Русија даје незамисливу подршку Србији у очувању суверенитета и територијалног интегритета и мирном решавању питања Косова и Метохије на основу међународног права, Резолуције СБ УН 1244 и Устава. Као стална чланица СБ УН Русија је заштитила Србију од неосноване оптужбе Запада за наводни геноцид. Разуме се да таквом пријатељу и партнеру као што је Русија, Србија не сме да уводи никакве мере и санкције, нити да га оптужује под притисцима оних који носе највећу одговорност за најгрубље кршење Повеље УН и међународног права уопште, за криминалну агресију НАТО 1999. и илегалну сецесију Приштине. Уколико су времена тежа, турболентнија и неизвеснија, утолико је и морална обавеза поштовања проверених пријатеља и савезника већа. Јавна нагађања да би могло доћи до искључења Русије из Уједињених нација нису умесна. Према Повељи УН, свака иницијатива морала би претходно да обезбеди сагласност осталих сталних чланица СБ. У том органу свакако би наишла на вето Русије, уколико не и Кине. То значи да СБ УН не би био у стању да Генералној скупштини упути валидан предлог. Русија је постала стална чланица СБ УН актом о оснивању светске организације као земље са највећим људским жртвама и доприносом победи савезника у Другом светском рату, па се сходно томе, не може лишити тог статуса. Све друго, водило би да ОУН доживи судбину Друштва народа. Какав би то увод био, сувишно је подсећати.

Јавна нагађања о судбини Резолуције СБ УН 1244, све до помињања могућности да НР Кина, под хипотетичким притиском Запада, одустане од подршке општеобавезујућем правном документу, никоме не користи, најмање Србији. За Србију Резолуција 1244, треба да остане незаменљив општеобавезујући правни документ трајног значаја, до његовог доследног и потпуног спровођења.“

Изразили смо солидарност и подршку народу Венецуеле у његовој борби за право да сам одређује правац свог пута и унутрашњег развоја. Учествовали смо на Конференцијама које су у вези са тим организовали Институт за међународну политику и привреду, Правни факултет у Београду, Амбасада Венецуеле и мировне организације, покрети и појединци.

Поводом обележавања десетогодишњице смрти Уга Чавеза на позив Амбасаде Венецуеле председник Скупштине Форума Д. Вучићевић је у име Форума положио цвеће на спомен обележје Симону Боливару.

ХУМАНИТАРНА ПОМОЋ НАРОДУ СИРИЈЕ

Чланови Београдског форума сакупили су добровољне прилоге за хуманитарну помоћ пријатељском народу Сирије, поводом разорног земљотреса који је народ ове државе погодио фебруара 2023. Делегација Форума је ову помоћ предала Амбасади Сирије у Београду 10. фебруара 2023. године.

За директну новчану помоћ и хуманост коју су показали грађани Србије поводом разорног земљотреса који је погодио Сирију – на улазу и балкону Амбасаде Сирије у Београду, написано је на српском и енглеском језику **Сирија од срца захваљује целој Србији.**

Подсећамо, због западних санкција амбасада није могла да отвори наменски рачун за примање финансијске помоћи, па прикупљање новца за народ Сирије амбасада те земље организује у својим просторијама и за дати новац издаје потврде о уплати.

На позив СУБНОР Србије, делегација Београдског форума у саставу Д. Вучићевића, Н. Чубрић, Ј. Вернер присуствовала је свечаном отварању Генералне скупштине Светске федерације ветерана која је од 6. до 10. марта 2023. под покровитељством председника Србије одржана у Београду. На овој конференцији учествовало је преко 100 делегата из 40 земаља, између осталог и ветерани Русије и Украјине. Отварање

Конгреса Светске федерације ветерана, одржано је у свечаној сали Дома гарде Војске Србије.

На позив Удружења ветерана Војнообавештајне службе Србије, делегација Београдског форума коју су чинили Н. Чурић и Д. Брчин, присуствовала је деветој седници Скупштине овог удружења која је 23. фебруара 2023. одржана у Свечаној сали Дома Војске Србије.

Београдски форум сматра да гласање представника Србије у Генералној скупштини Уједињених нација за суспензију чланских права Руске федерације у Савету за људска права УН није у складу са традиционалним пријатељским односима- савезништву у два светска рата и Декларацијом о стратешком партнерству Србије и Русије и да је штетно по виталне интересе Србије, њен углед и положај независне и суверене европске земље“, истиче се у нашем Саопштењу за јавност од 8. априла 2022.

Русија, као стална чланица Савета безбедности Уједињених нација и као незаобилазни фактор глобалних односа, данас и у будућности, подржава Србију у свим виталним и легитимним државним и националним питањима, а посебно, по питању суверенитета и територијалног интегритета и решавања питања Косова и Метохије у складу са међународним правом, Резолуцијом СБУН 1244 и Уставом Србије.

Русија је ветом спречила усвајање одлуке СБ УН о одговорности српског народа за геноцид коју су иницирале водеће Западне силе, које данас захтевају да Србија прихвати њихову политику кажњавања и изопштавања Русије.

Русија је одлучно против ревизије Дејтонско-Париског споразума, коју заговарају и спроводе водеће земље Запада на штету српског народа у Републици Српској и на Балкану. Русија подржава поштовање Дејтона и стечена права Републике Српске. Земље које захтевају да се Србија окрене против Русије, подржавају враћање на концепт унитарне Босне и Херцеговине уз доминацију бошњака.

Русија је незаменљив фактор енергетске безбедности Србије и један од најважнијих партнера у економској сарадњи.

Србија, као независна и суверена земља, не треба да прихвата притиске и уцене са Запада и да следи њихову политику кажњавања Русије и руског народа. То би било једнако супротно историјским искуствима, националном, државном и културном бићу, као и будућности. Србија треба да поштује сопствена историјска искуства која говоре да Запад не подржава легитимне српске интересе већ је редовно на страни непријатеља Србије. Запад је током читаве југословенске кризе изопштавао Србију (СРЈ) из ОУН, ОЕБС, СЕ и других међународних форума, а систематски подржавао све врсте сепаратизама, наоружавао, обучавао и финансирао сепаратизам и тероризам тзв. ОВК на Косову и

Метохији, да би коначно, пре 23 године извршио илегалну агресију на нашу земљу. Такође, Запад се при томе ослањао на конструкције и неистине о «масакру цивила у Рачку», «Плану потковице», заточеницима на стадиону у Приштини, тзв. преговорима у Рамбујеу и многим другим. Све то није чинио ради одбране било чијих људских или демократских права, већ ради покрића за трајно распоређивање својих снага на Балкану и убрзаног спровођења стратегије експанзије на Исток. Ескалација милитаризације, антируске и ратно-хушкачке атмосфере у Европи представља све већу опасност по глобални мир и безбедност. Сврставање и подлагање притисцима Запада у таквој атмосфери, најмање доприноси смиривању и попуштању као насушној потреби човечанства, а све више охрабрује нове притиске и уцене Србије без предвидљивог краја. Србија треба да се руководи својим дугорочним интересима а не да се повинује западној политици изнуђивања потеза који би је удаљивали од традиционалних пријатеља и савезника и, корак по корак, уводили под потпуну контролу дојучерашњих агресора.

5.23. Апел Београдског форума: ДИПЛОМАТИЈА, ДИЈАЛОГ, ДЕТАНТ

Домаћој и међународној јавности, посебно међународним и мировним организацијама, Форум се 25. октобра 2022. обратио следећом поруком, Апелом: „Београдски форум за свет равноправних изражава најдубљу забринутост због погоршања глобалне конфронтације која је праћена дубоком економском и друштвеном кризом у Европи, као и у свету. Свеобухватна криза се свакодневно погоршава и претставља претњу за живот, мир и безбедност у свету.

Забринутост је утолико већа што не постоје никакве вердостојне и искрене иницијативе за прелазак са колосека конфронтације на колосеке суштинског дијалога, дипломатије и детанта. Лекције историје не смеју се заборавити. Стање интерности и неразумевања ризика надлазећих опасности, угрожава само основе људског постојања. Сукоб у Украјини може се превазићи једино решавањем његових узрока. Мировни напори не смеју бити спречавани, нове гвоздене завесе морају бити уклоњене, једностране санкције изопштене из међународне праксе.

Полазећи од историјских искустава Србије, укључујући и она из недавне прошлости, као и од искуства Европе, Београдски форум за свет равноправних упућује апел свим мировним удружењима, владама, као и међународним организацијама, а посебно ОУН, да покрену и подрже иницијативе за дијалог, дипломатију и детант као једини исправни пут за спречавање глобалног сукоба, који прети опстанку човечанства.

Апелујемо на моментално започињање дијалога и дипломатске акције на највишем нивоу између Вашингтона, Москве, Пекинга и Брисела. Основ треба да буде „Мировна коегзистенција“ суверених и равноправних држава одлучних да зауставе даље погоршање сукоба који може довести до избијања Трећег светског рата, не искључујући ни нуклеарни.

Признавање равноправности, међузависности и партнерства у очувању мира, безбедности и развоја као недељивих цивилизацијских вредности, једини је пут за опстанак и сигурну будућност човечанства“

Апел је наишао на изузетан и позитиван одјек у јавности и међу мировним организацијама. Преведен је на енглески, италијански и шпански језик и широм дистрибуиран путем друштвених мрежа. Објављен је у часопису *Current Concerns* (бр. 23 од 08. новембра 2022).

“Deepest concern regarding the worsening of the global confrontation” Belgrade Forum Appeal

The *Belgrade Forum for a World of Equals* expresses its deepest concern regarding the worsening of the global confrontation which is accompanied by a deep-seated economic and social crisis in Europe as well as worldwide. This crisis which is worsening on a daily basis, constitutes a threat to global life, peace and security.

This concern is of critical significance given the fact that no meaningful and honest initiatives advocate turning from the track of confrontation to essential dialogue, diplomacy and detente.

The lessons of history cannot be ignored. Such a state of inertia and lack of understanding of the unfolding dangers

potentially affects the very foundation of humanities existence. The conflict in Ukraine has to be resolved by addressing to its roots. Peace efforts must not be obstructed, new iron curtains must be removed, unilateral sanctions must be excluded from the international practice.

Starting from the Serbia's historical experience, including those from the recent past, the experiences of Europe, *Belgrade Forum for a World of Equals* makes an appeal to all peace associations, governments, as well as international organizations, particularly to the UN, to endorse dialogue, diplomacy and detente as the only possible path for preventing a glob-

al conflict that threatens the future of humanity.

We appeal for the immediate dialogue and diplomatic action at the highest levels between Washington, Moscow, Beijing and Brussels. The underlying focus can only be on "peaceful coexistence" between sovereign nations determined to prevent further worsening of the conflict which could lead to a World War III scenario, without exclude nuclear incinerations.

Recognition of equality, interdependence and partnership in preserving peace, security and development, as indivisible civilisational values, is the only way for the survival and secure future of humanity. •

Scritto da CIVG

Appello del Forum di Belgrado

Il Forum di Belgrado per un Mondo di Uguali esprime la sua più profonda preoccupazione per l'aggravarsi del confronto globale che è accompagnato da una profonda crisi economica e sociale in Europa e nel mondo. Questa crisi, che sta peggiorando ogni giorno, costituisce una minaccia per la vita, la pace e la sicurezza nel mondo. Questa preoccupazione è di vitale importanza, dato il fatto che nessuna iniziativa significativa e onesta sostiene il passaggio a una scelta vitale del confronto, del dialogo, della diplomazia e della distensione.

Le lezioni della storia non possono essere ignorate. Un tale stato di inerzia e di mancanza di comprensione dei pericoli che si stanno manifestando, incide potenzialmente sulle fondamenta stesse dell'esistenza delle discipline umanistiche. Il conflitto in Ucraina deve essere risolto rivolgendosi alle sue radici. Gli sforzi di pace non devono essere ostacolati, le nuove cortine di ferro devono essere rimosse, le sanzioni unilaterali devono essere escluse dalla prassi internazionale. Partendo dall'esperienza storica della Serbia, comprese quelle del recente passato, le esperienze dell'Europa, il Forum di Belgrado per un Mondo di Uguali rivolge un appello a tutte le associazioni per la pace, i governi, così come le organizzazioni internazionali, in particolare all'ONU, ad appoggiare il dialogo, la diplomazia e la distensione come unica via possibile per prevenire un conflitto globale che minaccia il futuro dell'umanità. Facciamo appello al dialogo immediato e all'azione diplomatica ai massimi livelli tra Washington, Mosca, Pechino e Bruxelles. Il focus di fondo non può che essere sulla "convivenza pacifica" tra nazioni sovrane determinate a prevenire un ulteriore aggravamento del conflitto che potrebbe portare allo scenario della terza guerra mondiale, senza escludere gli incenerimenti nucleari. Il riconoscimento dell'uguaglianza, dell'interdipendenza e del partenariato nel preservare la pace, la sicurezza e lo sviluppo, come valori di civiltà indivisibili, è l'unico modo per la sopravvivenza e il futuro sicuro dell'umanità.

Belgrado, Serbia 26 ottobre 2022

Traduzione a cura di Enrico Vigna, portavoce del Forum Belgrado Italia

Београдски форум: дипломатија једини пут за спречавање глобалног сукоба

Апелујемо на моментално започињање дијалог и дипломатске акције на највишем нивоу између Вашингтона, Москве, Пекинга и Брисела. Основ треба да буде „мирна коегзистенција“ суверених и равноправних држава одлучних да зауставе даље погоршање сукоба које може довести до избијања трећег светског рата, не искључујући ни нуклеарни, саопштио је Београдски форум за свет равноправних. Како наводе у саопштењу достављеном „Политици“ изражавају надању забринутост због погоршања глобалне конфронтације која је прабена дубоком економском и друштвеном кризом у Европи, као и у свету. Свеобухватна криза се свакодневно по-

горшава и представља претњу за живот, мир и безбедност у свету. Забринутост је утолико већа што не постоје никакве веродостојне и искрене иницијативе за прелазак са колосека конфронтације на колосек султисног дијалог, дипломатије и детанга, наводи се у саопштењу.

„Лекције историје се не смеју занемаривати. Стање инертности и неразумевања разлика националних опасости, угрожава саме основе људског постојања. Сукоб у Украјини може се превазићи једино решавањем његових узрока. Мировни напори не смеју бити спречавани, нове घोшене завесе морају бити уклоњене, јези-ролне праске“, истиче се у саопштењу. Показани су историјских искустава Србије, укључујући и она из недавне прошлости, као и од искустава Европе, Београдски форум за свет равноправних упућује апел свим мировним удружењима, владама, као и међународним организацијама, а посебно ОУН, да покрену и подрже иницијативе за дијалог, дипломатију и детанг као једини исправан пут за спречавање глобалног сукоба који прети опстанку човечанства, наводе из Београдског форума.

М. Ђ.

6.

САРАДЊА СА МИРОВНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА У ЕВРОПИ И СВЕТУ

World Peace Council

Форум је угледан члан Светског савета за мир (WPC), о чему, између осталог, сведочи седница Скеретаријата одржана марта 2019. у Београду. Одржавамо редовне контакте са руководством ове признате светске организације и са бројним националним и другим организацијама у њеном чланству. WPC је редовно позиван на наше међународне конференције, достављали смо наша саопштења и обавештења, а наши представници учествовали су, када је то било могуће, на регионалним и светским скуповима, које је организовао WPC. Форум уплаћује симболичну годишњу чланарину, као нашу потпору раду WPC. Форум за мир у Европи, чије је седиште у Берлину, редовно на својој веб страници и недељном билтену објављује саопштења и текстове Београдског форума. Придружили смо се глобалној кампањи за укидање војних база САД и НАТО, међу којима и базе „Бондстил“ у Србији. Ту кампању води око 700 мировних организација и активиста из целог света.

У Торину (Италија) је изузетно активан *Forum di Belgrado Italia* који предводи господин Енрико Виња. На посебном сајту објављују се сви важнији текстови и апели Форума, а прикупља се и материјална помоћ (чланарина). Ангажовањем нашег члана Славољуба Матића, искусног дипломате, веома доброг познаваоца Италије и италијанског језика, ова сарадња је подигнута на виши ниво, ажурирају се текстови и размењују се информације. Такође у Италији активне су организације и њихови сајтови „Jugocoord“ „SOS Jugoslavia“ „SOS Kosovo Metohia“, које пружају хуманитарну помоћ угроженим Србима на Косову и Метохији.

У Швајцарској је значајна активност нама сродне организације „Mut zur Etik“ („Храброст за морал“) која има своје бројне пратиоце било кроз новине „Current concerns“ („Текућа питања“ издања на енглеском, немачком, француском језику), било кроз друштвене мреже и електронске медије.

Активна је комуникација са Португалским саветом за мир који је координатор WPC (за Европу), Кипарским саветом за мир, Мировним организацијама из Вијетнама. Посебно је у последњих годину дана активна комуникација са организацијама из Пјонгјанга (Северна Кореја), као и са бројим мировним организацијама из НР Кине.

Крајем јуна 2022. године, Његова Екселенција Лиу Чиенчао Министар департмана за међународне односе ЦК КП Кине, упутио је Форуму поруку најдубљег уважавања. У

поруци, министар истиче да свет данас пролази дубоке промене, невиђене у протеклом веку, наглашавајући да више него икада народи свих земаља жуде за миром, развојем, поштењем, правдом и win-win сарадњом. Објашњава да је у складу са ургентношћу тих промена на политичким странкама свих земаља већа одговорност у пружању оријентације, изградњи консензуса, промоцији развоја, јачању сарадње и унапређивању власти.

Министар г. Лиу посебно истиче да су Кина и Србија увек једна другу сматрале «гвозденим пријатељем» и уживале високо обострано политичко поверење, које и сада, упркос нестабилном међународном окружењу, чини њихове билатералне односе никада јачим. Департаман за међународне односе ЦК КП Кине ће наставити да подржава пријатељске организације цивилног друштва у Србији и Кини, како би кроз обострану размену и сарадњу, омогућио бројне добробити народима. Потврђује да је Кина јасно усмерена на даље остваривање изградње модерног социјалистичког друштва у свим аспектима и испуњавању задатих циљева.

У Ханоју, главном граду Социјалистичке Републике Вијетнам, је од 21-26. новембра 2022. одржан XXII Скупштина Светског савета за мир (WPC), на којој је учествовало више од сто представника из 57 националних и међународних мировних организација и антиимперијалистичких покрета и организација (WPC је основан пре 73 године). Скупштину су поздравили високи државни представници Вијетнама, између осталих и потпредседник Националног парламента. Из објективних разлога, представници Форума нису могли да се одазову позиву и учествују у раду Скупштине, али смо послали поруку са којом су упознати њени учесници.

Рад Форума представљен је и кроз Извештај WPC за регион Европе (било је укупно пет регионалних извештаја). Током Скупштине и након представљања регионалних извештаја, у богатој дискусији узело је учешће више од 50 делегата и гостију. Поздравни говори од пет међународних организација и структура, пренели су њихови представници: Рафаело Кардино члан председничког савета Светске трговинске организације уније (WFTU), Артиз Родригез, председник Светске федерације демократске омладине (WFDY), Ани Раја, потпредседница Међународне демократске федерације жена (WIDF), Џун Сасамкто, члан бироа Међународног удружења асоцијације демократских адвоката (AIDL), и Котазон Валдез из Азијско-европског народног форума.

Након организационих и финансијских извештаја, 22. Скупштина WPC је изабрала нови Извршни комитет који се састоји из 40 организација. На свом првом састанку нови Извршни комитет изабрао је 13 чланова Секретаријата, који се састоји од следећих покрета: Свеиндијска организација мира и солидарности (Индија), Грчки комитет за међународни детант и мир (Грчка), Португалски савет за мир и сарадњу (Португал), Амерички мировни савет (САД), Јужно-афричка мировна иницијатива (Јужна Африка), Палестински комитет за мир и солидарност (Палестина), Кубански институт за пријатељство народа (Куба), Кипарски мировни савет (Кипар), Сиријски национални мировни савет (Сирија), Судански савез мир и солидарност (Судан), Бразилски центар за

солидарност народа и борбу за мир (Бразил), Непалски савез за мир и солидарност (Непал) и Јапански мировни комитет (Јапан).

Током прве седнице новог састава Извршног комитета, Палаб Сенгупта у име Свеиндијска организација мира и солидарности је једногласно изабран за новог председника WPC, док су Танасис Пафилис и Ираклис Цавдаридис, поново, једногласно изабрани за функције генералног и извршног секретара, представљајући Грчки комитет за мир. Речи захвалности и поверења су Т. Пафилис и И. Цавдаридис упутили су Сокори Гомеш за 14 година доприноса у служби председнице WPC.

Извршни одбор је именовao и пет потпредседника из одговарајућих региона и то: Елиса Салвадор, председница Анголске лиге за пријатељство и солидарност народа (LAASP), Алферд Мардер, почасног председника Америчког савета за мир (USPC), Уонг Чу Лу, председника Вијетнамског савета за мир (VPC), Милан Крајча, председник Чешког мировног комитета (СМН), Јамшид Ахмади, координатор Асоцијације за одбрану мира, солидарности и демократије, Иран (ADPSD).

На седници Извршног одбора од 21. и 24. новембра 2022. пет нових организација придружиле су се Светском савезу за мир: Туниски савез за мир и солидарност, Кувајтски комитет за мир и солидарност, Мрежа борбе за мир и интернационалну солидарност SOLI Порто Рико, Мировни савет Западне Сахаре, Solidarwerkstatt Аустрија. Скупштина WPC је једногласно усвојила политичку декларацију.

7.

САРАДЊА СА ДРЖАВНИМ ОРГАНИМА, КЛУБОМ ГЕНЕРАЛА И АДМИРАЛА И ДРУГИМ УДРУЖЕЊИМА

Форум је одржавао континуиране контакте и сарадњу са државним органима, посебно са Министарством спољних послова, кабинетом Председника Републике, Народном скупштином Републике Србије, Министарством одбране, Министарством културе и информисања, Министарством за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Канцеларијом за КиМ. Редовно смо их обавештавали шта радимо, какви су наши ставови о најважнијим националним и међународним питањима, које су наше иницијативе и предлози. Сматрамо да је то обавеза Форума, као што сматрамо да државне институције морају бити отворене према нашим предлозима и апелима.

Настављена је интензивна и изузетно добра сарадња са Клубом генерала и адмирала Србије. Заједнички смо организовали више изузетно значајних скупова (промоција, трибина, округлих столова...) у Дому Војске Србије, усвајали апеле и упућивали их државним органима. Највиши представници Клуба учествовали су на више седница

Управног одбора. Скупштини Клуба, која је одржана 31. октобра 2019. године у Пожаревцу, присуствовали су Раде Дробац и Никола Чубрић. Редовно размењујемо наша издања: студије, књиге и публикације.

Клуб генерала и адмирала Србије доделио је спомен – медаље Живадину Јовановићу, Драгутину Брчину и Марини Чолић, Ово високо признање установљено је поводом 75 година победе над фашизмом и 15 година Клуба генерала и адмирала. Ово признање 24. фебруара 2021. уручили су: Миломир Миладиновић, председник Скупштине и Лука Кастратовић, председник Извршног одбора Клуба, у знак признања за допринос успешној сарадњи две независне, непрофитне и нестраначке организације у одбрани виталних националних и државних интереса Србије и српског народа, афирмацији слободарских вредности и традиције, као и за промоцију мира и равноправности.

Клуб генерала и адмирала Србије има у свом саставу 220 генерала и адмирала, и од свог оснивања 2005. године развија свестрану сарадњу са Београдским форумом и другим патриотским организацијама,

Настављена је и учвршћена је сарадња са нама блиским удружењима и организацијама, посебно организацијама везаним за Косово и Метохију: Удружење жена са Косова и Метохије, Покрет за Космет, Удружење киднапованих и несталих лица са Косова и Метохије, затим Друштво српских домаћина, Фонд „Борка Вучић“, Фондација „Сања Миленковић“, Удружење ратних добровољаца 1912-1918 и њихових потомака и присталица, Евроазијски безбедоносни форум.

Захваљујући Клубу генерала и адмирала Србије унапређена је сарадња са Домом Војске Србије и Медија центром „Одбрана“.Размењивали смо информације, позиве.

Подршку и сарадника Форум је имао и у члановима САНУ-а, Српској књижевној задрузи, Матици српској, Вуковој задужбини, Задужбини „Доситеј Обрадовић“, Коларчевој задужбини, Институту за међународну политику и привреду, Удружењу „Милутин Миланковић“, Матици иселјеника, и компанијама „Прогрес“, и Руском дому у Београду.

Форум има веома плодну, разноврсну сарадњу са Удружењем Бораца НОР (УБНОР) Нови Београд. Захваљујући његовом агилном председнику Ранку Спалевићу, Форум је партнерска организација у пројекту: „Култура сећања Новобеограђана“ и пројекту „Новобеоградски дани слободе“. У оквиру тога посебно је активно Удружење „Стара Бежанија“. УБНОР Нови Београд је Форуму доделио плакету. Преносимо речи и образложење председника Р. Спалевића:

Уважени чланови Беофорума, захваљујући вашем преданом, патриотском ангажовању, дајете изузетан допринос култури сећања и памћења, не само на овим просторима.

У години обележавања Устаничке 1941. посебно су лековити ваша доследност, истрајност, скупови и посебно публикације које су незаобилазно штиво чланова, посебно најмлађих учесника у нашим програмима.

Ми, чланови Удружења бораца народноослободилачког рата Нови Београд, посебно ценимо допринос који сте дали и дајете на очувању Места сећања - Вечна ватра, која је за нас један од главних оријентира у програмској и људској опредељености.

Наше Удружење жели да Вам се захвали за допринос култури сећања и у том смислу доделило вам је Плакету.“

Господин Никола Чубрић, члан Надзорног одбора, примио је у име Београдског форума, Плакету коју је доделило Удружење бораца народноослободилачког рата Нови Београд нашој организацији за досадашњу успешну и свестрану сарадњу. Пригодна свечаност одржана је 22. октобра у свечаној сали Скупштине општине Нови Београд поводом дана ослобођења општине Бежанија у Другом светском рату. Господин Чубрић је у име Форума захвалио на додељеном признању“.

Дугогодишњу и снажну потпору своје раду форум има у Удружењу „Фонд дијаспора за матицу“. Доктор Љиљана Вернер, председница УО Фонда дијаспора за матицу, на Годишњој скупштини Фонда, одржаној 24. септембра 2022. у Парохијском дому Храма Светог Саве (Београд), између осталог упутила је и следеће речи: „Овде користим прилику и да споменем важну сарадњу са Београдским форумом за свет равноправних. Та сарадња је обострано корисна и значајна. Значајна јер је Београдски форум обезбеђује Фонду услуге које су неопходне за функционисање Фонда.

У иностранству се Београдски форум афирмисао као организација која жели мир, отворенији и правденији свет, на основу поштовања међународног права и равноправне међународне сарадње. Прогресивни интелектуални кругови Западне Европе деле анализе и ставове Форума. О томе сведоче бројни позиви чланова Форума на учешће на интернационалним скуповима и сарадњом при доношењу заједничких декларација и закључака. У дијаспори Београдски форум ужива велики углед као патриотска организација, која доследно и упорно шири истину о српском народу и бескомпромисно брани националне и државне интересе Републике Србије и њених грађана.

Сарадања Фонда и Форума није случајна и не огледа се само у заједничком обележавању датумом почетка НАТО агресије на нашу земљу. Рекла бих, она је логична и значајна за чланове Фонда. Логична јер је у својим активностима, чланови нашег удружења се руководе истим принципима и начелима међународног хуманитарног права и међународних организација које осуђују војно и структурално насиље над цивилним становништвом и дискриминацију. Значајно је јер је Београдски форум извор инспирације и подршке у реализацији циљева наших чланова и то поготову Статута (тачке 3 и 4) у којима се ми обавезујемо да допринесемо очувању националног, културног и духовног индивидуалитета српског народа и ширимо истину о Србији и српском народу“.

8.

ФОРУМ У ДОМАЋИМ И СТРАНИМ МЕДИЈИМА

У овом извештајном периоду забележили смо квалитативан помак у присуству Форума и његових активности у медијима и јавности. Форум је постао део друштвеног и јавног живота у Србији, са јасним и препознатљивим ставовима са значајним утицајем. Уз велико ангажовање чланова Управе Форума, наше активности биле су присутне у медијима, јер ставови и активности Форума то заслужују и мислимо да могу бити од користи нашој држави и јавности. Недељник „ПЕЧАТ“ и његова редакција је редовно и свестрано, аналитички и професионално, готово у сваком броју у протеклом периоду, бележио и информисао своје читаоце и јавност о свим активностима Форума. Странице „Печата“ биле су отворене за ставове чланова и пријатеља Форума кроз бројне интервјуе и ауторске текстове (Ж. Јовановић, Р. Дробац, Д. Вучићевић, Р. Радиновић). „Печат“ је објављивао наше апеле, закључке, предлоге, иницијативе и декларације.

О раду Форума извештавали су и „Вечерње новости“, „Политика“, „Франкфуртске вести“, „Геополитика“, „Курир“, „Српски телеграф“, „РТС“, „РТВ“, ТВ „ПИНК“, ТВ „ХЕПИ“, Агенција „ТАНЈУГ“, „Радио Београд“ први и други програм. Посебно је важно што су ставови Форума имали велику проходност кроз електронске медије, сајтове, портале – Srbin.info, Fakti.org, NSPM, Novi Standard, Novi Magazin, Balkanist.ru, „Људи говоре“, „КиМ новине“ и други. Извештаје са скупова Форума објављивали су и у „Информатору“ УБНОР-а Нови Београд.

Форум је имао до сада незабележено присуство у кинеским медијима: „Чајна инвестмент“, „Жемин Жибао“, „Синхуа“, „Пиплс дејли“ (више интервјуа, изјава и ауторских текстова Ж. Јовановића и Р. Дробца), као и у другим страним медијима „Раша тудеј“, „Риа фан“, „Спутњик“, „Current Concerns“, „Јунге велт“, аустријска ТВ, немачка ТВ, Чешка ТВ, портал РТЛ и други.

ВЕСТИ
НЕЗАВИСНИ ДНЕВНИ ЛИСТ

Четвртак
8. oktobar 2022.
60
1000

СУМОРНЕ ТВРЂЕ АНАЛИТИЧАРА

СВЕТСКИ РАТ ВЕЋ ПОЧЕО!

ДОЈАКОВИЋ: Русија и Кина у НАТО обручу

РАЈИЧЕВИЋ: Хибридни сукоб

Дешавања у Украјини одређиће судбину човечанства, док се широм планете отварају нови фронтови

Свакога дана се у свету одигравају стотине сличних сцена. Све је то само војскама познати сукоб. Иако се не види, он је већ почео. Иако се не чује, он је већ почео. Иако се не осећа, он је већ почео. Иако се не види, он је већ почео. Иако се не чује, он је већ почео. Иако се не осећа, он је већ почео.

вечерње
НОВОСТИ

7. јун 2022. 70

Македонци без тапије на српску баштину

ОТКАЗАНА ПОСЕТА ЛАВРОВА

БЕСРАМНИ ДЕСАНТ НА НЕУТРАЛНИ БЕОГРАД

ЗАПАД У НЕКУ МИСТЕРИЈУ АТАКОВАО НАШЕ СУВЕРЕНО ПРАВО ДА РАБОТИМО БЕЗ И СА ИСКОЖИМ

ЈОВАНОВИЋ ПОДИЖЕ БАРИЈЕРУ ДИПЛОМАТАМА ИДЕ БИЛО НИ НА ВРХУНЦУ ЛАДНОГ РАТА

ИЗА КУЛИСА КУРТИЈЕВЕ ОДЛУКЕ ДА НЕ ДОЗВОЛИ ГЛАСАЊЕ НА РЕФЕРЕНДУМУ

Запад неће на Приштину

Премијерка Ана Брнабић критикује пасивне изјаве међународне заједнице поводом тога што је Србима ускраћено основно право, а Живадин Јовановић све то види као политичку игру

НАЈБОЉИ РЕПУБЛИКАНСКИ ПОЛИТИКАР

Ана Брнабић

Живадин Јовановић

Политика

Уносна печалба америчких генерала

За НАТО су деце болнице биле стратешки циљеви

ПОЛИТИКА

Дана 8. Октобар 2022. 1000

ЗАШТО ЈЕ ВАЖНО ПООТВРАЊЕ ЗАТВОРСКИХ САМОЦИЈА НА СЛОБОДНОМ ПУТУ ИЗ ОДЛУЖИВО ПРАВОСЛАВНО СРБИЈЕ

Дужа казна затвора боља од хемијске кастрације

Политика

Уносна печалба америчких генерала

За НАТО су деце болнице биле стратешки циљеви

Платим се саботажом на Балканском току

Уносна печалба америчких генерала

За НАТО су деце болнице биле стратешки циљеви

Највећи кинески пословни часопис CHINA INVESTMENT, у више бројева током 2022. године објавио је аналитичке текстове и студије Живадина Јовановића и Радета Дробца. Часопис се паралелно штампа на кинеском и енглеском језику и дистрибуира највећим пословним круговима у свету. Овај еминентни часопис има глобални утицај. У тексту под насловом „The world needs more constructive strength“ (број од 12. јула 2022.), у вези заштравања односа у свету Раде Дробац истиче да актуелни сукоб у Украјини није само непобитна потврда дубоких размимоилажења између два дела света која, овога пута, оличавају Руска федерација и Сједињене америчке државе, већ истовремено очигледан доказ да антагонизми између актуелне и настајућих супер сила почињу да се решавају силом. Сукоб у Украјини је у сваком случају последица стратегије доминације, експанзије и одвраћања које спроводи колективни Запад под вођством САД. Дробац додаје да треба подсетити да је безбедност недељива и једнака за све и свакога а не нечија привилегија на рачун других. У вези са актуелном ситуацијом у свету Дробац указује да се свет у овом моменту налази у превирању са очигледним опасностима да се ситуација даље компликује, тензије на глобалном плану појачају, са могућим трагичним и далекосежним последицама. Дробац објашњава да је овакво стање резултат предугог трајања система међународних односа заснованих, у великој мери, на неједнакости међу државама и народима и покушају неких од њих да међународне односе уреде на начин да одговарају само њиховим интересима и одбијања неких других да такав поредак и даље трпе. Наглашава да егоизам, политика протекционизма, дуплих стандарда и доминације над другима треба да остане у прошлости, којој и припада.“

观察与思考 | OBSERVATION AND REFLECTION |

The world needs more constructive strength

By Rade Drobac, Deputy President of Eurasian Forum for the world of equals

Today's world is in turmoil with obvious risks of further complications and increase of tensions on global level that can lead to the conflict of broader significance and possible major consequences. That is an outcome of the extended duration of the system of international relations based, on the one hand, on inequality between states and nations and of the attempt of some of them to organize the world affairs in only their own interest, and the retreat of some states to isolation that anyone. The inequality is the result of the operation of the privileged states, that support and practice domination, double standards, injustice, disregard of the international law, oppression, corruption, deception, exploitation, media manipulation and many other bad and negative practices. All these are almost always in favor of the privileged group of countries and impermanent by them. Consequences of such policies toward other countries are very serious. They exist in restriction of their political independence, dissimulation and degradation of their economic wealth and the limit of their possibilities to progress and develop.

If the majority of the world's countries search to change the actual situation and build the world community on a more positive and constructive basis, it have to be conscious of the strength of entrapment forces, of their long experience in resolving world affairs, interfere everywhere and corrupt important institutions and individuals. It should understand that the struggle for freedom and equality in international relations is far to be finished. To succeed it is important to understand that the progressive countries have the imperative to unite for a joint struggle against the oppression that last so long. The difference in position and, consequently, in the approach in relation to this issue by two opposite block of countries is a result of their historical path. Those two groups could be easily defined as former colonial powers and former colonies or, maybe more precisely, developed and developing ones. Although there are no precise criteria for the definition of "developed" and "developing" countries, it is broadly assessed that the

Rade Drobac

of the antagonism and the approaches to the international relations. But today, the difference in economic wealth, level of development and international influence is not anymore so big as it was. Combining previously connected factors, Investopolis team consider that, based on the research updated in April 2022, in 2020 the USA was the richest developed country on Earth, with a total GDP of \$20.95 trillion and China was the richest developing country on Earth, with a total GDP of \$14.71 trillion. We can agree or not, but we can't deny that China has high income, developed industrial base, has access to modern technologies, and needed to eradicate the poverty, in a most populated country of the world and, consequently, could be treated also as developed country. And not just China.

Nevertheless, that clearly demonstrates that the differences between the diverse groups of the countries exist, in their origins, their actual position and consequently in their political engagement. The roots of their differences are in the fact that the developed countries, colonial ones, got their wealth by exploitation and oppression of the colonized ones. Country to that, developing countries, many of them former colonies, were by centuries devastated and robbed by colonial states. They are, by that, natural enemies, in first place because former colonial power, independently of their rhetoric, still practice the same neo-colonial policies and doesn't want to renounce to their domination in the international relations and easy profits. The former colonies think that they have right to be compensated for the past exploitation, or at least to be free of further exploitation, what is not easy to achieve. The right question is if developing countries become strong enough to confront colonial ones seriously and get not just formal independence, but substantial one.

We are now precisely in one of those moments in which a number of states achieved certain capacity. That's a great economic, military and consequently political one, and is trying to challenge that

14 CHINA INVESTMENT
July 12, 2022

观察与思考 | OBSERVATION AND REFLECTION | 观察与思考

2022年07月12日 15

Овај часопис је у двоброју 19/20 из октобра 2022, објавио је текст Ж. Јовановића „Facing Reality and Addressing Causes“, који дајемо у прилогу Извештаја.

Чланови Форума одазвали су се на бројне позиве да гостују на радио и ТВ станицама. Наши ставови о спољној и унутрашњој политици, о Косову и Метохији, о агресији, односима са НАТО-ом и ЕУ, углавном се преносе коректно. Ставови Беофорума јавност прима као објективне, непристрасне и уговорне.

Ставови Београдског форума о актуеалним питањима све више су присутнији у медијимау Црној Гори, БиХ, Републици Српској, Македонији, Грчкој, Кипру, Турској, Русији, Немачкој, Француској, Аустрији, Индији, Бразилу, Канади.

Представљању удружења и идеја на друштвеним мрежама постало је обавезно за све оне кои желе да приближе свој рад постојећим или потенцијалним члановима. Њихов циљ је подстицање комуникације са потенцијалним младим члановима. Последњих пар година постало је готово обавезно да удружења тинк-танк-ови, као што је Беофорум, редовно одржавају своје странице на друштвеним мрежама, јер постоји све више корисника који проводе много времена на друштвеним мрежама и многи од њих сматрају да уколко вас тамо нема „не постојите“. Звучи оштро, али је и истинито, јер су друштвене мреже постале део нашег свакодневног живота и својим присуством на њима показујете да сте активни и да идете у корак са временом. Објављивањем ставова и саопштења Форума на друштвеним мрежама, брзо смо дошли до великог броја младих и образованих људи, корисника друштвених мрежа. На свим профилима прате нас око 3500 људи што нам је дало „ветар у леђа“ да је садржај који ми креирамо и њима важан, интересантан и релевантан.

Беофорум има своје профиле на следећим друштвеним мрежама:

Фејсбук: Београдски форум за свет равноправних
<https://www.facebook.com/beogradskiforum>

Инстаграм: @beogradski_forum
https://www.instagram.com/beogradski_forum/

Твитер: @beogradskiforum
<https://twitter.com/beogradskiforum>

Све Форумске актуелности, могу се пратити и ван друштвених мрежа, на нашем **сајту**
<https://beoforum.rs/>

Све наше видео записе са конференције, промоција, округлих столова, постављамо на **Јутјуб канал** <https://www.youtube.com/@beoforum3774/videos>

Укупан број сталних пратилаца (на дан 10. априла 2023. године):
Инстаграм 1151, Фејсбук страница Форума се свиђа броју од 1160 људи, а укупно нас прати на тој друштвеној мрежи 1185. Домети објава су већи од броја сталних пратилаца. Домет објаве означава укупан број људи који у реалном времену види и задржи се на

објави. Ту спадају и људи који не прате страницу, што је статистички значајније јер су то нове особе које су привучене садржајем.

Примери:

На инстаграму у децембру 2022. је укупно 2500 људи прегледало објаве, а у последњих 90 дана (ту је укључена и промоција Чосудовског која је највеће интересовање изазвала) укупно 3900 људи.

На фејсбуку је у децембру 2022. домет био 1900 нових особа које су прегледале објаве на страници (махом у вези са промоцијом књиге о ЕПС-у и кратке изјаве председника Живадина Јовановића) и 4 особе су кренуле стално да прате профил.

Твитер још увек није значајна мрежа у смислу пратилаца (24). Кратке твитер изјаве користимо као оквир за дељење на осталим мрежама, јер се показало да убедљиво највећу пажњу привлаче председникове кратке изјаве.

Публика је сличне структуре на обе мреже:

Пол: 57% мушкараца, 41% жена

Узраст: највише 25-35 година (готово 40%), међутим на фејсбуку највише прате и коментаришу, показују неки вид реакције на објаве мушкарци између 45-55 година док су на инстаграму то млади, студенти који спадају у категорију 18-24 године (19%).

Локација: највише Београд 40%, следе Нови Сад, Крагујевац, Ниш и Бања Лука.

После Округлог стола 23. марта 2023. године приметан је раст пратилаца и прегледа видео записа на јутјуб каналу. Издваја се излагање Николе Шаиновића (на дан 10. априла - 6.900 прегледа, проф. Др Миладина Шеварлића 2.600 прегледа и Живадина Јовановића 1.200 прегледа).

Администратори набројаних друштвених мрежа, сајтова и канала су: Андријана Тасков, Марина Круглова и Борислав Станојевић.

Сајт форума био је веома посећен, актуелан више него претходних година, са доста видео материјала, али и саопштења и ауторских текстова од којих су неки били ексклузивни. Медији, друге организације и удружења преузимали су ове текстове и дистрибуирали својим пријатељима и корисницима у Србији и иностранству.

Интернет сајт Форума са верзијом на енглеском и српском језику је унапређен, модификован и достигао добар квалитет, разноврсност и квантитет, ажурност и актуелност. Поред текстова о активностима Форума на унутрашњем и међународном плану, на сајту се редовно објављују и текстови истакнутих домаћих и страних аутора. Повећан је број посетилаца нашег сајта у земљи и иностранству, са свих меридијана и континената. Сајт Форума све чешће је извор информација за писане и електронске медије и друштвене мреже, мировне организације и активисте.

9.

ФИНАНСИРАЊЕ

Београдски форум финансира се од чланарине и прилога чланова, од продаје књига и од донација и добровољних прилога. Чланарина износи 1200 динара годишње и њен износ се није мењао од оснивања. Чланови који живе и раде у уностранству плаћају 50 евра годишње. Студенти плаћају симболичан износ чланарине у износу од 100 динара. Поред чланарине, чланови Управног одбора својим донацијама, прилозима учествују у финансирању ванредних потреба или хуманитарних акција Форума, а значајна је помоћ пријатеља Форума, појединаца, компанија из Србије. Донације из српског расејања (било појединаца или удружења) представљају значајну финансијску потпору првенствено за организовање међународних конференција, за штампање књига и текуће материјалне трошкове. Сви приходи се уплаћују преко банковног рачуна Форума (динарског и девизног).

Највеће расходе чине штампарски трошкови, закуп пословног простора и текућих материјалних трошкова. Трошили смо колико смо имали прихода, а о сваком динару и трошку водило се рачуна и штедело.

ПРИЛОЗИ ИЗВЕШТАЈУ О РАДУ

- **Прилог 1.** Раде Дробац: Поводом 20 година Београдског форума за свет равноправних (недељник «Печат», бр 620/2020)
- **Прилог 2.** Владимир Кршљанин: Београдски форум у пекиншки самит
- **Прилог 3.** Раде Дробац: Ако се Србија одбранила 1999., одбраниће се и сада («Политика» 23. Март 2020.)
- **Прилог 4.** Драгомир Вучићевић: Однос суседа током агресије («Печат» јун 2022.)
- **Прилог 5.** Ранко Р. Спалевић: Сећање на Кинеске новинаре жртве агресије НАТО
- **Прилог 6.** Вили Вимер: Први метак у Украјини испалио је НАТО 24. марта 1999.
- **Прилог 7.** Живадин Јовановић: Facing Reality and addressing causes (“China Investment” 19/2022)
- **Прилог 8.** Живадин Јовановић: Ултиматум (01. фебруар 2023.)
- **Прилог 9.** Ставови Београдског форума поводом “Предлога споразума ЕУ” (07. март 2023.)
- **Прилог 10.** Саопштење Београдског форума: “О санкцијама и дијалогу” (16. март 2023.)

ДРУШТВО

Национални и државни интереси на првом месту

ПОВОДОМ 20 ГОДИНА БЕОГРАДСКОГ ФОРУМА ЗА СВЕТ РАВНОПРАВНИХ

НАЦИОНАЛНИ СВЕТИОНИК

Током две деценије постојања и рада **Београдски форум** се афирмисао као осведочено патриотска организација, својеврсни светионик ширења истине и симбол отпора нападима на Србију и покушајима њеног тоталног урушавања у условима свеколике окупације

Пише **РАЂЕ ДРОБАЧ**

Унашој јавности и у дијаспори Београдски форум за свет равноправних стекао је статус извора веродостојних чињеница, аргумента, ставова и оцена о најактуелнијим дешавањима у земљи и свету и, због својих принципијелних ставова, запованих на стратешким и дугорочним интересима Србије и српског народа, сматра се институцијом од највећег поверења. У иностранству се цени и поштује као веродостојан фактор истине, прогресивна организација која се бори за мир и бољи свет, свет без рата, гресије, претњи, наметања, грехара, подметања, изабљивања

људи и покоравана других држава, једном речју – за слободу и равноправност. Током протеклих двадесет година упорно и предано брани интересе Србије и Срба и промовише истину и чињенице о њима а против насртаја оних који их угрожавају и који покушавају да своје интересе остваре на рачун интереса Србије и њених грађана. Својим јавним деловањем Београдски форум покушава да парира мору дезинформација, тенденционих оптужби и клевета на рачун наше земље и нашег народа, али и да својим идејама и визијама укаже на истинске државне интересе и на правце којим би овдашње власти требало да се крећу.

КУЋА ПАТРИОТА Као независно, невладино, непрофитно и нестраначко удружење грађана, од оснивања Форум окупља прогресивне интелектуалце, искрене патриоте, који својим угледом и оствареним резултатима најбоље говоре о Форуму, његовим циљевима и деловању. Међу члановима Београдског форума су академици, бивши министри, амбасадори, професори, дипломате, високи државни службеници, официри, угледни привредници, културни посленици, новинари и многи други. Сви они се несебично ангажују у Форуму са циљем залагања за националне и државне интересе Републике Србије и очување њеног територијалног интегритета и суверенитета, за њену политичку промоцију, економску просперитет и културну афирмацију, за мир, равноправност и сарадњу у свету на основу поштовања међународног права и равноправне међународне сарадње.

Форум окупља и бројне поштоваоце и пријатеље у земљи, дијаспори и иностранству, а посебно се истиче нобеловац Петер Хандке, који је присуствовао неким скуповима Београдског форума одржаним поводом сећања на злочин агресије НАТО-а на Срп.

Треба подсетити да је, 2000. године, након рушења патриотске власти, нова власт интересе Србије поинформисала са интересима западних сила, промови-

Београдски форум и пекиншки самит

Владимир Кришњанин*

У новембру 1999. предложио сам председнику Милошевићу да се дан после 4. конгреса СПС-а, заказаног за фебруар 2000, са страним делегацијама (с тим да буду позване не само левичарске, него и друге прогресивне и патриотске партије), одржи међународна конференција. Прихватио је.

Знао је, као и ја, да нам је наша одбрана од агресије изградила славу међу народима и њиховим напредним снагама широм света. А притисак Запада на нас је растао и требало је искористити сваку могућност да се наша међународна позиција ојача.

Конференција је одржана 18. фебруара 2000. године под називом „Међународни односи у новом веку – за свет равноправних“. Окупило се близу 100 високих делегација политичких партија и две међународне организације из око 60 земаља света. Инспирацију раду конференције дао је и сам Милошевић, који је у свом говору на конгресу позвао на глобално организован отпор глобалном насиљу.

На моју иницијативу (сећао сам се Форума „Сао Пауло“), предложио је да се овакве конференције одржавају, сваке године у другој земљи, али увек под називом „Београдски форум за свет равноправних“, ради концентрације идеја и политичких снага са циљем изградње света мира, слободе, равноправности и солидарности. Предлог је аklamацијом прихваћен. Био је то највећи и најзначајнији међународни скуп одржан у тој тешкој деценији у нашој земљи и један од најважнијих тих година у свету.

Следећег домаћина Београдског форума нисмо нашли, а задесно нас је 5. октобар.

Поводом друге годишњице агресије, 24. марта 2001, организовали смо међународну конференцију и под брендом „Београдски форум“ позвали критичке интелектуалце из целог света. Конференција је усвојила завршни документ под називом „Достојанством против варваризма“. Само недељу дана пред своје хапшење, председник Милошевић је примио стране учеснике те конференције у неколико група. Истовремено, на конференцији која је истим поводом одржана у Берлину, бугарски професор Велко Валханов

је увидео да се Милошевићу припрема судбина новог Димитрова, па је предложио оснивање Међународног комитета за одбрану Слободана Милошевића. У тај комитет је наредних дана ушла и већина страних учесника конференције „Београдског форума“.

У Београду је потом, на мој предлог, регистровано удружење „Београдски форум за свет равноправних“. Оснивачи су били 10 најугледнијих интелектуалаца тог времена, од Михаила Марковића до Драгоша Калаића. Тај „Београдски форум“ и даље постоји, потврђујући 20 година снагу ове идеје под руководством некадашњег са-

6. јула 2021, светски онлајн Самит Комунистичке партије Кине и политичких партија света, на коме су учествовали лидери преко 500 партија из преко 160 земаља, што је највећи скуп те врсте у историји човечанства. Самитом је председавао лидер КП Кине и председник Кине Си Ђинпинг, а у „првој поставци“ самита директно су учествовали и председник Јединствене Русије Дмитриј Медведев и лидер СНС-а и председник Србије Александар Вучић, као и страначки лидери који су и председници или премијери Јужне Африке, Казахстана, Аргентине, Вијетнама, Кубе, Зимбабвеа, Палестине, Пакистана, Филипина, Камбоџе, Мозамбика, Намибије, Конга, Шри Ланке, Боливије,

ривања демократије, то није само један стереотип.

Историјска достигнућа КПК и кинеског народа не би била могућа без великодушне подршке народа света.

Човечанство је данас поново на историјском раскршћу. Мора да се одреди између непријатељске конфронтације и међусобног поштовања, између деоба и сарадње, између „нулта суме“ и „вин-вин“ ситуације (у којој сви добијају).

Кинески успех, сматра Си, јасно говори у ком правцу треба ићи: људски род је интегрална заједница, а планета Земља је његова отаџбина.

Мултилатерализам је кључни концепт савременог међународног снетема и поретка. Међународна правила

недавно продужили. Он је подвукао и особит значај сарадње две земље у борби против вируса корона, која ће бити настављена у циљу помоћи земљама које су највише пострадале.

Три српске прогресивне и владајуће странке: Српска напредна странка, Социјалистичка партија Србије и Покрет социјалиста, учествовале су на пекиншком самиту.

Говорећи у главној расправи на самиту, председник Србије и СНС-а Александар Вучић је истакао да је век КПК – век највећих промена у историји човечанства и да је ова партија заувек изменила судбину Кине и лице света, насланајући се на више од 5000 година дугу традицију кинеске културе и цивилизације. Нема друге

венског министра иностраних послова, неуморног Живадина Јовановића.

На врхунцу агресивног униполаризма, чија смо били жртва, Србија је својим примером допринела да Русија и Кина донесу своје стратешке одлуке и да данас предводе другачији и бољи свет. Оне то чине, не толико политичком идеологијом, колико духовно-моралним вредностима и – резултатима, дакле снагом реалне моћи, снагом примера.

Најмоћнија економска сила на свету, Народна Република Кина, поводом стогодишњице своје Комунистичке партије, одржала је недавно,

Марока и Јужног Судана, као и председник Социјалистичке интернационале Јоргос Папаидреу.

У свом уводном излагању, које је обележило пекиншки самит, лидер КПК и председник Кине Си Ђинпинг је у најбољој кинеској традицији, изнео низ ставова – путоказа, који су звучали као пословце.

„Мирни развој је непоколебљиви циљ КПК.

Кина никада неће тежити хегемонији, експанзији или сфери утицаја. Демократија је право свих народа, а не ексклузивна привилегија неких. Постоји више путева и начина оста-

морају почивати на општеприхваћеним нормама, а не на вољи мањине. Сарадња између земаља треба да служи целом човечанству, а не хегемонiji одређених група – тако је Си у име КПК-а дао одговор на савремене изазове међународног поретка.

Председник Јединствене Русије Дмитриј Медведев је истакао да је СССР активно подржавао борбу кинеских комуниста, а руско-кинески односи данас су достигли највиши ниво у историји и наставиће да се динамично развијају на основу Споразума о добросуседству, пријатељству и сарадњи, чије су важење Путин и Си

партије или политичке организације у свету која се може похвалити оваквим резултатима.

„Србија и Српска напредна странка коју водим наставиће да снажно подржавају изградњу заједнице за будућност човечанства, зато што и ми у Србији чврсто верујемо у то да заједнички глобални проблеми налажу и захтевају искључиво заједничка решења остварена кроз мирољубиву сарадњу и координацију“, истакао је српски председник.

*Виши саветник у МСП-у Србије, бивши председник Међународне словенске академије

Ако се Србија одбранила 1999. г., одбраниће се и сада

Лист: ПОЛИТИКА

У поводу 21 годишњице агресије НАТО на нашу земљу, неопходно је да се поново сетимо свог зла које је тиме нането нашем недужном народу и нашој прелепој и напаћеној земљи. Током 78 дана бесомучних ваздушних и копнених напада убијено је око 3500 људи, рањено око 12500, половина од тог броја цивила, укључујући и 89. деце, земља и људи су затровани на дужи рок а материјална штета је немерљива. Али поред бола због тог дивљачког, срамотног и суровог чина, који је оставио тешке последице по целу нацију, које осећамо и дан данас и осећаћемо их још дуго, и материјално и у души, беса због неправде која нам је тиме учињена јер су разлози за њу лажни а повод измишљен и исконструисан, као и туге за нашим жртвама и тешким разарањима земље, треба да осећамо и понос. Ово стога што, упркос огромне несразмере у војној, економској, демографској и свакој другој снази у корист НАТО, објективно гледано, агресија на нашу земљу није успела. Упркос највишој војној технологији, бесомучним и безбројним „хируршки прецизним“ ваздушним нападима, даноноћне опсаде наше границе, СР Југославија се одбранила. Без обзира на огромну штету коју нам је нанео, чињеница је да НАТО није успео да у СРЈ уђе ни педаљ, нити је успео да у својим земљама, а ни у другим државама у свету, докаже оправданост своје агресије. Да је тако доказ су „Кумановски споразум“ и резолуција СБ УН 1244 која гарантује територијални интегритет и суверенитет СРЈ, данас државе наследнице Републике Србије, над целом својом територијом, укључујући и над КиМ. Да је рат изгубљен, тога не би било. Тога треба увек да се сетимо и од тога да полазимо у одбрани своје земље и њених интереса и у периоду који је пред нама јер ако смо Србију одбранили тада, у тоталном рату, одбранићемо је и сада. То је изузетно важно јасно рећи јер се многи већ две деценије, као и дан данас, упињу да докажу како смо у том сукобу поражени, како смо заувек изгубили КиМ, како је та „прича“ завршена, како не треба ни помишљати да га можемо вратити и да је најбоље да га „достојанствено“ препустимо окупаторима и терористима, а у новије време, бар да се са њима нагодимо у смислу да нам бар „нешто“ наше дају, а све остало наше задрже. Такви аргументи су део „ратне пропаганде“ срачунате да код нас створи дефетизам и песимизам. То се чини због тога што питање КиМ, супротно њиховим тврдњама, ни из далека није решено. Проглашење „независности Косова“ је правно ништавно, без обзира на признање тог нелегалног чина од једног броја држава и узурпације територије КиМ од стране, суштински, снага НАТО, које глуме снаге ОУН. Да је то проглашење правно ништавно доказује и чињеница да, осим западних сила, остале значајне државе света то нису признале. Исто тако, неке државе претходно дато признање сада повлаче и то постаје незаустављив процес. Лажна држава Косово не може да постане члан озбиљних МО јер је већина држава не признаје. Поред тога, глобална збивања у свету иду нама на руку, па САД и НАТО журе

да питање наше јужне покрајине решавају што пре и без учешћа других великих сила, пре свега Руске Федерације и Кине, што неће моћи..

Подсетимо се овом приликом да је та „непогрешива“ и „софистицирана“ ратна машинерија током сукоба, уместо правих циљева погађала макете, грејалице, акумулаторе, шпорете, мотке, покварене тракторе и слично. Уместо војске, погађала је одбачену и разбацану војну опрему, напуштене заклоне, лажна скровишта, напуштене бараке и друге лажне и намерно постављене циљеве. Опседала је нашу границу из правца Албаније, али није успела да пробије одбрану. То су чињенице и, неспорно, велика брука за такву и толику силу. Са друге стране, мало, или нимало, се говори о стварним губицима НАТО, у техници и људству а они нису били занемарљиви

И да не заборавимо да су све активности западних сила, а пре свега САД и НАТО, који су сами себе овластили да решавају „југословенску кризу“ биле и остале злонамерне, усмерене против Срба и Србије и њихових легалних и легитимних интереса, супротно међународном праву, правди и истини. Када помињем Србе, мислим на све оне Србе који су били расути по целој Југославији, по свим републикама и покрајинама, а када говорим Србија, мислим на нашу државу Србију, у каквој год да је државној форми била, јер је она, у суштини, била права мета свих напада западних сила, а не они који су са њом били у некавој државној симбиози. На крају, али не мање важно, нелегална и злочиначка НАТО агресија произвела је и тешке последице на мир у свету, међународне односе и међународно право и ни то не смемо да превидимо и да о томе ћутимо јер је агресија на Југославију ударила темеље потоњем понашању САД и НАТО према другим државама и постала шаблон у њиховим каснијим нападима на друге земље.

Раде Дробац

амбасадор у пензији

заменик Председника Београдског форума за свет равноправних

ОДНОС СУСЕДА ТОКОМ АГРЕСИЈЕ²

Драгомир Вучићевић, амбасадор у пензији и председник Скупштине Беофораума

Обележавајући двадесет трећу годишњицу агресије НАТО пакта, која је почела 24. марта, а престала 10. јуна 1999. године, у свести нашег народа је присутно и велико разочарење и болно сећање на безрезервно сврставање и укључивање у ту агресију свих суседа бивше Југославије, осим пријатељске Грчке. И бивше југословенске републике (Словенија, Хрватска, Македонија и Федерација БиХ), са чијим народима је српски народ живео у заједничкој држави више од 70 година, а младе генерације васпитаване у духу братства и јединства, активно су се сврстале на страну агресора. Уместо да као суседи притекну у помоћ, тадашње владе суседних земаља и бивших југословенских република, су безрезервно, а неке и са видним одушевљењем стале на страну немилосрдног агресора. „Ми смо са вама“, одјекивало је из званичних канцеларија наведених земаља, уз пружање свестране подршке и помоћи агресору.

Подршка суседних земаља разрађена је у току припрема за агресију, када су утврђени улога и задаци сваке од њих. Сходно томе, тадашње владе, или парламенти суседних земаља, су, на захтев НАТО и САД, одмах после почетка агресије, дале сагласност на неометано коришћење њиховог ваздушног простора и војних аеродрома, с тим што су Румунија и Бугарска дале на коришћење и своју путну и железничку инфраструктуру. Поред сарадње и помоћи на војном плану, НАТО је од суседних земаља и бивших југословенских република, захтевао стриктно спровођење санкција, које су биле на снази, пропагандну подршку медија према циљевима агресије и, посебно, неутралисање ставова и утицаја српских медија, посебно РТС-а, у току агресије.

Сврставајући се безрезервно на страну агресора, Мађарска је све своје потенцијале ставила на услугу НАТО, осим спремности слања својих војника на Косово и Метохију. Румунија је, поред уступања свог ваздушног простора и аеродрома, била укључена и у иницијативу за формирање тзв. балканских снага за брзе интервенције (заједно са Бугарском, Македонијом и Албанијом). Један од задатака тих снага је требало да буде њихово ангажовање у склопу евентуалне копнене операције против Србије (СРЈ). Бугарска је, поред уступања свог ваздушног простора, прихватила размештај логистичких јединица НАТО, без ограничења.

Једна од најактивнијих и најдиректнијих учесница у припремама и извођењу агресије била је Албанија, која је била центар за прихват, обуку, наоружавање и слање албанских терориста за нападе на Косову и Метохији. Са албанске стране је у току агресије извршен

² Текст је објављен у недељнику „Печат“ 24. 03. 2022 (бр. 707 и 708)

и неуспели покушај војне копнене операције на Србију (позната битка на Кошарама), од стране терористичке ОВК, у сарадњи и подршку од стране албанске војске и авијације НАТО.

Македонска влада је, поред уступања свог ваздушног простора и аеророма, прихватила и размештање снага НАТО на својој територији. Амерички и војници других земаља НАТО из Посматрачке мисије УН, која је била распоређена у Македонији на основу одлуке УН, и чији је мандат истекао 28. фебруара 1999. године, остали су у Македонији и после тог рока и ставили се у службу припрема агресије и њеног извођења. Са приближавањем агресије, број НАТО војника је повећаван, тако да је, уочи њеног почетка, у Македонији било 16.500, док је у току агресије њихов број нарастао на 20.000.

Сврставање суседних земаља на страну агресора је, у великој мери, олакшавало ратни поход НАТО-а против наше земље, јер су омогућени напади из свих праваца, повећавајући изненадност и ефикасност удара, смањујући истовремено опасност од сопствених губитака у људству и техници. За српски народ је то значило константну изложеност ракетама и бомбама агресора, повећан број жртава и огромна материјална разарања. На самиту НАТО-а, одржаном у Вашингтону, крајем априла 1999. године, поводом 50-те годишњице његовог оснивања, „земље прве линије фронта“ добиле су велике похвале и признање за свој допринос у агресији. Од званичника НАТО-а је изражено очекивање и инсистирање да те земље остану доследне на том курсу до краја агресије, што су оне ревносно и учиниле.

Владе суседних земаља и бивших југословенских република су се, такође, активно и ревносно укључиле у агресију, како због вазалног односа према САД и НАТО-у, тако и, посебно, због жеље да на несрећи српског народа остваре неке своје себичне интересе и циљеве. То се посебно односи на њихову тежњу да под што повољнијим условима обезбеде чланство у НАТО и Европској унији. Таква политика наишла је, међутим, на критику и значајан отпор у народу појединих суседних земаља, који нису желели да у историји буду забележени као саучесници у злочинима НАТО-а над пријатељским народом Србије. Према тадашњем испитивању јавног мњења, чак 70 одсто Мађара било је против коришћења мађарског ваздушног простора, аеродрома и војних база за нападе на Србију (СРЈ) од стране НАТО. У интелектуалним и опозиционим круговима Мађарске, чуле су се оштре осуде агресије и учешћа Мађарске у њој.

Када је у питању Румунија, њен тадашњи председник, Емил КонстантINESКУ, је у једној изјави рекао да је став Румуније према НАТО бомбардовању Србије (СРЈ), „одређен њеним европским опредељењем да ступи у НАТО и Европску унију“. Осећања румунског народа, са којим српски народ, у својој историји, није никада ратовао, била су сасвим друкчија. У једној анкети, спроведеној на самом почетку агресије, око 94 одсто Румуна се изјаснило против агресије и учешћа Румуније у њој, са захтевом за хитну обуставу рата против Србије (СРЈ). Само један одсто Румуна је одобравао агресију и учешће Румуније у њој. Један од најистакнутијих румунских писаца, Франуш Негу, у коментару за лист „Журнал Национал“, уз осуду званичног става Румуније, је написао: „Ми од сада заувек

немамо право да осуђујемо Јуду“, додајући да је румунска влада издала српски народ „и без тридесет сребрењака“.

Док је бугарска влада безрезервно стала на страну агресора, 70 одсто њених грађана изјаснило се против агресије и учешћа Бугарске у њој. У Софији и другим већим градовима одржавани су често масовни протести грађана, на којима је осуђивана агресија на Србију и учешће Бугарске у њој. Више од 200 генерала, адмирала и виших официра бугарске армије, у резервном саставу, у изјави за јавност, оштро су осудили бомбардовање Србије од стране НАТО, истичући да је тим нападом извршен „крвави државно - терористички акт, који се према Повељи УН и другим нормама међународног права, квалификује као агресија“.

Већи, или мањи отпори агресији НАТО постојали су и у бившим југословенским републикама, а нарочито у Македонији. Док је званична македонска власт јавно говорила о наводној неутралности Македоније, све време је сервилно служила НАТО агресору. Огромна већина македонског народа је, међутим, била уз српски народ. Масовни скупови протеста против агресије одржавани су често у Скопљу и другим већим градовима. Поред припадника српског народа, у тим протестима је учествовао и велики број грађана македонске националности, укључујући истакнуте интелектуалце и бројне уметнике. На масовном протесту у Скопљу, непосредно после почетка агресије, лидер Демократске партије Срба, Драгиша Милетић, поред осталог, је рекао: “Онај ко је дозволио долазак НАТО снага у Македонију, издао је македонски народ “. Протестима се придружила и Социјалистичка партија Македоније, која је у саопштењу за јавност осудила агресију и захтевала хитан престанак бомбардовања. Македонска влада, којој нису одговарали протести грађана, настојала је да репресивним мерама сузбије тај отпор.

Недвосмислено сврставање словеначке власти на страну агресора одражавало је, у почетку, осећања већине јавног мњења, јер је, према спроведеној анкети, 64 одсто грађана дало подршку агресији. Међутим, са одвијањем агресије, талас сумњи у њене праве мотиве и све већи протести у многим земљама, подстакли су и део словеначке интелектуалне елите и јавног мњења да се супротставе бомбардовању Србије (СРЈ). За разлику од словеначког државног врха и дела медија, који су наставили да до краја доследно буду на страни агресора, растао је број Словенаца који су били против. Међу њима је било више угледних словеначких научника, хуманиста и младих људи, који су, поред осуде агресије, осуђивали директно учешће Словеније у њој. Најактивнији појединац у осуди агресије био је, свакако, лидер Словеначке националне странке, Змаго Јелинчич, који је својим ангажовањем допринео ширењу истине о злочинима агресора над народом Србије. Протестима доброг дела словеначког народа, придружио се и Независни синдикат Словеније.

Када се ради о односу Хрватске, остаје забележено да је вече првих напада нас Србију (СРЈ) пропраћено видним одушевљењем грађана Загреба. Према извештавању српских медија, у појединим градским деловима је испаливање првих бомби и ракета од стране НАТО-а на Србију (СРЈ), поздрављено рафалном палбом, а у ресторанима се, међу пријатељима, радосно наздрављало агресору. Акцију НАТО-а су подржале све иоле

утицајне политичке партије и политичке институције. Тадашњи потпредседник ХДЗ, Ивица Пашалић, у једној изјави крајем априла је рекао да „Хрватска мора искористити тренутак када се свет обрачунава са нашим непријатељем, како би трајно ојачала свој међународни положај“. Мањи, или већи отпори агресији постојали су у редовима релативно малобројне српске заједнице у Хрватској, која је још увек лечила тешке ране од трагичног грађанског рата и прогона великог броја Срба, у операцијама „Бљесак“ и „Олуја“, 1995. године.

Бошњаци и Хрвати у Федерацији Босне и Херцеговине су све време активно и великодушно подржавали агресију, јер су у њој видели ефикасно средство за коначно разбијање преосталог дела Југославије. Они су полазили и од процене да ће агресија на Србију (СРЈ), истовремено, допринети слабљењу позиције Републике српске, доприносећи јачању позиција Федерације и изградњи унитарне БиХ. Одлуку о безрезервном пружању помоћи агресору и сарадњи са њим, представници муслманско – хрватске Федерације су донели без консултације са представницима српског народа, у заједничким органима БиХ, што је супротно Дејтонском спчоразуму и Уставу БиХ. Срби и руководство Републике српске, уз испољавање братске солидарности и оданости српском народу, најоштрије су осуђивали агресију и, у мери у којој је то било могуће, пружали несебичну подршку и помоћ.

Пријатељство за памћење

За разлику од безрезервног сврставања режима суседних земаља и бивших југословенских република на страну агресора, званична Грчка није подржала агресију, нити је у њој учествовала, а достојанствени и поносни грчки народ, био је све време срцем и душом уз народ Србије. Веран принципима правде и правичности, грчки народ је, без оклевања, храбро и јединствено стао на страну одбране народа Србије. Почетак агресије НАТО и експлозију првих ракета и бомби над Србијом (СРЈ), грчки народ је доживео као велику неправду и најтежи вид злочина. Грчки народ је био јединствен, како у најоштријој осуди агресије, тако и у испољавању искрене солидарности и пружању свестране подршке и помоћи братском народу Србије. Та осећања су делиле и бројне јавне личности, представници политичких партија, синдиката, образовних, научних и културних институција.

Већ трећег дана од почетка агресије, организоване су прве, спонтане и масовне демонстрације широм Грчке, посебно у Атини, Солуну, Пиреју, Аргостолију, на острвима – Крфу, Криту и Родосу. Учесници тих демонстрација носили су бројне транспаренте, на којима је најчешће писало: „НАТО напоље са Балкана“, „Даље руке од Србије“, „Америка убица народа“, Клинтоне, фашисто и убицо“. За време демонстрација у Атини, глумци у популарном атинском „Театру Хипократ“, прекинули су позоришну представу и у знак солидарности са српским народом запалили сто свећа. Том приликом је Хари Клин, један од најпознатијих грчких глумаца, изјавио: „Ми, уметници, а верујем да је са нама и читав грчки народ, палимо вечерас ових сто свећа у име милиона грчких душа, у знак

подршке српској браћи, на које сада падају бомбе. Заједно ћемо узвикнути да сви чују – Срби су наша браћа “.

Грчка јавност је током агресије била веома добро и крајње објективно обавештавана о свим последицама бомбардовања. Заслуга за то припада бројним грчким новинарима, који су, за разлику од многих њихових страних колега, извештавали са лица места, крајње поштено и професионално. Према резултатима једне анкете, објављене на почетку агресије, чак 97 одсто Грка је било против тог злочиначког акта, захтевајући њену неодложну обуставу. Настављање агресије праћено је све масовнијим народним протестима и оштријим осудама НАТО-а, посебно САД. Поред највиших представника политичких партија, синдиката и омладине, на протестним митинзима су често говорили високи локални званичници, истакнути интелектуалци, уметници, руководиоци удружења грчко – српског пријатељства, као и обични грађани. Посебно су били интензивни и масовни протести у: Атини, Солуну, на Пелопонезу, Кефалонији, на острвима Крфу, Криту и другде.

Поносан народ осуђује варваризам агресора

У пружању моралне подршке и помоћи народу Србије веома су били активни грчки уметници и њихова удружења. Поред многих других акција, као и активног учешћа у протестним скуповима, Удружење глумаца Грчке је 29 марта упутило грчком народу писану поруку, која је тог дана прочитана на масовном протестном скупу у Патри и на другим скуповима. У поруци је, поред осталог, речено: „Европа мора да се супротстави америчком фашизму, јер, због нечијих великих интереса, не смемо дозволити да пате мали народи“. Удружење уметника Грчке организовало је 26. априла, на чувеном централном атинском тргу – Синтагми, хуманитарни концерт, којем је присуствовало око милион Атињана. У програму, изведеном том приликом, наступило је више од педесет највећих грчких уметника. Међу њима је био и илегалдарни Микис Теодоракис, један од највећих савремених светских композитора и велики пријатељ српског народа (преминуо је 2. септембра 2021. године). Учествујући у програму, господин Теодоракис је са говорнице, поред осталог, поручио: „Агресијом на Југославију Вашингтон је потписао смртну пресуду мађународном праву. Чак ни нацисти нису радили то што они данас чине српском народу. Ми Грци морамо бити поносни, јер смо једини који уједињени кажемо НЕ варваризму “.

Иако тада у поодмаклим годинама, Микис Теодоракис је био учесник готово свих протестних скупова у Атини. Осим тога, био је један од оних угледних Грка који је дигао свој глас против агресије НАТО и јавно најоштрије осуђивао њене злочине. Лично потресен бомбардовањем и, посебно, цивилним жртвама, Теодоракис је, 29. марта, за време једне вечерње посете познатом музичком клубу „Хамам“, у Атини, уз извиње, одбио молбу присутних гостију да отпева нешто из свог богатог музичког репертоара, рекавши: “Не могу сада да певам, јер моје срце плаче за српском браћом, која су жртва агресије.“. Колико је и лично преживљавао злочине агресора над српским народом,

показује и његова снажна изјава поводом бомбардовања зграде Радио телевизије Србије, у којој је, поред осталог, рекао: “Напад на РТС је криминални акт без преседана“.

Остајући доследан у свом изузетном ангажману на страни народа Србије, Теодоракис је, на своју иницијативу, заједно са својим чувеним оркестром, 18. и 19. јуна 1999. године, својим авионом допутовао у Београд, где му је приређен срдчан и веома пријатељски дочек. Том посетом је желео да, још непосредније, изрази своје пријатељство и поштовање према народу Србије и његовој херојској борби против агресора, као и да се лично упозна са последицама тромесечне агресије. На крају посете, Теодоракис је, са својим реномираним оркестром, одржао концерт у свечаној сали Коларчевог народног универзитета, на задоговољство бројних поштовалаца и љубитеља његове музике.

У осуди агресије и пружању помоћи и подршке народу Србије, посебно се ангажовала и Грчка црква. Свети Синод Грчке православне цркве на челу са Архиепископом Атине и целе Грчке, Христодулосом, је, у изјави 30. марта, оштро осудио бомбардовање Југославије и трагичне последице тог злочиначког чина. У изјави од 24. маја, Архиепископ Христодулос је рекао: “Ерупција криминалног понашања НАТО и насиља против недужних људи у Југославији, показује сву отупелост западне хришћанске свести, која игнорише веру и историју читавог једног народа. Над народом Југославије се врши геноцид, који вође НАТО правдају тзв. „хуманитарним разлозима“.

Званични органи Грчке, суочени са масовним и снажним протестима грађана широм земље током агресије, настојали су да иду укорак са расположењем народа. На самом почетку агресије, тадашњи министар иностраних послова Јоргос Папандреу, у телефонском разговору са Мадлен Олбрајт, изразио је негодовање владе због напада на Југославију. Осим тога, влада је 26. марта 1999. позвала све земље чланице НАТО да обуставе бомбардовање Југославије и да се врате за преговарачки сто. Бивши премијер и почасни председник Нове демократије, Константин Мицотакис, је у изјави од 28. марта 1999., поред осталог, рекао да је „бомбардовање Југославије више од злочина, невероватна грешка, која истовремено наноси огромну штету и Југославији, и Европи и агресору“. У изјави од 27. марта, председник Грчке Костис Стефанопулос је рекао: „У грчком народу постоје огромне симпатије и топла осећања према поносном српском народу, који се храбро бори за своја права“.

Испољено незадовољство грчке владе према агресији, њени позиви за обуставу бомбардовања и успостављање мира, испољени на почетку агресије, изненадили су представнике америчке администрације и довели до затегнутости са грчком владом. Мадлен Олбрајт је у телефонском разговору са Јоргосом Папандреуом, 27. марта, оштро критиковала постављање грчке владе. Министар Папандреу је у току тог разговора остао при свом ставу, али је интервенција Олбрајтове изазвала велико незадовољство у јавности и додатно оснажила антиамеричко расположење у народу. Посланици грчког Парламента су, у праламентарној дебати вођеној 1. априла, „осудили агресију на суверену Југославију и затражили хитну обуставу бомбардовања“. Премијер Константинос Симитис је том приликом изјавио да „косовско питање мора бити решено на дипломатски начин“. У ускршњој поруци грчком народу, од 11. априла, председник Парламента Апостолос

Какламанис, осврћући се на агресију НАТО, још једном је изјавио „да га је срамота што је данас грађанин Европе“. Тадашњи министар правде, истакнути правник и хуманиста, Евангелос Јанопулос, у поруци министру унутрашњих послова Немачке, Оту Шилију и министру правде, Херти Дојблер – Гмелин, од 21. априла, као земљи која председава ЕУ, поред осталог, је рекао: “Бомбардовање Југославије, које је почело 24. марта, “представља ратни злочин, злочин против човечности и злочин против мира, који се не могу оправдати међународним правом, зато што стоји у директној супротности са њим“.

Уз активно залагање за обуставу бомбардовања и за политичко решење, грчка Влада је посебно водила рачуна да не буде увучена у непријатељске активности НАТО-а против Југославије. Тако је 15. априла, на састанку у Бриселу, одбијен захтев НАТО да Грчка уступи своје авионе за напад на Југославију. Исто тако, Влада је 21. маја одбила да турским авионима дозволи прелет грчке територије на путу за Немачку (тим авионима је требало да се превезу људство и резервни делови за турске авионе који су учествовали у агресији). На захтев више локалних самоуправа, донете су одлуке о забрани пристајања бродова НАТО у грчке луке. Било је и личних примера храбрости, отпора, пријатељства и љубави, према српском народу. Један од тих примера је поступак капетана Мариноса Рицудиса, заповедника војног брода грчке морнарице. Његов брод „Темистокле“ је, по наредби, из безбедносних разлога, упућен у Јадранско море. Када је стигао у Јадранско море, одбио је наређење предпостављених да учествује у бомбардовању Србије (СРЈ). У обраћању својим војницима рекао је: „Као православац, не могу да учествујем у нападу на братски народ“, што су војници прихватили са одобравањем. Окренуо је брод и вратио га у матичну луку. На предлог патријарха Иринеја, одликован је орденом СПЦ, а на захтев рађана Ниша, једна улица носи његово име.

У време агресије одржавани су чести званични контакти и интензиван дијалог између две земље, упркос настојањима агресора да се наша земља изолује. Поред званичних сусрета на високом нивоу, већи број делегација политичких партија, синдиката, омладине, општина, удружења новинара и појединих региона, посетио је нашу земљу у време агресије, у знак подршке и солидарности народу Србије. Дошло је и до братимљења неколико општина и то, углавном, на иницијативу грчке стране. Нарочито је била интензивна сарадања на културном плану. На иницијативу Управе реномираног атинског фудбалског клуба АЕК- а, а у знак подршке и солидарности са народом Србије, у Београду је 7. априла, одржана пријатељска фудбалска утакмица са клубом „Партизаном“. Заједно са атинским фудбалерима, у Београд је допутовао и један број чланова грчког Парламента. Они су са собом донели значајну хуманитарну помоћ у одећи, лековима и храни, коју су прикупили спортисти и Управа атинског клуба. Цео приход од утакмице (било је око петнаест хиљада гледалаца), дат је у хуманитарне сврхе. На иницијативу Фудбалског савеза Грчке, 27. априла је организована пријатељска фудбалска утакмица између Југославије и Грчке, у Солуну. Репрезентацију наше земље су чинили наши фудбалери, који су играли у грчким клубовима, а репрезентацију Грчке, најбољи фудбалери из тимова

северне Грчке. За тај меч је продато свих тридесет хиљада одштампаних улазница, а цео приход је дат у хуманитарне сврхе, у корист српског народа.

Несебична помоћ братског народа

Посебан вид пријатељског односа народа Грчке у време агресије, изражен је у његовом активном и несебичном ангажовању на прикупљању и даровању хуманитарне помоћи народу Србије у лековима, медицинској опреми, храни, одећи и новцу. У пружању те помоћи, учествовале су све структуре грчког друштва. Осим Црвеног крста, синдиката, политичких партија, појединих општина, разних професионалних удружења, и невладиних организација, у тој активности се посебно ангажовала и Грчка црква и њено свештенство, као и удружења грчко – српског пријатељства. Бројни и дуги хуманитарни конвоји, готово свакодневно, су стизали у све крајеве наше земље.

Међу уружењима грчко – српског пријатељства, најактивније било је Удружење Кефалоније, са седиштем у Аргостолију. Оснивач и председник тог Удружења је велики пријатељ српског народа, др Виктор Рухотас, који је студирао стоматологију на Београдском универзитету, где је и докторирао. Захваљујући његовом неуморном личном ангажовању, као и ангажовању других пријатеља српског народа у Кефалонији, све време југословенске кризе, посебно, за време агресије НАТО, у граду Аргостолију и другим местима, организоване су бројне манифестације солидарности, подршке и прикупљања хуманитарне помоћи народу Србије. Након звршетка агресије НАТО, др Виктор Рухотас је, одлуком Владе Србије, постављен за почасног Конзула Србије у Кефалонији.

Поред организованог сакупљања хуманитарне помоћи широм Грчке, у нашу Амбасаду су готово свакодневно долазили и обични грчки грађани, који су давали своје новчане и друге прилоге на име помоћи братском српском народу. Једна жена са Кефалоније, која није желела да каже своје име, је током агресије сваког месеца нашој Амбасади слала новчани прилог, у износу од око 120 евра. Као илустрацију тог изванредног пријатељства и људске тоpline, представља пример једног корпулентног, старијег Атињанина, који је једног дана, са штапом у руци, дошао у Амбасаду. Након што је у пријатељском разговору са амбасадором истакао да тешко пати због страдања братског српског народа, извадио је из свог џепа милион драхми (3.000 евра), и рекао: „Дајем ово за помоћ напаћеној српској браћи. То је оно што сам уштедео од пензије за моју сахрану, када време за то дође. Уверен сам, међутим, да је сада корисније да ту скромну суму доделим напаћеној српској браћи, који су жртве бахате силе и којима је тај новац сада потребнији“. На тај дирљив хумани гест узвраћено је топло и с великом захвалношћу, али су речи, из разумљивих разлога, застајале у грлу. На молбу да остави своје име и адресу, како би му Амбасада, у погодној прилици, узвратила одговарајућу пажњу, реаговао је крајње скромно и достојанствено: „Није потребно да вам дајем ни моје име, ни моју адресу. Зовите ме Никос“. Опростио се срдачно и са пуно људске тоpline.

Неопходно је и овом приликом потсетити на још једно племенито ангажовање грчког народа према српском народу. У сарадњи Црвеног крста Србије и Црвеног крста Грчке, од 1993. године, велики број ратом погођене српске деце (око тринаест хиљада), од осам до

шеснаест година, боравио је на одмору и опоравку у Грчкој, и то искључиво у грчким породицама. Углавном су то била деца из Републике Српске Крајине и деца протераних Срба из Хрватске и БиХ. Деца су упућивана на шестомесечни боравак у Грчкој, уз организовање и школске наставе на српском језику. Та активност је настављена и за време агресије, када је извештан број деце из Србије, превасходно из места која су била бомбардована, боравио у грчким породицама, у трајању од месец дана.

Ово подсећање на оно што је велики, племенити и пријатељски грчки народ, као мало који други, саосећао, изразио и несебично пружио народу Србије у време злочиначке агресије НАТО, вредно је трајног памћења и захвалности, како од стране данашњих, тако и од стране.

СЕЋАЊЕ НА КИНЕСКЕ НОВИНАРЕ ЖРТВЕ АГРЕСИЈЕ НАТО

Дан сећања на страдање кинеских новинара током агресије НАТО постаје и симбол заједништва и пријатељства два народа, кинеског и српског. У тој илегалној оружаног агресији 7. маја 1999. године почињен је злочин против мира и човечности бомбардована је, не случајно, Амбасада НР Кине од авиона САД. Погинули су кинески новинари Хи Хиши, Ђу Ђинг и Сао Ђинхуан. Уписали су се у наше трајно сећање и памће.

Наши народи су током своје дуге, слободарске историје били на удару истих империјалних сила које су у 19 и 20. веку кројиле политичку мапу света како на Истоку Азије, тако и на Балкану. Током Другог светског рата нашли смо се на удару сила Осовине – Тројног пакта: ми на удару сила Осовине предвођених нацистичком Немачком и фашистичком Италијом и њиховим сателитима; Кина на удару јапанског милитаризма.

Каснио је мир на крају Другог светског рата, као што све касни на Балкану. За нас је рат завршен тек 15. маја 1945. На Далеком Истоку рат је завршен тек 2. септембра 1945, када је и званично капитулирао Јапан.

Двадесети век памте наши народи по великим жртвама. Чувамо сећање на голготу Србије у Првом светском рату, геноцид почињен над Србима у Другом светском рату, страдање народа у СССР-у — 27 милиона жртава, холокауст упамћен по 6 милиона убијених Јевреја. Памтимо страдање преко 25 милиона Кинеза страдалих од руке јапанских завојевача. Прошли и овај век је и у знаку борбе за очувања територијалног интегритета обе пријатељске државе.

Страдање кинеских новинара само је део историје злочина светских завојевача. Сећање на овај злочин лековито је за освежавање памћења на односенаши народа. Ми памтимо помоћ НР Кине током до тада невиђених санкција тзв. међународне заједнице када смо добили изузетну помоћ кроз кредите и бартер аранжмане исказане у стотинама милиона долара. Памтимо и на сваком кораку доживљавамо принципијелну подршку НР Кине на међународној политичкој сцени, посебно у Уједињеним нацијама. Зато је Дан сећања на кинеске новинаре више од сећања на страдалнике током агресије НАТО. То је историјско памћење, историјско размеђе када се препознају истински пријатељи који су се и у овој години обележеној вирусом Ковид 19 потврдили: ваздушни мост са медицинском опремом и лекарском екипом успоставила је Кина. Кина и Русија били су часни изузеци у време када човечанство није показало људски ниво солидарности у сузбијању пошести, посебно онај технолошки и привредно најразвијенији део.

Све су то истински, људски разлози којима се руководе Удружење бораца НОР-а Нови Београд и Удружење „Стара Бежанија“ да се на трајан начин чува сећање на страдале кинеске новинаре као метафору вековне историјске судбине и потврђеног челичног пријатељства два народа. Од тог кобног 7. маја 1999. године кинески новинари су део наше историје и, посебно, памћења Новог Београда. Прошле године одали смо им почаст полагањем венаца и приређивањем вечери у Храму културе „Стара Бежанија“ када су, уз учешће акредитованих новинара кинеских редакција у Београду приређене изложба и пројекција документарног филма о бомбардовању Амбасаде НР Кине. Имали смо подршку Удружења новинара Србије, Београдског форума за свет равноправних, Клуба генерала и адмирала Србије. У настајању је лепа страница прошлости јер нас је све више који успостављамо однос према времену исписаном жртвама, борбом и солидарношћу непокореног света.

Овогодишњи програм обележавања Дана сећања на погинуле кинеске новинаре обележићемо на интернет порталима и полагањем цвећа на спомен обележје код некадашње бомбардоване зграде Амбасаде НР Кине. Део нашег Програма 75 година од победе над фашизмом биће остварен 2. септембра у Храму културе: у Соби сећања отворићемо сталну поставку фотографија и документа како о страдању кинеских новинара, тако и борби кинеског народа током Другог светског рата – све до коначне победе и успостављања НР Кине.

Сећање на страдале кинеске новинаре велико је сидро које нам омогућује поуздану, историјски проверену тачку ослоња у овом турбулентном времену, одредница је без које нису могући историјско сазнање и путоказ за неку будућу историју и неко будуће сећање и памћење.

Од тог кобног 7. маја 1999. године Син Синг, и Ћи Ћинг, дописници дневног листа Гуангминг жибао, и Сао Јунхуан, дописник Новинске агенције Синхуа, недељиви су део историје кинеског и српског народа. Трагедија кинеских новинара заувек нас је спојила.

Слава погинулим кинеским новинарима!

Ранко Р. Спалевић,

књижевник, члан Београдског форума - аутор пројекта „Култура сећања Новобеограђана“

Први метак на Украјину – испалио је НАТО 24. марта 1999.

уторак, 01 март 2022 00:00 | |

АГРЕСИЈА НАТО 1999

Био је то 24. дан у месецу. НАТО је 24. марта 1999. године, кршећи међународно право, покренуо агресорски рат против града Београда, који је био у дубоком миру, и Савезне Републике Југославије, ОЕБС је данима пре тога извештавао да је на Косову мирно. ОЕБС је своје извештаје прослеђивао својим чланицама укључујући и надлежне органе Немачке. НАТО је, на челу са водећом америчком силом, у претходних неколико месеци доследно радио на овом дану напада. Споразуми између САД и владе у Београду, који су били осмишљени да постигну мирно решење сукоба, били су у тој мери извртани за потребу доношења одлуке НАТО-а да ни они више нису стајали на путу рату против Југославије. Ратом против Југославије требало је истовремено елиминисати међународни мировни поредак који се манифестовао у Повељи Уједињених нација као резултату два светска рата. Апсолутно не поштујући Повељу УН и забрану насиља и рата која је њоме успостављена, САД и њени савезници покренули су напад. Ера америчког глобалног права јачега најављена је употребом немачких бомбардера против Југославије.

Први хитац у међународно-правно-противном рату Руске Федерације против Украјине испалиен је такође 24. марта 1999. у рату НАТО-а против Југославије. САД тада нису прихватиле само пропаст међународног права како би оствариле своје циљеве у Европи. Од тада је њихово схватање права потврђено чињеницом да није само међународно-правно-противном агресијом против Југославије уништено до тада важеће међународно право уз монопол УН на употребу силе. Тако је конференција у Братислави у априлу 2000, коју је организовао шеф америчког Стејт департмента, јасно показала да је рат против Југославије уствари створен један преседан. На то се од тада свака држава која жели да предузме акцију попут оне САД против Југославије може позивати. Тиме је Пандорина кутија била отворена и ниједна савезна влада у Бону/Берлину није отада ни покушала да точак разарања међународног права окрену назад. Свако ко је желео да се укључи у тадашњи политички живот Немачке знао је шта је мотивисало овај 75-дневни рат против Југославије. Његов главни циљ био је да се Руска Федерација отера далеко на исток од Јадранског мора. Русија више не би требало да буде у могућности да врши било какав утицај на своје традиционалне партнере у близини Јадрана. Међутим, конференција у Братислави је разоткрила још далекосежније циљеве. Према идејама америчке владе, изнетим на конференцији у Братислави, у годинама које су уследиле требало је предузети све да би се остварила два циља у јужној Европи. Прво је требало кориговати америчку погрешну одлуку из Другог светског рата, у то време је испуштена могућност да се америчке копнене трупе стационирају на Балкану. И то је требало да се исправи што је пре могуће. Међутим, није се радило само о потискивању утицаја Русије на подручје источно од Црног мора. Требало је и саму Русију избацити из Европе. За то је било потребно изградити нови зид између Балтичког и Црног мора. Западно од овог зида била би америчка територија. Источно од ње би могла бити Русија или неке друге државе. У

сваком случају, ова област више не би била сусед области под контролом Америке западно од овог новог трансконтиненталног зида.

Говор председника Руске Федерације, господина Путина, на пленарној седници немачког Бундестага 2001. био је, свесно или несвесно, руски контрапредлог плановима из Братиславе. који су доспели у јавност. Русија, рекао је председник, у складу са идејом „Европе као заједничке куће” која је само деценију раније изазвала еуфорију у Европи, пружа руку својим западним суседима. Али, рат против Југославије је истовремено имао и другу сврху. Немачке оружане снаге које су 8./9. маја 1945. морале да потпишу безусловну предају и чија је историјска слика о себи као традиционалном делу државног поретка тада претрпела непоправљиву штету, требало је да буду укључене у војну операцију коју је НАТО проценио као успешну. Ништа није толико важно као војно самопоуздање - тако се то тада процењивало у Бону. Али то нећемо наћи у документим

Сада је, 24. фебруара у рату Руске Федерације против Украјине проговорило оружје. У новинама је било све припремљено нешто пре Божића 2021. са извештајима о концентрацији руских трупа на руско-украјинској граници. Требало је то раније приметити. На пример, у извештавању о изјави америчког председника, господина Џоа Бајдена, о његовом руском колеги, господину председнику Путину. У месецима који су уследили, њему је било тешко да се осмехне на изјаву председника Бајдена да је он – Путин - „убица“. Али једном речено заувек је речено. Председник Бајден је убрзо по преузимању дужности намерно и без оклевања бацио рукавицу у лице и заоштрио је однос између САД и Русије. Међутим, на томе се ствари нису зауставиле, што су показали и посета Москви америчког државног подсекретара, госпође Нуланд, почетком октобра 2021. године и њени разговори са високим руским саговорницима. У свом говору пред почетак рата у Украјини, руски председник Путин је јасно ставио до знања да су САД Руској Федерацији ускратиле право на независну државу. Речено је да је посета госпође Нуланд одиграла одлучујућу улогу у томе. Развој од тада је, нажалост, превише познат. steht stellvertretend für das Ringen der Russischen Föderation um ihre eigenständige Existenz und dem Willen der USA, Rußland aus Europa herauszudrängen.

Управо веза актуелних дешавања у рату против Украјине са ратом против Југославије чини ту димензију јасном. Оно што се догађа на територији Украјине и на штету народа у Украјини, стоји на месту борбе Руске Федерације за своју самосталност и воље САД да избаце Русију из Европе. НАТО је тај који већ дуго покушава да искористи Украјину као врх копља против Русије, поготово што више и не крије у којој се мери, користећи рат против Југославије, из одбрамбеног савеза према Повељи УН, трансформисао у глобалну агресорску формацију. Да ли су у Москва морали да зажмуре на ово? Или на то што немачко оружје у рукама нацистичких батаљона у акцији против руских војника у Русији, одмах оживљава сећање на 1941. То би могао бити део калкулација оних који не траже хитно окончање рата, већ желе да дају одлучујући допринос коначном тровању односа између Русије и Немачке.

Све што Запад предузима откако је Руска Федерација, кршећи међународно право, напала Украјину, садржи у себи процену да ли било која мера за окончање рата, која би решавала познате разлике између Русије и САД, у себи садржи и захтев за повлачење руских трупа

и отклањање велике штете? Све досадашње мере Запада дају утисак да су санкције усмерене и на то да Братислава постане стварност у Европи. Чак и ако не треба поредити различите ствари, мора се указати на један суштински узрок светског рата у Азији и деловања САД против Јапана. Као у прави час, први пут је неколико дана раније пре почетка рата против Украјине на немачкој телевизији приказан филм о бици код Мидвеја. Филм је почео размишљањима јапанског адмирала Јамамота, пре јапанског напада на Перл Харбур, о томе шта се то заштрило између САД и Јапана. Како се испоставило неколико дана касније, то су биле речи на почетку рата усред Европе. Тешко да бисте то могли видети другачије. Ово укључује и утисак који је учинила посебна седница немачког Бундестага у недељу, 27. фебруара 2022. године. Политичка окосница и заштита немачких интереса изгубљени су и напуштени претходних сати.

Вили Вимер, бивши државни секретар 28. фебруар 2022 и потпредседник ОЕБС-а

Facing Reality and Addressing Causes

By Zivadin Jovanovic, President of the Belgrade Forum for a World of Equals (Beoforum) and the Silk Road Connectivity Research Center (COREC)

The world is undergoing historic changes. The most of the world nations strive to the world of sovereign equality, non-interference in internal affairs, freedom of choice of the path of development, equal opportunities and win win cooperation. In fact, they want democratic world order based on the international law equally applicable to all members of the world community, be they developed and militarily strong, or not. On the other side, western power centers representing smaller number of nations and countries, but being highly developed and military strong, have been trying to stop the trend of democratization of the world relations, to expand economically, militarily and in all other aspects, to impose their neoliberal, corporative system to everybody disregarding any specificities. In fact, they have been trying to impose their interests to the most of the world, to perpetuate privileges and hegemonism reinstating uni-polar World Order. Western power centers which have been used over decades to create realities by provoking illegal military aggressions all over the world nowadays pretend to disregard new realities brought about through peaceful development. Their shortsightedness and irrational resistance to inevitable historic changes is the source of the most serious dangers facing the mankind today.

The best for the world would be to openly look to the real causes of the present global tensions, conflicts and to address them in a responsible way. Arrogance, militarization, games threatening with use of nuclear armament, rounds of unilateral sanctions, alignments, exclusions

Zivadin Jovanovic

could hardly lead to any wise and reasonable way out of the present turmoil and uncertainty. The world has not got rid of the consequences of previous recessions, yet global economy has already entered new one, much worse than any previous in the period after the Second World War. Energy crises, two digit inflation, food crises, galloping cost of living are already part of new trends and reality. Hundreds of thousands of small and medium size companies in the EU have already been closed, announcing loses, unemployment, poverty, hardships. We are watching rivers of tens of thousands of people protesting in the streets of major cities in Germany, Czech Republic, Italy and other countries because of rising cost of living. Socio-economic problems are accompanied by radicalization of political scene. Recent changes of the governments in Italy, Sweden, Baltic

Republics and other countries show deepening of socio-political divisions and rise of the radical right. Resistance to oiling the conflict in Ukraine and rapid rise of military spending is also growing.

Some years ago, EU leaders proclaimed the policy of "Europe turning to herself", to its interests, autonomy and identity. Not much has been achieved in this regard since 1999, when Europe made historic mistake submitting herself to USA pressure to take part in the military aggression against Yugoslavia which, in fact, was the war against Europe herself. Today, in spite of all earlier oaths of devotion to own interests, Europe's autonomy in decision making, seems to be at the lowest level. The time is yet to come which will bring new generations of leaders capable of gaining some real autonomy for Europe. In the meantime, the unity of EU could hardly advance. Energy, market and raw materials deficit will probably further hinder EU development and unity. Hungary's leader Victor Orban has repeatedly called in public that EU sanctions against Russia be abolished if EU is to secure energy. Prime Minister Orban, certainly, is not alone among EU leaders, who do not believe in feasibility and rationality of sanctions, nor the sanctions are the only divisive issue. Military aid to Ukraine, looming new massive migration, particularly from Africa and energy crises may further hinder principle of consensus. After years of negligence toward the so called West Balkan (Serbia, North Macedonia, Albania, Montenegro, Bosnia and Herzegovina), leading EU member countries (Germany, France) are engaged in seemingly

new initiatives for stability and development. In addition to the Initiative called "Open Balkan" brought about by the leaders of Serbia, Albania and North Macedonia, Germany insists on own continuity and intensification initiative called "Berlin process".

In May this year French president Emanuel Macron proposed establishment of European Political Community (EPC) as a new format of political dialogue and cooperation. The first EPC Summit was held in Prague, the capital of the Czech Republic, on October 5-6 with participation of 43 European and some Caucasus' countries (Armenia, Azerbaijan and Georgia). Illegally seceded Serbia's autonomous province Kosovo and Metohija was represented (with reference to the UN SC resolution 1244), while, Russia and Belorussia have not been invited. Plenary and panels sessions dealt on security in the light of the current conflict in Ukraine, sanctions, cooperation in energy, infrastructure connectivity, new massive migration crises and other common challenges. No documents or decisions have been taken except that the new EPC summit will be convened next year in some other country.

Promoting dialogue and cooperation in this turbulent period full of some old some new challenges, looming global crises and uncertainties is certainly much needed and positive orientation. However, to be productive, dialogue should address causes of turbulences, challenges and crises. Dialogue certainly should not aim at isolation of anybody, deepening of trenches, or at erecting new walls for global divisions. It is quite logic, for example, that energy crisis should be considered in dialogue and cooperation with energy producers (OPEC plus), sustainable solutions could hardly be reached through dictate of prices by consumers. Massive migration crises should be regarded as red light reminder for more intensive investments and development of underdeveloped countries, rather than through repressive measures and steel frontier walls. Equally, security and

cooperation of Europe is unimaginable without dialogue and cooperation with Russia and Belorussia. At this stage of global changes it is of crucial importance for the future of humanity to understand that the era of domination, hegemonism and exclusiveness has ended and that inclusive dialogue, partnership and win win cooperation are inevitable for humanity to prosper.

EU and USA have been pressing Serbia, for some time now, to reduce, if not completely abandon strategic partnership and cooperation with Russia and China, falsely claiming that those countries apparently spread "malign influence" over Serbia and the region. In fact, USA and EU pretend that the Balkan and Serbia are in their sphere of influence and consequently must follow their geostrategic interest, including their strategy of expansion to the East and "containment" of Russia and China. They claim that Serbia as EU candidate shares "same values" with the West, that Serbia to qualify for EU membership should adhere and respect EU "common foreign and security policy", that Serbia should stop importing Russian and Chinese military equipment, that Serbia "naturally" belongs to the West, that Serbia sooner or later should be member of NATO and so on. These pressures and blackmails have been intensified recently with open demands that Serbia although only candidate for the EU membership, must join EU sanctions against Russia. Serbia has successfully resisted those pressures and blackmails which include, among others, threat of suspension of accession negotiations. This means, inter alia, that Serbia would lose some donations, soft loans, budget assistance for alleviating losses provoked by high cost of gas and alike. In addition, secessionists' leadership in the Serbia's Autonomous Province of Kosovo and Metohija is completely under control of USA and EU and often exploited for additional pressures against Serbia and Serbs living there. On the occasion of China's National Day, Serbia's president Aleksandar Vucic

has just declared that, in spite of all the pressures from the West, Serbia remains steady "steel friend" of China which has been supporting and helping Serbia in the most difficult periods. He said that Chinese companies in Serbia employ over 20,000 employees and rank among the largest Serbian exporters. He repeated invitation for a new state visit of the President Xi Jinping to Serbia.

One of the most serious consequences of the current disruption of lines of supply and trade will be food crisis hitting hard African, some Asian and other countries. Serbia has already made arrangements to supply certain African, as well as some other countries with wheat, maize and oil from own surplus production. In addition, Serbia's seed producers have over years gained positive experiences from producing maize seed in Africa, especially in Zambia and Angola, which could be used and expanded now in cooperation with some other countries involved in development in Africa, such as, China, Russia and Brazil, for example. In parallel, there is need for additional efforts to supply fertilizers to the countries of Africa with basic natural conditions for maize, wheat and grain production.

Historic achievements of China conducting the CPC strategy of reform, opening up and innovative development laid down firm and lasting foundations for a new journey toward its second centenary goal of building a modern socialist country in all respects, centered on new expectations of the people. Chinese path of building socialism with Chinese characteristics, will steadily lead toward further modernization of China and the rejuvenation of the Chinese nation. At the same time, socio-economic, scientific, technologic and cultural achievements of China represent important contribution to building a community with a shared future for mankind and broaden global experiences. It is widely believed that China will continue to further advance in all fields and all aspects meeting the needs of own people and at the same time creating new opportunities for the

world prosperity.

In 2021, China has completed the building of a moderately prosperous society in all respects and embarked on the great journey of developing China into a modern socialist country that is prosperous, strong, democratic, culturally advanced, harmonious, and attractive. Going forward, China's strategy of opening up and self-reform will, beyond any doubt, reach wider and go deeper to promote international cooperation towards a win-win result.

Chinese strategy on building Socialism with Chinese Characteristics has enabled China unprecedented socio-economic, scientific, technological and cultural development. For decades now China has maintained the highest GDP rise, speedy implementation of the newest technologies of the Fourth Industrial Revolution, including 5G, AI and green development. This strategy made China powerhouse of the development of Asia and the most important singular contributor to the rise of global GDP, greater than the contribution of EU, USA and Japan together. China has become the leader of global trade and the second strongest world economy. At the same time, China is unique country which has eliminated poverty of dozens of millions of own populations, and at the same time helping other nations in alleviating poverty. One of the newer illustrations of China's solidarity and assistance to the poorest countries was the decision to waive 23 interest free loans to 17 African countries, due in 2021.

Thus, China has become shining example of constructive and responsible member of the world community approaching development and progress in interaction, cooperation and solidarity with other countries and other nations. If, more or less, all agree that peace and security are indivisible then, logically, all should agree that development and prosperity are indivisible too. If security of particular countries should not be provided on account of the security of others, the development and wellbeing of certain countries

must not be based on account of the development and wellbeing of other countries, the least, through grabbing by force or illegal malpractices, of natural resources of less developed and militarily weaker countries. Lessons from the global financial and economic crises 2008-2012, from the struggle against Covid 19 pandemic, from imposition of unilateral sanctions, should not be forgotten, misunderstood nor misinterpreted: in the globally interconnected and interdependent world nobody is self-sufficient, exempted, almighty, isolated. Global calamities, challenges and goals in order to be resolved should be faced by global, coordinated approach. All should have learned by now that arrogance, erecting of new fences, curtains, walls or unilateral sanctions always do backfire.

In this period of many global challenges, rising risks of confrontations and conflicts China reinforces its constructive efforts for dialogue, detente, and peaceful resolution of all disputes, for respect of international law and UN system. While certain international political, economic and military integrations have been intensifying narrative of militarization, confrontation, divisions and sanctions, China has been pursuing policy of dialogue, partnership, development, coordination and win win cooperation. BRICS summit in Beijing, in July this year and SCO Summit, in Samarkand, in September, constructive final documents adopted there are but two most significant and telling of the positive and responsible policy of China and her partners.

Right of all nations to freely choose paths for own socio-economic and cultural development and the system of self-governance is one of the basic principle of peaceful coexistence. In practice, this means full respect of specificities of each nation, respect of particular history, culture, tradition and overall historic experiences. This approach is compatible with universal values of freedom, dignity and self-respect. If humanity is to exist and prosper there must not be any prescriptions from any side what

path of development and what socio-economic system should be good for other nations. Freedom of choosing paths of socio-economic development cannot be replaced by readymade models, the least by the model of liberal corporative system which has clearly exhausted any possibility for progress of humanity.

Democracy is not commodity to be exported from and by the developed West, predominantly with colonial and neo-colonial records, to the developing nations of East and South of our planet. So called "color revolutions" presented by the western propaganda as "democratization" and "defense of human right", in fact, have been bare tools of expansion of western domination and hegemonism. Real objectives of such "exporters" have always been to expand control and exploitation of natural and human resources (energy, strategic minerals, markets, and infrastructure) of other countries in order to provide extra-profit as the basis for perpetuation of less and less sustainable, multinational, corporative liberal system. Even, if the "democracy" and "human rights" are taken for face value, one should try to see how these values function in daily practice of so called "democratic", or "political West" which pretends to export them. In many of them racial, social and other forms of discrimination are systematic features and the democratic institutions, such as parliaments, for example, are reduced to mere rubber stamping places for decisions adopted by behind-the-scene, narrow groups, nowadays frequently dominated by military-industrial corporative sectors.

China has become key factor in the struggle for just and inclusive world order based on full respect of sovereign equality of all nations as well as on the principal of noninterference in internal affairs of other countries. Respecting these principles in practice, China gained close friends and reliable partners in win-win cooperation all over the globe. In this regard, China, Russia and other countries of growing potentials for development became leaders of the new, multipolar,

inclusive and just World Order.

Continuing to support the system of UN, which is vitally important for peace, security and development, China has become leading factor of new, democratic and inclusive institutions and organizations such as Shanghai Cooperation Organization, BRICS, New Development Bank, Asian Bank for Infrastructure Development. In the same direction, president of China and secretary general of CPC Xi Jinping presented in 2013 Global Belt and Road Initiative for the development of modern global infrastructure, global interconnectivity and global economic development along BRI. China+17 CEEC framework of cooperation became integral part of BRI. The BRI has become unique, inclusive global integration open to everybody without any restrictions or political preconditions. We believe that the forthcoming 20th CPC National Congress will reinforce BRI and China+17 CEEC framework of cooperation as the long term sustainable answer to the global development needs, socio-economic challenges including looming global economic recession. At the same time, BRI will continue to serve objectives of peace, peaceful solution of all problems, opposing any form of confrontation, domination or hegemonism.

Serbia and China are traditional friends and close partners in all spheres of bilateral, multilateral and international cooperation in general. They share same objectives of peace, dialogue and cooperation on the basis of equal mutual interest. They support each other in international forums, defending mutually basic principles of sovereignty, territorial integrity and noninterference in internal affairs. Serbia supports One China policy considering Taiwan being integral part of Peoples Republic of China and China supports One Serbia policy with the province of Kosovo and Metohija being integral part of Serbia. In 2016, president Xi Jinping made historic state visit to Serbia which became a corner stone of Comprehensive strategic partnership

between Serbia and China. Douzaines of intergovernmental agreements have been signed and since then implemented. Today, China is one of the most important partners of Serbia. Chinese companies run the largest steel work factory and the largest copper and gold mining in Serbia. They have constructed bridges, factories, power plants and hundreds of kilometers of modern highways interconnecting Serbia with other countries in the region. Chinese companies have been constructing high speed railway Belgrade-Budapest (Hungary), part of which (Belgrade- Novi Sad) has become operational this year. Two countries have abolished visa system in both directions and negotiations are under way to abolish customs tax by the end of this year. To further intensify people to people exchange, China has recently constructed in Belgrade the largest and the most beautiful Cultural Center in this part of Europe.

We recall great contribution of China to the global struggle against COVID-19 Pandemic. While still fighting to put pandemic under control in own country, Chinese government has been engaged in many countries around the world, especially in the developing countries, unselfishly helping them to control and stop expansion of pandemic. This was yet another great example of Chinese understanding and solidarity with other nations. Serbia will always remember great assistance and support of China in the period of pandemic. Chinese doctors and medical specialists had been working hand in hand with Serbian doctors all over Serbia saving lives of our citizens. We are grateful that two testing laboratories and one factory producing vaccines, have been supplied to Serbia by China.

China has become strategic partner of European Union regarding China+17 CEEC framework of cooperation as the bridge of economic, technological and cultural cooperation between Asia and Europe. This form of cooperation is mutually beneficial contributing to the alleviation of uneven economic and technological development between East and West Europe.

Current instability in Europe should not be used to justify any slowdown of cooperation. Just the opposite, broader cooperation and stronger efforts to eliminate disruption of flow of goods – is in the common interest of China and Europe (EU), in the interest of removing causes of destabilization and of returning to normalization. In this regard, Serbia being active participant in China+17 CEEC framework of cooperation, will certainly play positive role.

Serbia and China do have similar approaches to the current destabilizing processes. Both of them support solution of all problems by peaceful means and dialogue which, in order to be successful, must address causes of instability. Both are against any form of expansionism, exclusivity and hegemonism. The New multipolar and democratic World Order has to be based on sovereign equality, territorial integrity and principals of peaceful coexistence. Both countries consider peace and security being indivisible foundations for global development and prosperity. To avoid broader conflicts, to return to 2030 UN Development Goals, the principal to equal security of all countries must be reinstated and fully respected in practice. New divisions, new blocs, new alignments, new curtains and walls could hardly be answers to the needs and strives of humanity.

In this regard, we attach the highest importance and fully support the Global Development Initiative (GDI) and the Global Security Initiative (GSI) of CPC Secretary General and President of the PR of China Xi Jinping. These Initiatives reflect essence of Chinese strategy of peace, inclusive development and cooperation. No doubt, they have aroused great hopes in the world community that further confrontation and risks of global conflict should and will be avoided. The best place to continue and reinforce such efforts is Organization of United Nations as the universal and irreplaceable peace and security forum. We all need stronger and more efficient UN system, and not a playground for abusive power politics. ☑

面对现实 解决问题

在这个充满新旧挑战、日益逼近的全球危机和不确定性的动荡时期，促进对话与合作无疑是非常必要的，也是积极的方向。然而，要想富有成效，对话应该解决造成动荡、挑战和危机的根源

文 | 日瓦丁·约万诺维奇 (Zivadin Jovanovic) 贝尔格莱德平等世界论坛、丝绸之路互联互通研究中心主席 翻译 | 王晓波

世界正在经历历史性的变化

世界上大多数的国家都致力于实现一个主权平等、不干涉内政、自由选择发展道路、机会平等和合作共赢的世界。事实上，它们希望以国际法为基础的民主世界秩序能够平等地适用于国际社会的所有成员，无论它们是否发达或者军事强大。但是，另一方面，代表少数国家和民族，高度发达且军事实力强大的西方权力中心，一直在试图阻止世界关系民主化的趋势，他们在经济、军事和所有其他方面进行扩张，并将其新自由主义和公司制强加给每个国家，完全无视其他国家的特殊性。实际上，它们一直企图将自己的利益强加给世界上的大多数国家，以维护其特权地位和霸权主义，并且恢复单极世界秩序。几十年来，西方权力中心被用于通过在世界各地挑起非法军事侵略来制造现实，而如今，它们又假装无视和平发展所带来的新现实。它们对不可避免的历史变化的短视和非理性抵抗是当今人类面临的最严重危险的根源。

对世界来说，最应当的做法是毫不隐瞒地寻找造成目前全球紧张局势和冲突的真正原因，并以负责任的方式加以解决。几乎可以肯定，傲慢、军事化、威胁使用核武器的把戏、一轮又一轮的单边制裁、结盟和排斥无法提供任何明智和合理的方法来摆脱目前的动荡和不确定性。世界尚未摆脱以往衰退造成的

日瓦丁·约万诺维奇
(Zivadin Jovanovic)

南斯拉夫和塞尔维亚外交官；1998-2000，担任南斯拉夫社会主义联邦共和国外交部长；曾几次访问中国，1999年受到中国国家总理朱镕基的接见。祖国和侨民理事会联盟、贝尔格莱德平等世界论坛、丝绸之路互联互通研究中心联合创始人，曾参加在深圳举办的丝绸之路智库协会的成立大会以及其他一些在中国举办的国际会议，撰写了几本著作。

后果，可是全球经济已经又一次陷入新的衰退，而且这一次比第二次世界大战后的任何一次衰退都要糟糕得多。能源危机、高达两位数的通货膨胀、粮食危机、飞涨的生活成本已经成为新趋势和现实的一部分。欧盟数十万家中小型公司已经关门，宣布亏损、失业、贫困和困难。我们看到成千上万的人在德国、捷克共

和国、意大利和其他国家的主要城市的街道上抗议，因为生活费用不断上涨。社会经济问题伴随着政治舞台上的激进主义已经暴露出来了。意大利、瑞典、波罗的海共和国和其他国家最近出现的政府更迭也表明，社会政治分歧在加深，激进势力开始抬头。与此同时，针对为乌克兰冲突鼓劲和军事开支迅速增加的抵制也在增加。

多年前，欧盟领导人宣布了“欧洲自力更生”的政策，旨在维护其自身利益、自治和身份认同。可是自1999年以来，它在这方面取得的成就并不多。而且当时屈服于美国对其施加的压力，欧洲犯了历史性错误，介入了对南斯拉夫的军事侵略，事实上，这是对欧洲本身的战争。现在，尽管仍在强调所有早期的捍卫自身利益的誓言，但欧洲的决策自主权似乎已处于最低水平。新一代领导人能够获得一些真正的欧洲自治权的时机尚未到来，而且欧盟的团结也几乎无法推进。能源、市场和原材料的不足可能会进一步阻碍欧盟的发展和团结。匈牙利领导人维克托·欧尔班多次公开呼吁，如果欧盟想要确保能源安全，就应取消其对俄罗斯的制裁。显然，欧尔班总理并不是欧盟领导人中唯一不相信制裁的可行性和合理性的人，而且制裁也不是唯一引起分歧的争议。对乌克兰的军事援助、即将到来的新的大规模移民，特别是来自非洲的移民，以及能源危机都可能更

加妨碍共识原则的达成。在多年来对所谓的西巴尔干半岛（塞尔维亚、北马其顿、阿尔巴尼亚、黑山、波黑）的忽视后，欧盟的主要成员国（德国、法国）正在采取看似新的稳定与发展举措。除了塞尔维亚、阿尔巴尼亚和北马其顿领导人提出的“开放巴尔干”倡议外，德国还坚持其自己的连续性和强化倡议，即“柏林进程”。

今年5月，法国总统伊曼纽尔·马克龙提议成立欧洲政治共同体（EPC），作为政治对话与合作的一种新形式。欧洲政治共同体的首次峰会于10月5日至6日在捷克共和国首都布拉格举行，43个欧洲国家和一些高加索国家（亚美尼亚、阿塞拜疆和格鲁吉亚）参加了峰会。非法脱离塞尔维亚的科

索沃和梅托希亚自治省派代表出席了会议（根据联合国安理会第1244号决议），而俄罗斯和白俄罗斯却未受到邀请。全体会议和小组会议重点讨论了安全问题，包括乌克兰当前的冲突、制裁、能源合作、基础设施建设的连通性、新的大规模移民危机和其他共同面临的挑战。除了决定明年将在其他某个国家举行新的峰会外，会议没有形成任何文件或决议。

面临新旧挑战 世界各国应加强对话与合作

在这个充满新旧挑战、日益逼近的全球危机和不确定性的动荡时期，促进对话与合作无疑是非常必要的，也是积极的方向。然而，要想富有成效，对话应该解决造成动荡、挑战和危机的根源。对话绝不应该旨在孤立任何国家，加深分歧，或者针对全球出现的分歧而筑起

新的高墙。这是非常合乎逻辑的，比方说，能源危机应该在与能源生产国（欧佩克等）的对话和合作中予以考虑，消费者很难通过控制价格来达成可持续的解决方案。大规模移民危机应被视为是对欠发达国家进行更密集投资并且促进其发展的红灯警示，而不是采取压制的措施和在边境筑起坚固的高墙。同样，如果没有俄罗斯和白俄罗斯的参与，欧洲的安全与合作是难以想象的。在全球变化的这个阶段，至关重要的是必须认

“

几十年来，西方权力中心被用于通过在世界各地挑起非法军事侵略来制造现实，而如今，它们又假装无视和平发展所带来的新现实。它们对不可避免的历史变化的短视和非理性抵抗是当今人类面临的最严重危险的根源

识到，对于人类的未来，统治、霸权主义和排斥的时代已经结束，包容性对话、伙伴关系和共赢合作才是人类走向繁荣的必然。

一段时间以来，欧盟和美国一直在敦促塞尔维亚减少（如果不是完全放弃）与俄罗斯和中国的战略伙伴关系和合作，并错误地声称这些国家显然在塞尔维亚和该地区传播了“恶意影响”。事实上，美国和欧盟自称巴尔干和塞尔维亚处于它们的势力范围内，因此必须遵循其地缘战略利益，包括其向东方扩张和“遏制”俄罗斯和中国的战略。它们声称，作为欧盟申请国的塞尔维亚与西方有着“相同的价值观”，因此塞尔维亚若想加入欧盟就应坚持并尊重欧盟的“共同外交和安全政策”，塞尔维亚还应停止进口俄罗斯和中国的军事装备，而且塞尔维亚“天然”属于西方，塞尔维亚迟

早会成为北约成员国，等等。这些压力和要挟一直在加剧，最近竟然公开要求塞尔维亚必须加入欧盟对俄罗斯的制裁，虽然塞尔维亚目前还只是欧盟的申请国。塞尔维亚成功地抵制了这些压力和要挟，其中包括暂停加入谈判的威胁。这意味着，除其他外，塞尔维亚将失去一些捐款、软贷款和预算援助，以减轻因天然气等高昂成本造成的损失。此外，塞尔维亚自治省科索沃和梅托希亚的分裂主义者领导人完全受到美国 and 欧盟的控制，经

常被利用对塞尔维亚和居住在那里的塞族人施加额外的压力。在中国的国庆节即将来临之际，塞尔维亚总统亚历山大·武契奇刚刚宣布，尽管面临来自西方的所有压力，塞尔维亚仍然是中国坚定的“铁杆朋友”，因为中国在

塞尔维亚最困难的时期一直给予其支持和帮助。他说，在塞尔维亚的中国公司雇用了超过20000名当地员工，而且中国是塞尔维亚最大的出口国之一。他还再次邀请中国国家主席习近平对塞尔维亚进行新的国事访问。

当前供应链和贸易链中断的一个最严重的后果将是粮食危机给非洲、一些亚洲国家和其他国家造成的严重打击。塞尔维亚已经作出安排，从其剩余生产中向某些非洲国家以及一些其他国家供应小麦、玉米和石油。此外，多年来，塞尔维亚的种子生产商们从非洲，特别是赞比亚和安哥拉，获得了生产玉米种子的正面经验，现在他们可以与中、俄罗斯和巴西等参与非洲发展的其他国家合作，使用和推广这些种植方法。与此同时，还需要作出更多努力，向具备生产玉米、小麦和谷物的基本自然条件

的非洲国家提供化肥。

中国在全球事务中发挥了建设性作用

中国实施中国共产党制定的改革开放和创新发展的战略取得了历史性的成就，这为以人民的新期待为中心，全面建设社会主义现代化国家的第二个百年目标奠定了坚实而持久的基础。中国建设的有中国特色社会主义的道路，将稳步引领中国进一步实现现代化和中华民族的复兴。与此同时，中国在社会经济、科学、技术和文化方面取得的成就为建设人类命运共同体和增进全球经验作出了重

要贡献。人们普遍认为，中国将继续在各个领域、各个方面获得进一步发展，不仅可以满足本国人民的需要，同时也会为世界繁荣创造新的机遇。

2021年，中国已经全面建成了小康社会，同时开始了建设繁荣、强大、民主、文明、和谐、美丽的社会主义现代化国家的伟大征程。展望未来，中国开放和自我改革的战略无疑将向纵深发展，从而推动国际合作走向双赢。

中国建设有中国特色社会主义的战略，使中国的社会经济、科学技术和文化都得到了前所未有的发展。几十年来，中国一直保持着国内生产总值的高速增长，第四次工业革命的新技术也得到了快速应用，包括5G、人工智能和绿色发展。这一战略使中国成为亚洲发展的强国，全球GDP增长的最重要的单一贡献者，其贡献超过了欧盟、美国和日本的总和。中国已经成为全球贸易的领导者 and 世界第二强大的经济体。同时，中国还是一个非常独特的国家，

它不仅使自己国家数以千万计的人口摆脱了贫困，还帮助其他国家减轻贫困。中国对最贫困国家的支持和援助的一个最新实证是它决定对17个非洲国家免除2021年到期的23笔无息贷款。

因此，中国已成为国际社会建设性和负责任成员的光辉榜样，它通过与其他国家和民族的互动、合作和相互支持实现发展和进步。如果各国基本上都同

“

在全球面对诸多挑战、对抗和冲突的风险不断上升的这一时期，中国出于对国际法和联合国体系的尊重，加强了对对话、缓和局势以及和平解决所有争端的建设性努力

意和平与安全是不可分割的，那么从逻辑上讲，所有国家也都应该同意发展与繁荣同样是不可分割的。如果不应以其它国家的安全为基础来保障特定国家的安全，那么某些国家的发展和福祉也就不应以其它国家的发展与福祉为基础，至少不应通过武力或非法行径攫取欠发达国家和军事较弱国家的自然资源。我们不应忘记、误解或曲解2008-2012年的全球金融和经济危机、抗击新冠疫情流行和实施单边制裁的教训：在全球相互关联又相互依存的世界里，没有一个国家可以自给自足、不受干扰、无所不能和孤立存在。为了解决全球性灾难、面临的挑战和需要实现的目标，应该采取全球协调的方法。现在，所有国家都应该明白，傲慢、筑起新栅栏、帷幕和高墙或者单方面制裁总是适得其反。

在全球面对诸多挑战、对抗和冲突的风险不断上升的这一时期，中国出于对国际法和联合国体系的尊重，加强了对对话、缓和局势以及和平解决所有争端

的建设性努力。虽然某些国际政治、经济和军事一体化一直在加强对军事化、对抗、分裂和制裁的渲染，但中国始终奉行对话、伙伴关系、发展、协调和合作共赢的政策。今年7月在北京举行的金砖国家首脑会议和9月在撒马尔罕举行的上合组织首脑会议上最后通过的建设性文件是两份最重要的文件，它们体现了中国及其伙伴所采取的积极和负责任的政策。

所有国家自由选择自己的社会经济和文化发展道路以及自治制度的权利是和平共处的基本原则之一。在实践中，这意味着充分尊重每个国家的具体情况，尊重其特定的历史、文化、

传统和总体历史经验。这种做法符合自由、尊严和自尊的普世价值观。如果人类要生存和繁荣，任何一个国家都不能替其他国家决定什么样的发展道路和什么样的社会经济制度是对其有利的。选择社会经济道路的自由不能被现成模式所取代，至少不能被自由企业制度模式取代，因为它显然已经耗尽了人类进步的任何可能性。

民主不是西方发达国家（主要是有殖民和新殖民记录的西方发达国家）向世界东部和南部发展中国家出口的商品。因此，西方宣传中所谓的“颜色革命”，即“民主化”和“捍卫人权”，实际上是西方统治扩张和霸权主义的赤裸裸的工具。这类“出口商”的真正目的始终是扩大对其他国家自然资源和人力资源（能源、战略矿产、市场和基础设施）的控制和开发，为其创造更多利润，作为可持续性越来越差的跨国公司自由体系长期存在的基础。即使按“民主”和“人权”的表面价值理解，人们也应当努力

看清这些价值观在所谓的“民主”或自称输出它们的“西方政治”的日常实践中是如何发挥作用的。在其中许多情况下，种族、社会和其他形式的歧视是其系统性的特点，比如，诸如议会这样的民主机构已经被沦为其幕后少数群体，如今通常是由军工行业控制，所通过决策的橡皮图章。

中国已成为在充分尊重所有国家主权平等和不干涉别国内政原则基础上，为建立公正、包容的世界秩序而斗争的关键因素。中国在实践中也切实履行了这些原则，这使其在全球范围内的合作共赢中赢得了亲密的朋友和可靠的伙伴。在这方面，中国、俄罗斯和其他发展潜力越来越大的国家已经成为新的、多极化、包容且公正的世界秩序的领导者。

中国始终支持对和平、安全和发展至关重要的联合国体系，并已成为上海合作组织、金砖国家、新开发银行、亚洲基础设施开发银行等新型民主包容性机构和组织的主导力量。沿着这一方向，中国国家主席、中共中央总书记习近平在2013年提出了发展现代全球基础设施、全球互联互通和全球经济发展的“一带一路”倡议。中国和17个中东欧国家的合作框架是一带一路倡议的组成部分。“一带一路”倡议已成为独具特色的、包容性的全球一体化方案，它向所有国家开放，没有任何限制或政治先决条件。我们相信，即将召开的第二十届中国共产党全国代表大会一定会加强“一带一路”倡议和中国与17个中东欧国家的合作框架，以此作为长期应对全球发展需求和社会经济挑战（包括即将到来的全球经济衰退）的可持续解决方案。与此同时，“一带一路”倡议还将继续服务于和平、和平解决所有问题、反对任何形式的对抗、统治或霸权主义的目标。

中塞携手务实合作

塞尔维亚和中国是双边、多边和国

际合作各个领域的老朋友和亲密伙伴。两国在平等互利的基础上有着相同的和平、对话和合作的目标。两国在国际论坛上相互支持，相互捍卫主权、领土完整和不干涉内政的基本原则。塞尔维亚支持一个中国政策，认为台湾是中华人民共和国的组成部分，中国同样支持一个塞尔维亚政策，认为科索沃和梅托希亚省是塞尔维亚的组成部分。2016年，习近平主席对塞尔维亚进行了历史性的国事访问，它成为塞尔维亚和中国全面战略伙伴关系的基石。此后几十个政府间的协议得到签署并开始执行。现在，中国是塞尔维亚最重要的伙伴之一。中国公司在塞尔维亚经营着最大的钢铁厂和最大的铜和金矿的开采。它们还建造了桥梁、工厂、发电厂和数百公里的现代化公路，将塞尔维亚与该地区的其他国家连接起来。中国公司一直在修建贝尔格莱德与布达佩斯（位于匈牙利）之间的高速铁路，其中一部分（贝尔格莱德—诺维萨德）已于今年投入运营。两国已经实行了互免签证，有关取消海关关税的磋商正在进行中，有望在今年年底前结束。为了进一步加强人文交流，中国最近在贝尔格莱德建造了欧洲这一地区最大、最漂亮的文化中心。

我们至今仍记得中国为全球抗击新冠肺炎疫情作出的巨大贡献。在努力控制本国疫情的同时，中国对世界许多国家，特别是发展中国家的情况极为关注，无私地帮助它们控制和阻断疫情的蔓延。这是中国对其他国家理解和声援的又一个伟大例证。塞尔维亚将永远铭记中国在疫情期间给予的巨大援助和支持。中国的医生和医疗专家一直与塞尔维亚各地的医生携手合作，挽救塞尔维亚人民的生命。我们还要感谢中国向塞尔维亚提供了两个检测实验室和一个生产疫苗的工厂。

中国已成为欧盟的战略伙伴，而中

国与17个中东欧国家的合作框架则起到了亚欧之间经济、技术和文化合作的桥梁作用。这种形式的合作是互益的，并且有助于对缓解东、西欧之间经济和技术发展的不平衡。不要以为欧洲目前的不稳定会使双方的合作放缓。恰恰相反，更广泛的合作和更加倍的努力来避免货物流动的中断，不仅符合中国和欧洲（欧盟）的共同利益，也有利于消除不稳定的根源并使形势恢复正常化。在这方面，塞尔维亚积极参与中国和17个中、东欧国家的合作框架，也必将发挥积极作用。

塞尔维亚和中国对当前破坏稳定的进程采取了类似的做法。两国都支持通过和平手段和对话解决所有问题，而为了取得成功，就必须解决造成不稳定的根源。两国也都反对任何形式的扩张主义、排他性和霸权主义。新的多极且民主的世界秩序必须建立在主权平等、领土完整和平等共处原则的基础上。两国都认为和平和安全是全球发展与繁荣不可分割的基础。为了避免更大范围的冲突，回到2030年联合国发展目标上来，必须恢复并在实践中充分尊重所有国家平等安全的原则。新的分裂、新的集团、新的结盟、新的帷幕与高墙绝不是人类的需要和努力所愿看到的。

在这方面，我们高度重视并全力支持中国共产党的总书记和中华人民共和国主席习近平提出的全球发展倡议（GDI）和全球安全倡议（GSI）。这两个倡议体现了中国和平、包容性发展和合作战略的精髓。因此，毫无疑问，它们在国际社会中激发了巨大的希望，让人们感到进一步的对抗和全球冲突的风险应该并且能够避免。继续和加强这种努力的理想之地是联合国组织，因为它是全世界不可替代的讨论和平与安全的场所。我们都需要更强大、更高效的联合国体系，而不是滥用权力政治的游乐场。■

Пише
**ЖИВАДИН
ЈОВАНОВИЋ**

УЛТИМАТУМ

Шолц–Макронов папир захтева да се Србија не противи чланству тзв. Косова у свим међународним организацијама, укључујући УН

Уколико је текст „Основног споразума“ о Косову и Метохији, који дуже време кружи у медијима на албанском, а од 20. јануара и на друштвеним мрежама на српском, бар близак аутентичном, може се рећи да то није споразум, осим што се тако зове и има чланове, већ ултиматум да Србија у пракси (de facto) призна насилну сецесију своје покрајине. Текст приписан лидерима две највеће демократије у Европи Макрону, председнику Француске, и Шолцу, канцелару Немачке, као ауторима, представља још једно грубо кршење Резолуције СБ УН 1244, основних принципа демократских међународних односа, Повесе УН, Париске повеље и Завршног документа ОЕБС-а. Текст инспирисан силом и величином понижава Србију и српски народ, налажући да Србија испоштује равноправност, суверенитет, територијални интегритет и државне симболе тзв. Косова и свих других држава осим свој сопствени суверенитет, територијални интегритет и своје међународно признате границе потврђене од стране УН, ОЕБС-а, других међународних организација (МО), као и од специјалне Бадингерове комисије.

Шолц–Макронов папир захтева да се Србија не противи чланству тзв. Косова у свим међународним организацијама, укључујући УН. Од Србије се очекује да сарађује у разрађивању сопствене целовитости, сопственог

уставног поретка и међународног угледа како „случај Косова“ нико не би могао да користи као преседан за једностране сецесије. У прихватању ултиматума од стране Србије аутори виде пут да пет чланица ЕУ и четири чланице НАТО-а (Шпанија, Румунија, Словачка, Грчка и Кипар) признају тзв. Косово и да тако залече унутрашње нејединство у ЕУ и НАТО-у. Циљ је, такође, да се на Србију као жртву НАТО агресије 1999. превали сва одговорност за жртве, разарања и последице коришћења оружја са осиромашеним уранијумом. Коначно, да се Србија уврсти у „савез демократија“ успостављен да буде фронт против Русије и Кине.

Такозвани предлог Шолца и Макрона претворен у иницијативу ЕУ коју подржавају САД и најновије активности „петорке“ у Београду представљају узурпацију и прејудуцирање права и одлука СБ УН као јединог органа за питања мира и безбедности, ниподаштавање Резолуције СБ УН 1244 као општеобавезујућег правног акта највише снаге, увлачење Србије, као мирољубиве, војно неутралне и независне земље, у глобалну конфронтацију. Ово безобзирно, једнострано и самовољно понашање, осим што је антисрпско, бременито је несатмеђивим последицама.

Косово и Метохија није замрзнути конфликт, како се то тврди на Западу и понавља у Београду, нити се решава ултиматумом Србији. Прихватањем ултиматума не

спасавају се ни мир ни безбедност Срба у Покрајини. Тако се само гомила конфликтни потенцијал, подстичу други сепаратизми, понижавају Србија и српски народ. Прави узрок и срж проблема око Косова и Метохије је у геополитички доминације и експанзије водећих сила Запада на Исток. НАТО свим силама настоји да тзв. Косово и целу Србију претвори у одскочну даску за експанзију на Исток, да Србију окрене против Русије. Тај проблем се не може решити прихватањем ултиматума већ инсистирањем на поштовању Устава, међународно признатих граница Србије и Резолуције СБ УН 1244. И када би прихватила ултиматум, Срби на Косову и Метохији ће и даље бити небезбедни, одузету имовину им нико неће вратити, 250.000 протераних Срба и других неслабанаца и даље неће моћи да остваре право на слободно и безбедно враћање, српска државна и друштвена имовина остале би и даље узурпиране. Србија треба да буде свесна да би прихватање ултиматума само допринело убрзању опасних трендова конфронтације и ескалације, како у регионалним, тако и у европским размерама.

Евентуална сагласност Србије за чланство тзв. Косова у УН и друге МО значило би признавање његовог међународно-правног субјективитета са свим последицама од ескалације до стварања „Велике Албаније“ на рачун државних територија Србије и више других балканских држава. Има ли у Србији још

икога ко би поверовао у нове гаранције и обећања Запада? Зар нас није и Ангела Меркел колико јуче упозорила да се клонимо њихових гаранција! Или је наша лаковерност прешла у фазу без граница!

Обећања самоуправе за Србе, Заједнице српских општина („по уставу Косова“, Шолц), „формализовање статуса СПЦ“ ни најмање не мењају карактер Шолц–Макроновог (ЕУ) ултиматума, зато што је суштина у захтеву да Србија фактички, а потом и формално-правно призна независност тзв. Косова, његово чланство у УН и друге МО. Све друго је део, мање или више убедљиве, дипломатске козметике и тактике „чувања образа“ жртве.

Историја опомиње да се мир, стабилност и бољи живот не чувају прихватањем ултиматума на штету суверенитета и територијалног интегритета. И тзв. Минхенски споразум из 1938. о одузимању Судетске покрајине од Чехословачке, ултиматум рађен иза леђа Русије, ондашњи лидери Немачке, Француске, Италије и Велике Британије јавно су представљали као спасавање мира у Европи. Веома је опасно што садашњи лидери наведених земаља Западна нису свесни лекција такве историје.

Однос према Уставу, Резолуцији СБ 1244, међународно признатим границама Србије и међународном праву нису ствар ултиматума или једнократне погодбе већ односа према опстанку Србије као старе европске државе и српске нације као фактора мира, стабилности и напретка на Балкану, у Европи и свету. Такав статус и углед Србије потврђује и велина земаља света, око две трећине становника планете, који нису признали насилну творевину као државу, нити то жале, укључујући и све више земаља које, на молбу Србије, повлаче своја ранија признања не плашећи се ултимативних притисака Запада да то не чине. **П**

<https://www.beoforum.rs/komentari-beogradskog-foruma-za-svet-ravnopravnih/1358-stavovi-beogradskog-foruma-povodom-predloga-sporazuma-eu.html>

СТАВОВИ БЕОФОРУМА ПОВОДОМ „ПРЕДЛОГА СПОРАЗУМА ЕУ“

уторак, 07 март 2023 00:00 | |

Коментари

Поводом притисака ЕУ/САД да Србија, убрзано, корак по корак, призна једнострано илегално отцепљење Косова и Метохије Београдски форум за свет равноправних подсећа на следеће:

Једнострано отцепљење Приштине резултат је агресије НАТО извршене пре 24 године. Циљ оружане агресије је био доминација на Балкану, као део стратегије ширења НАТО на Исток и припрема конфронтације са Русијом. Циљ продужене агресије чији је израз ултиматум да Србија призна тзв. Косово је исти – формализовање отимања Покрајине силом, супротстављање Србије Русији и Кини и припрема глобалног обрачуна.

Оружана агресија је окончана преговорима, а преговори усвајањем Резолуције СБ УН 1244 којом се, поред осталог, гарантује суверенитет и територијални интегритет Србије (СРЈ) а за Покрајину Косово и Метохија предвиђа широка аутономија у оквиру Србије (СРЈ).

Резолуција 1244 СБ УН је документ највеће правне снаге у светском правном поретку који обавезује сваку од 193 чланице УН, без изузетка и временског ограничења. Та одлука је даље на снази и нико, осим СБ УН, нема права да је укине, измени или прекрши наметањем другачијег решења. Србија има животни интерес да се ова Резолуција испоштује и до краја спроведе.

„Предлог Споразума о путу нормализације између Косова и Србије“, објављен на сајту Европске уније 27. фебруара 2023. од увода до последњег, 11. члана, представља грубо кршење Резолуције СБ УН 1244, принципа међународног права и Устава Србије. Настојања ЕУ према Србији као старој, европској држави, чланици УН и других међународних организација, да је претњама и уценама, принуде да прихвати изједначавање у правима и обавезама са њеном Аутономном Покрајином под привременим мандатом УН, представља јединствен пример у новијој историји бахатог и волонтаристичког понашања, нарушавања суверенитета и територијалног интегритета, злоупотребе мандата Генералне скупштине УН и преседан са тешко предвидивим последицама по мир и безбедност на Балкану и у Европи.

Од Србије се захтева да сама смањи своју Уставом утврђену, међународно признату државну територију са којом је постала чланица ОУН, ОЕБС и свих других међународних организација и да је пренесе криминално наметнутој творевини (чланови 2. и 4).

«Предлог Споразума» је пун контрадикторних одредаба и формалне симетрије од којих је свака на штету виталних интереса Србије. Творци су «Странама» оставили простор да свака на свој начин уверава јавност да је победила. Ако би се «Предлог Споразума» прихватио, потпуно је јасно да би у сваком спору пресуђивали ЕУ/САД, као што је јасно да би то, као и досад, увек било на штету Србије.

Речено је да "Предлог Споразума" није потписан, али је остало нејасно да ли је усмено прихваћен или није, о чему круже различите информације и тумачења која уносе пометњу у јавности. У таквој ситуацији је чудна сагласност свих учесника да преговарају о примени "Предлог Споразума" који није потписан, за који није потврђено да је прихваћен, који није објављен ни у једној институцији или службеном гласилу у Србији. Такав однос је неспојив са судбоносним значајем питања.

Србија и српски народ су суочени са покушајем историјске подвале ЕУ/САД. Излаз није у прихватању подвале под изговором да се морају сачувати мир и перспективе напретка и бољег живота. Неправедно, преваром и претњама наметнуто решење у функцији глобалне конфронтације, може бити све друго осим допринос миру, развоју и бољем животу. Нужан је отклон од свих планова и прогноза који су и даље засновани на тезама о крају историје, и настојање да се Србија трајно одрекне трајних животних интереса зарад малих примамљивих понуда и користи.

ЕУ је показала своје право лице и 2013. принудивши Србију да повуче своје државне институције, укључујући полицију и судство, са севера Покрајине у замену за обећање успостављања ЗСО. Шта се дешава на северу Покрајине након тога, посебно шта је остало од обећања НАТО да тамо неће дозволити улазак ничијих дугих цеви, познато је: на делу су не само дуге цеви већ војне базе, отимање земље и пуна милитаризација! Десет година касније ЕУ/САД поново обећавају ЗСО, али у пакету - "и примена `Предлога Споразума ЕУ` и ЗСО по уставу тзв. Косова". Толико о поштовању потписаног. На крају, може се поново десити - само примена "Предлога споразума ЕУ"! Али, добићемо гаранције! Чије?! Оних који су их увек давали и никада испоштовали?!

Обећавање инвестиција и донација уколико се Србија одрекне својих државних права на делу своје државне територије, свог достојанства и идентитета, пример је агресивности оживљеног неоколонијалног, неорасистичког менталитета и лицемерја за које смо веровали да су давно предати историји.

Ово време има историјски значај. Оно захтева да се Србија инспирише својим највећим дOMETИМА у најтежим историјским прекретницама, да се врати самопоштовању, општеприхваћеним принципима, Уставу и Резолуцији СБ УН 1244 као јединим поузданим ослоњцима. Да се не мири са менталитетом подређености, зависности и немоћи који јој се потура. Да више поштује сопствене људске, научне, културне, духовне, привредне, геополитичке и природне потенцијале. И да не преговара о питањима која ограничавају њен суверенитет и територијални интегритет у пакету са страним бенефицијама, поготову

не у страху од губитка нечијег милосрђа. Колико год било, оно се никад неће ни приближити износу штете од злочиначког «Милосрдног анђела».

И у односима са ЕУ треба сви да се руководимо начелом да су Србији други потребни онолико колико је Србија њима потребна, а не да у име «реализма» добровољно прихватамо заразу синдромом мање вредности. Време је да више и одговорније водимо рачуна о ономе шта су Србија и српски народ преживели кроз историју, од кога и да је неколонијални менталитет незајажљив. У наш однос према ЕУ и Западу уопште, морамо заувек уградити осећај - шта је Србија дала Европи подносећи милионске људске жртве за које се још нико није извинио. Ако нас потцењују, ако нас уцењују, као што чине, то је добрим делом због тога што ми сами себе потцењујемо.

Не смемо се ослонити на обећања и гаранције оних који су нас најчешће изневеравали.

БЕОГРАДСКИ ФОРУМ ЗА СВЕТ РАВНОПРАВНИХ

Београд, 07. март 2023.

<https://www.beoforum.rs/saopstenja-beogradskog-foruma-za-svet-ravnopravnih/1363-o-sankcijama-i-dijalogu.html>

О САНКЦИЈАМА И ДИЈАЛОГУ

четвртак, 16 март 2023 00:00 | |

[Саопштења](#)

Београдски форум за свет равноправних подржава званични принципијелни став највиших државних институција да Србија не уводи било какве санкције Русији. Српски народ је 90-тих година прошлог века искусио најтеже неправедне санкције у новијој историји цивилизације чије нехумане последице и данас осећа. Зато, свакоме треба да буде јасно зашто Србија не жели да ишта слично искуси било који народ или земља.

Србија не може против воље свог народа да уводи санкције Русији само зато што је то у интересу водећих земаља Запада – чланица ЕУ и НАТО. Тако нешто не би ни најмање допринело окончању сукоба у Украјини али би свакако било велико понижење за Србију као стару европску државу која је своју принципијелност, моралну чврстину и приврженост миру, исказивала увек када је то било најтеже за човечанство, укључујући њен немерљив допринос победи над наци-фашизмом у Другом светском рату.

Санкције Запада против Русије нису засноване на међународном праву, нити их је усвојио Савет безбедности УН који је једино овлашћени орган за предузимање мера принуде. Зато су те санкције једностране и незаконите.

Србија је опредељена за мир дијалогом, правом, истим стандардима и отклањањем узрока сукоба. Санкције нису средство мира већ политике силе, конфронтације и економско-социјалног изнуривања.

Санкције против Русије и поред огромних притисака њихових носилаца, није прихватило три четвртине чланица светске заједнице, међу којима су и све земље растуће економске и политичке моћи као што су Кина, Индија, Бразил, ЈАР, Египат, Сауди Арабија и многе друге, које су изабрале пут новог, мултиполараног светског поретка заснованог на демократским принципима суверене равноправности, немешања и мирољубиве коегзистенције.

Србија као суверена, независна, војно неутрална и мирољубива нема традицију нити интереса да послушнички следи било чије дупле стандарде, захтеве, средства и методе који воде конфронтацији, глобалној економско-финансијско-социјалној кризи и продубљивању дестбилизације. Методе новог хладног рата, неоколонијализма и

хегемонизма нису прихватљиве народу Србије као ни другим мирољубивим народима света.

Београдски форум сматра да све захтеве, притиске и претње Србији због неувођења санкција Русији треба окарактерисати као апсолутно неприхватљиво мешање у питања суверенитета и независности земље и одлучно одбити. Форум сматра да су циљеви нисилаца политике притисака и уцена: скретсање Србије са пута досадашње политике независности и слободног избора спољно-политичких партнера; гурање Србије у сукоб са Русијом као сталном чланицом СБ УН, традиционалним пријатељем, савезником у најтежим временима и стратешким партнером; сврставање Србије уз носиоце геостратешке стратегије ширења Запада на Исток, хегемонизма, и неоколонијализма; понижавање Србије у очима партнера земаља Глобалног Југа, односно, несврстаних, посебно, оних земаља које нису признале једнострано, илегално отцепљење Приштине а које чине светску већину; сламање одбране суверенитета и територијалног интегритета у складу са Уставом, Повељом УН и резолуцијом СБ УН 1244 и предаја судбине земље у руке оних који су одговорни сепаратизам и тероризам и злочиначку оружану агресију НАТО-а 1999. чију 24. годишњицу обележавамо управо ових дана.

Београдски Форум подсећа да су носиоци садашње политике притисака и уцена ретко када у новијој историји показивали разумевање или поштовање животних интереса Србије и српског народа.

Раздробљеност и обесправљеност српског народа и територија; стотине хиљада расељених којима су и данас ускраћена права на слободан и безбедан повратак; десетине, ако не стотине милијарди долара или евра вредне отете имовине, економских и природних богатстава – тек су део сведочанстава о њиховим намерама, плановима и мерило поузданости обећања. У садашњим условима глобалних сучељавања њихова грамзива неоколонијална геополитика је толико огољена - да је потпуно јасно да не постоје ни елементарни услови за принципијелно, праведно и одрживо решење питања статуса Покрајине Косово и Метохија.

Дијалог под окриљем ЕУ и обећање чланства у ЕУ су претворени у механизам за изнуђивање признања једностраног насилног отцепљења. «Нормализација односа Косова и Србије» је провидна скривалица Запада за «међусобно признање». Ултимајум „по моделу две Немачке“, у плашту „Предлога ЕУ, уз подршку САД“ представља покушај историјске преваре. Мирно и праведно и одрживо решење које уважава и мири интересе свих релевантних чинилаца није на видiku.

Свако ко захтева да се Србија удаљи од било којег провереног пријатеља или савезника, да прихвати одговорност за сва зла на подручју бивше СФРЈ, да амнестира одговорне за агресију и сецесију, да одустане од захтева за слободан и безбедан повратак око 250.000 протераних Срба и других неалбанаца на њихова имања, да одустане од поштовања резолуције СБ УН 1244 као једине основе и оквира за постизање праведног и одрживог

решења Косову и Метохији – очекује, у ствари, да Србија данашњим и будућим генерацијама веже руке – што се не може прихватити. Београдски форум је најдубље уверен да су Устав Србије, међународно право и посебно резолуција СБ УН 1244 једина прихватљива основа и оквир за праведно и одрживо решење у интересу мира, стабилности и развоја.